

Koncept a klasifikace tkání 2024

Petr Vaňhara

pvanhara@med.muni.cz

3. PŮVOD TKÁNÍ A JEJICH ROZDĚLÍ

Tkáň lze definovat jako soubor morfologicky se shodnou nebo velmi podobnou funkční složkami orgánů lidského těla.

Tkáň se vyvíjejí ze zárodečných listů ekto- a mezodermy a vznikají z mezenchymu (mezenchym je embryonální ekto- a mezoderma) a vyplňuje sifovitou texturu.

Tkáň se dělí na tkáň epitelovou a tkáň svalovou.

Tissues: Concept and Classification

3. PŮVOD

V těle je trvale usedlá (fixní) a uspořádaná do souborů. Soubor stejně uspořádaných buněk spojených mezibuněčnými kontakty a mezibuněčnou hmotou se nazývá tkáň. Rozlišujeme čtyři základní typy tkání: epitelu, pojivové tkáně, svalové tkáně a nervové tkáně.

- **Nervová tkáň.** Soubor nervových buněk včetně jejich výběžků a gliových buněk; je specializována na přenos a zpracování informací, které jsou založeny na elektroprůvodných kontrakci. Rozdělení: příčné pruhované svalstvo (kosterní a srdeční), hladká svalovina.
- **Tkáň svalová.** Je tvořena souborem buněk schopných koordinovaných, makroskopicky viditelných kontrakcí. Rozdělení: příčné pruhované svalstvo (kosterní a srdeční), hladká svalovina.

Orgán je vždy tvořen z většího počtu tkání. Tkáň specifická pro orgán – většinou epitel – se označuje jako **parenchym**, na rozdíl od vazivového **stromatu**, které poskytuje orgánům mechanickou soudržnost a ve kterém jsou uloženy cévy (krevní a lymfatické) a nervy. Původ různých typů tkání a orgánů ze tří zárodečných listů (ekto- a mezoderma) mladého embrya je rekapitulován na str. 447.

Histologie (z řeckého *histos* = tkáň, *logia* = studium) je nauka o stavbě tkání. Tkáň lze definovat jako komplex morfologicky podobných buněk, specializovaných k výkonu určité funkce. Jsou materiálem pro stavbu orgánů těl mnohobuněčných organismů, metazoí. Za embryonálního vývoje jedince (ontogeneze) se tkáň diferencují ze 3 zárodečných listů, ekto- a mezodermy a mezodermy, procesem zvaným histogeneze. Na jejím podkladě vznikají čtyři základní typy tkání:

1. **Tkáň epitelová** – vzniká ze všech tří zárodečných listů. Tvoří ji buňky těsně k sobě přiložené s malým množstvím mezibuněčné hmoty. Uspořádána je buď v listy, kryjící povrchy, nebo v epitelové masy.

2. **Tkáň pojivová, podpůrná** – pochází z mesenchymu (derivát mezodermy). Vyznačuje se hojnou účastí mezibuněčné základní hmoty, ve které jsou uloženy rozličné typy buněk, plnicí řadu funkcí.

3. **Tkáň svalová** – je původu převážně mesodermového. Tvoří ji buňky nebo syncytium. Její elementy jsou protáhlého tvaru. Jejich cytoplazma je opatřena prvky, které umožňují její kontrakci, a tím i pohyb orientovaný v příslušném směru.

4. **Tkáň nervová** – pochází z ekto- a mezodermy. Její nejvýznamnější komponentou jsou nervové buňky – neurony, schopné vytvářet nervový vzruch a předávat jej z buňky na buňku.

Epitelová (epitely)

85

Epitelové tkáně budou proto probrány zde, řadkou lze prokázat v různé míře a zastoupenost ostatních typů tkání.

Mezibuněčné spoje, kontakty epitelových buněk

Epitelových buněk je podmíněna specializací sousedních buněk ve strukturu, zabezpečení jejich koheze. Povrchová část buněk je intercelulární utěsněna tzv. **tmelovými lištami**. Lze je impregnovat roztokem soli stříbra, po barvení železitým hematoxylinem podle Javaina, či jinými metodami. Na řezu vedlejšími částmi buněk vytvářejí tmelové lišty obraz šestiúhelníku. Na řezu kolmém k povrchu buněk jsou tmelové lišty patrné jako tmavé body (obr. 67). Na elektronovém mikroskopu byla tato specializovaná struktura popsána jako tzv. **spojovací komplex**, složený z tří složkami (obr. 64). Těsně pod povrchem buněk se nachází tzv. **plasmalemy** dvou

ik
Vz.

Tkáň pojivová

Pojivová tkáň skládá se z buněk a mezibuněčné hmoty.

Epitelová tkáň je tvořena souborem buněk spojených mezibuněčnými kontakty a mezibuněčnou hmotou.

Část II. Čtyři základy

Epitelová tkáň

CÍLE STUDIA

- Tato kapitola by měla studentovi pomoci
  - poznat čtyři základní typy tkání
  - poznat strukturní a funkční charakteristiky, které odlišují epitelovou tkáň od dalších tří základních typů tkání
  - poznat typy epitelové tkáně a uvést příklady míst, kde se jednotlivé typy mohou nacházet
  - poznat funkční vlastnosti každého typu epitelové tkáně a uvést jejich vztah ke struktuře tkáně
  - popsat speciální funkce jednotlivých typů epitelových buněk a uvést příklady míst, kde se jednotlivé typy mohou nacházet
  - na mikrofotografiích poznat epitelu a určit jejich funkci podle struktury a lokalizace
  - znát kritéria, která se užívají při klasifikaci žláz
  - znát druhy žláz u člověka a uvést příklady míst, kde se mohou nacházet
  - na mikrofotografiích a schématech poznat žlázy a určit jejich typ

MAX-Yield™ OTÁZKY KE STUDIU

1. Vymenujte hlavní funkce epitelových tkání (II.A.1).
2. Ze kterého(ých) embryonálního(ých) zárodečného(ých) listu(ů) se epitelová tkáň vyvíjí? Uveďte příklady epitelů odvozených od jednotlivých zárodečných listů (II.H.; tabulka 4-1).
3. Vymenujte strukturní a funkční charakteristiky epitelových tkání, které je odlišují od ostatních typů tkání. Vezměte v úvahu polární buněk (IV.), specializace apikálních (I.V.A.), laterálních (I.V.B.) a bazálních (I.V.C.) povrchů, způsob výživy (II.F.) a intenzitu mitotického dělení (II.E.), a k sobě navzájem (I.V.B.2.)
4. Popište bazální lamínu s ohledem na její lokalizaci, složení a barvicí vlastnosti (I.V.C.1.)
5. Které struktury a molekuly pomáhají připevnit epitelové buňky k podkladu (I.V.C.2.)
6. Porovnejte bazální lamínu s membránou (I.V.C.2.)

OVERVIEW OF TISSUES

Tissues are aggregates or groups of cells organized to perform one or more specific functions.

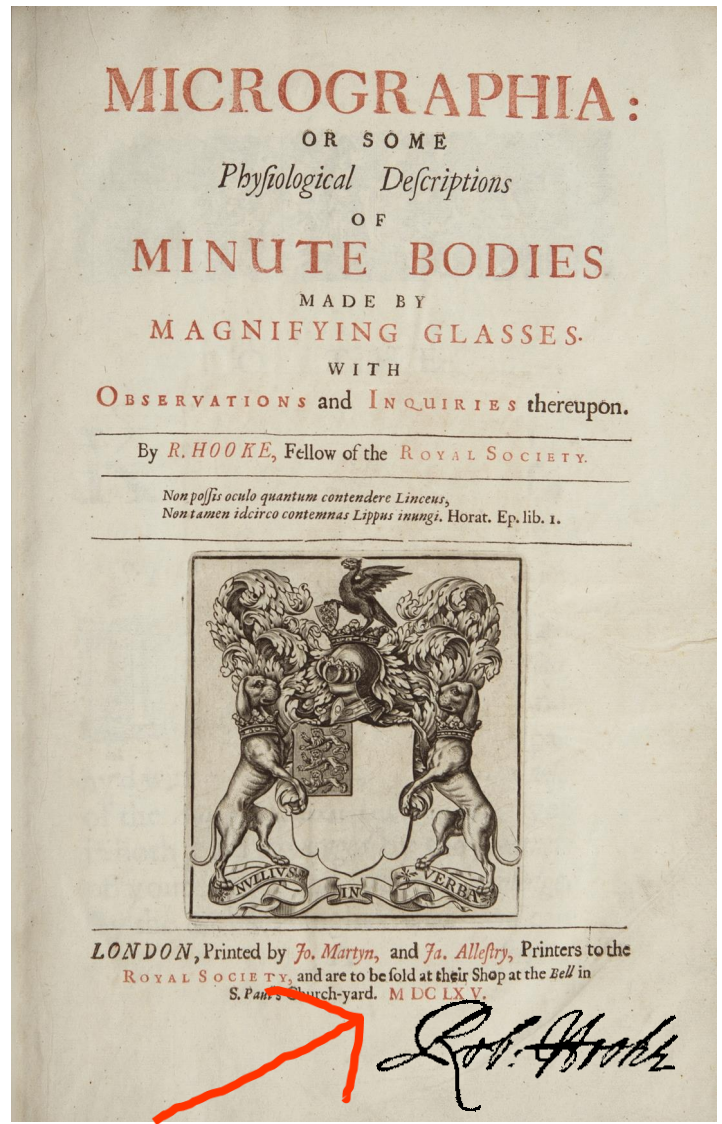
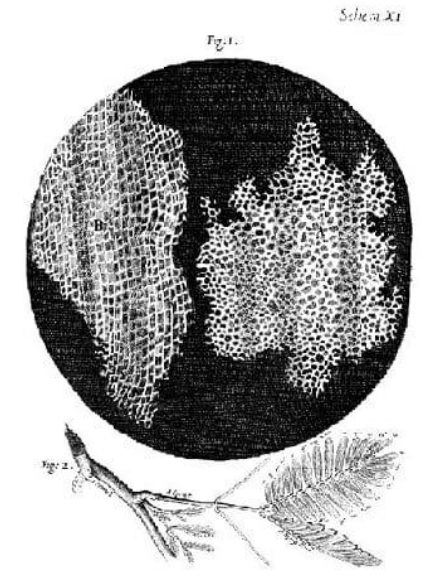
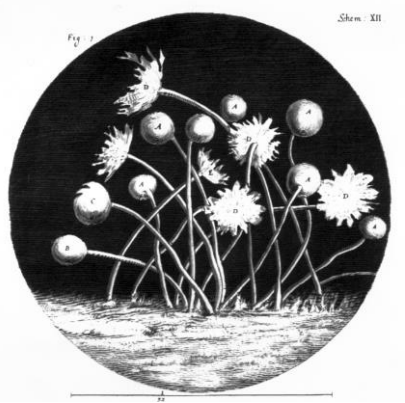
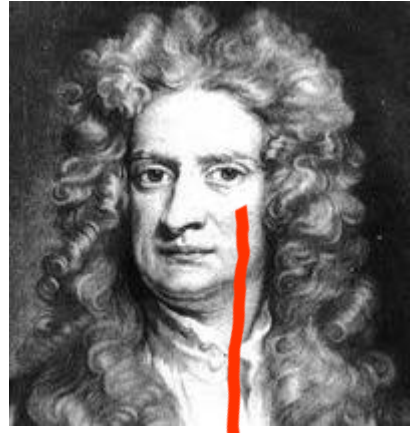
At the light microscope level, the cells and extracellular components of the various organs of the body exhibit a recognizable and often distinctive pattern of organization. This organized arrangement reflects the cooperative effort of cells performing a particular function. Therefore, an organized aggregation of cells that function in a collective manner is called a **tissue** [Fr. *tissu*, woven; L. *texo*, to weave].

Although it is frequently said that the cell is the basic functional unit of the body, it is really the tissues, through the collaborative efforts of their individual cells, that are responsible for the body's functions.

they interconnect. Despite the variations in general appearance and structural organization, and physiological properties of the various body organs, the tissues that compose them are classified into four basic types.

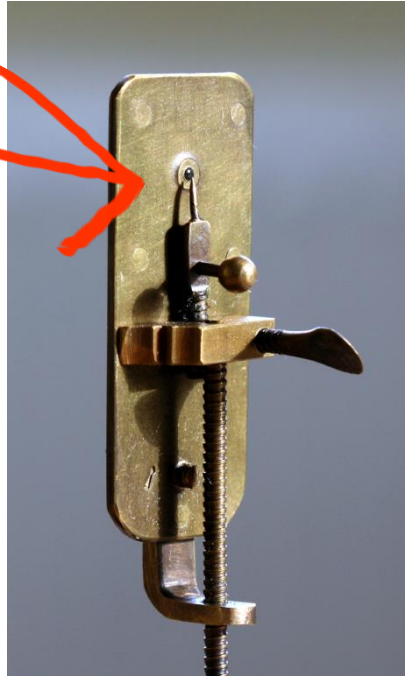
- **Epithelium (epithelial tissue)** covers body surfaces, lines body cavities, and forms glands.
- **Connective tissue** underlies or supports the other three basic tissues, both structurally and functionally.
- **Muscle tissue** is made up of contractile cells and is responsible for movement.
- **Nerve tissue** receives, transmits, and integrates information from outside and inside the body to control the activities of the body.

Robert Hooke

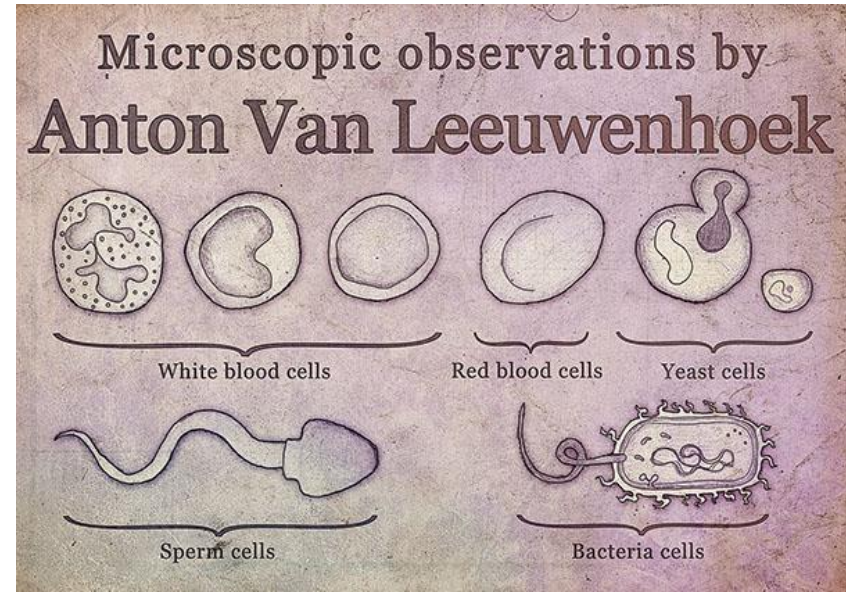
1665

Anthony van Leeuwenhoek

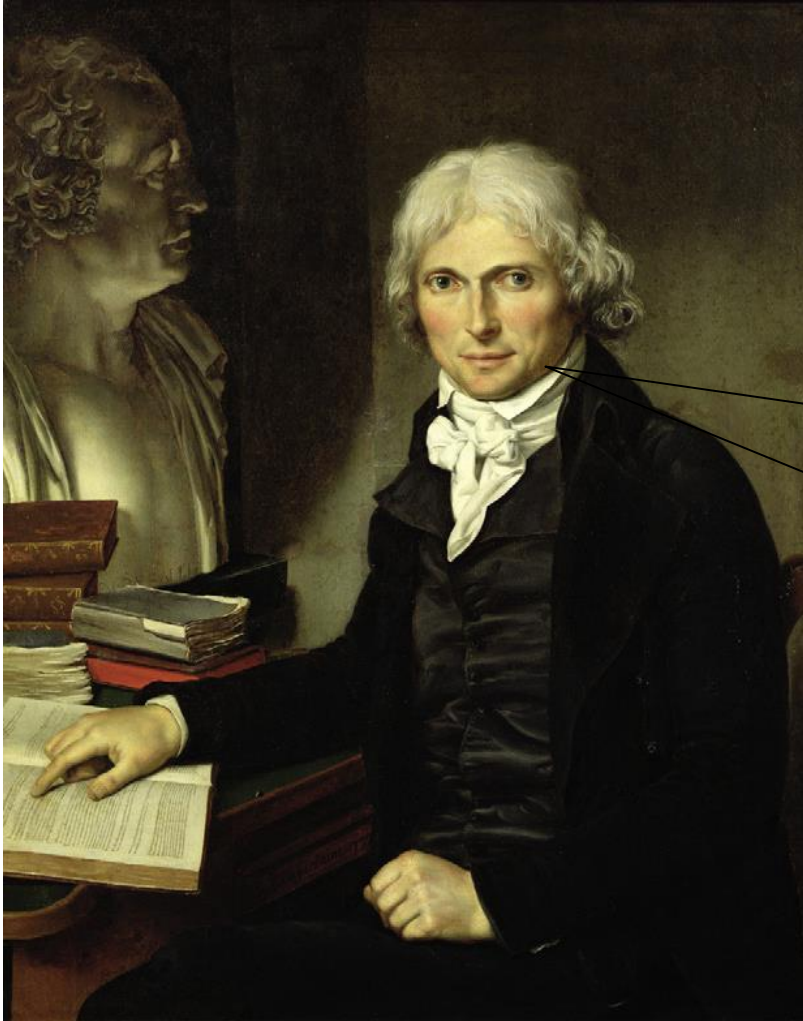

- nálevníci
  - orální bakterie (Selenomonády)
  - spermatozoa
  - krvinky
  - svalová vlákna
-
- histologická barvení

1674-1683

Xavier Bichat, 1799

„V lidském těle vidím různé struktury. Nepotřebuji mikroskop abych jich rozlišil 21! Nazvu je tkáně.“

„V nemocném těle mají tkáně poškozenou strukturu!“

OTCOVÉ ZAKLADATELÉ A MODERNÍ BUNĚČNÁ TEORIE

Matthias Jacob Schleiden

Theodor Schwann

Všechny organismy
jsou složeny z
buněk!

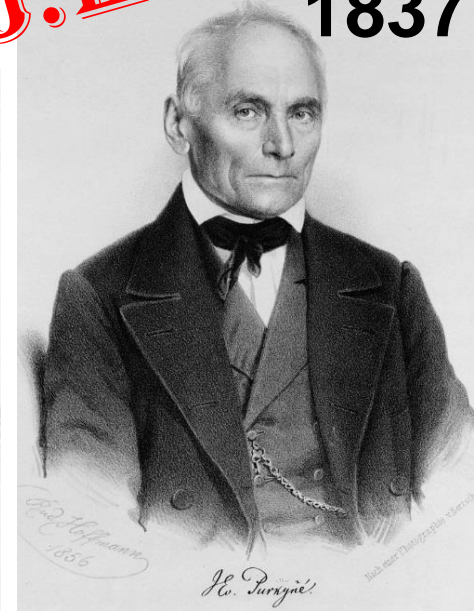
1838

- Všechny organismy jsou složeny ze základních jednotek – buněk a jejich produktů
- Nové buňky vznikají pouze dělením stávajících buněk
- Buňky představují termodynamicky otevřený systém
- Dědičná informace se přenáší na dceřiné generace
- Buňky se neliší v základním strukturním a chemickém složení

J.E.P.

1837

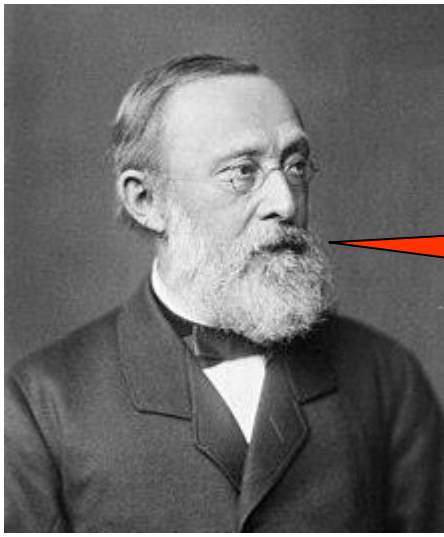
Robert Remak

Rudolf Virchow

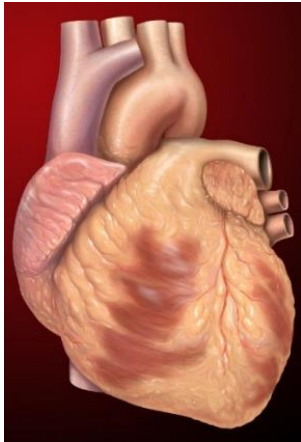
1858

*Omnis cellula
e cellula!*

TKÁŇĚ A ORGÁNY

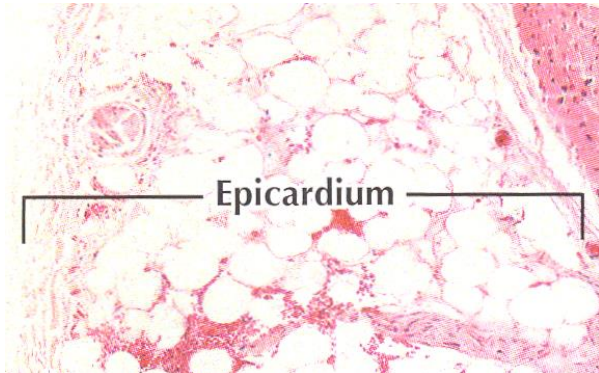
- 6×10^{13} buněk více než 200 různých typů
- **Tkáně: funkční, trojrozměrné, organizované seskupení morfologicky podobných buněk a jejich produktů a derivátů**
- **Orgány: strukturní a funkční uspořádání tkání**

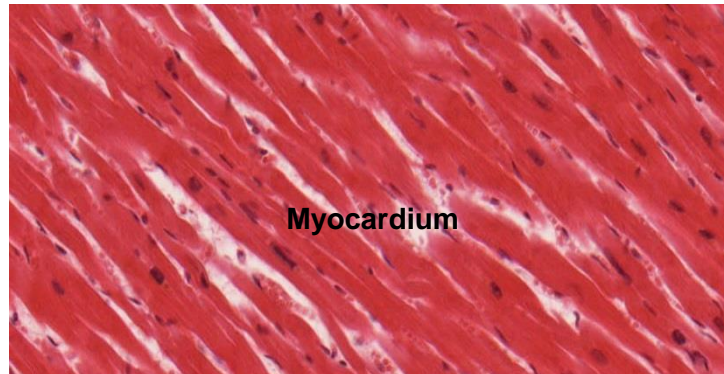
Orgán

Tkáně

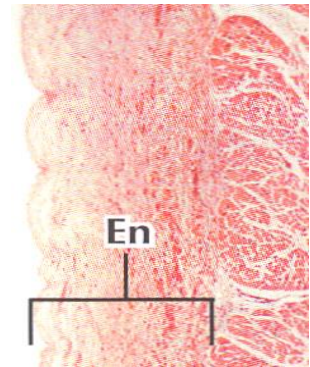
Epikard - vazivo

Myokard - svalová tkáň

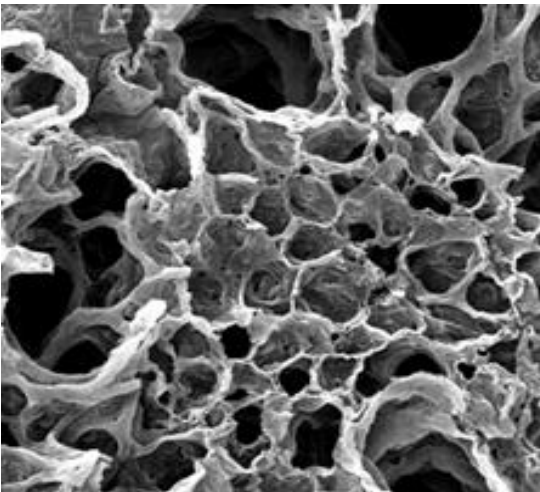
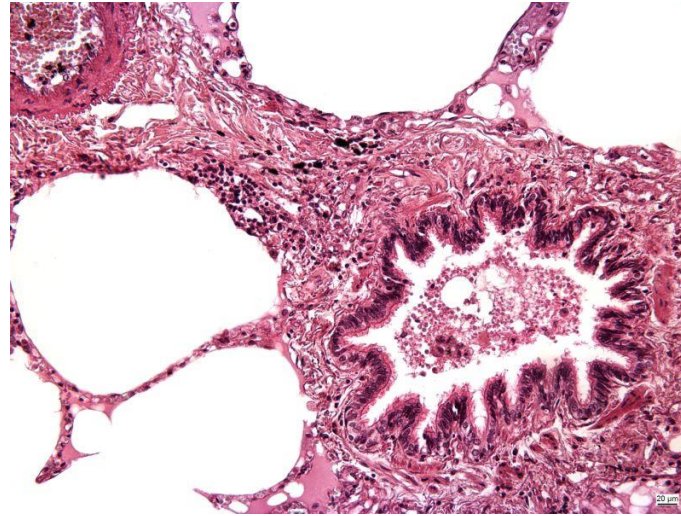

Endokard - epitel
a vazivo

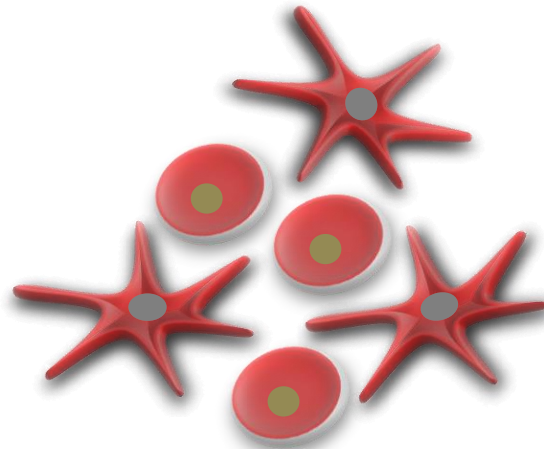

CO JE VLASTNĚ TKÁŇ?

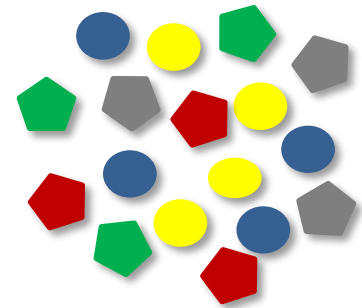
Tkáň =

ECM

+ Buňky +

**Signální
molekuly**

TKÁŇĚ A ORGÁNY

Parenchym: vlastní funkční tkáň konkrétního orgánu
(jaterní, plicní, pankreatický, ledvinný parenchym)

Stroma: okolní podpůrná, intersticiální tkáň

Příklad: jaterní tkáň

Parenchym:

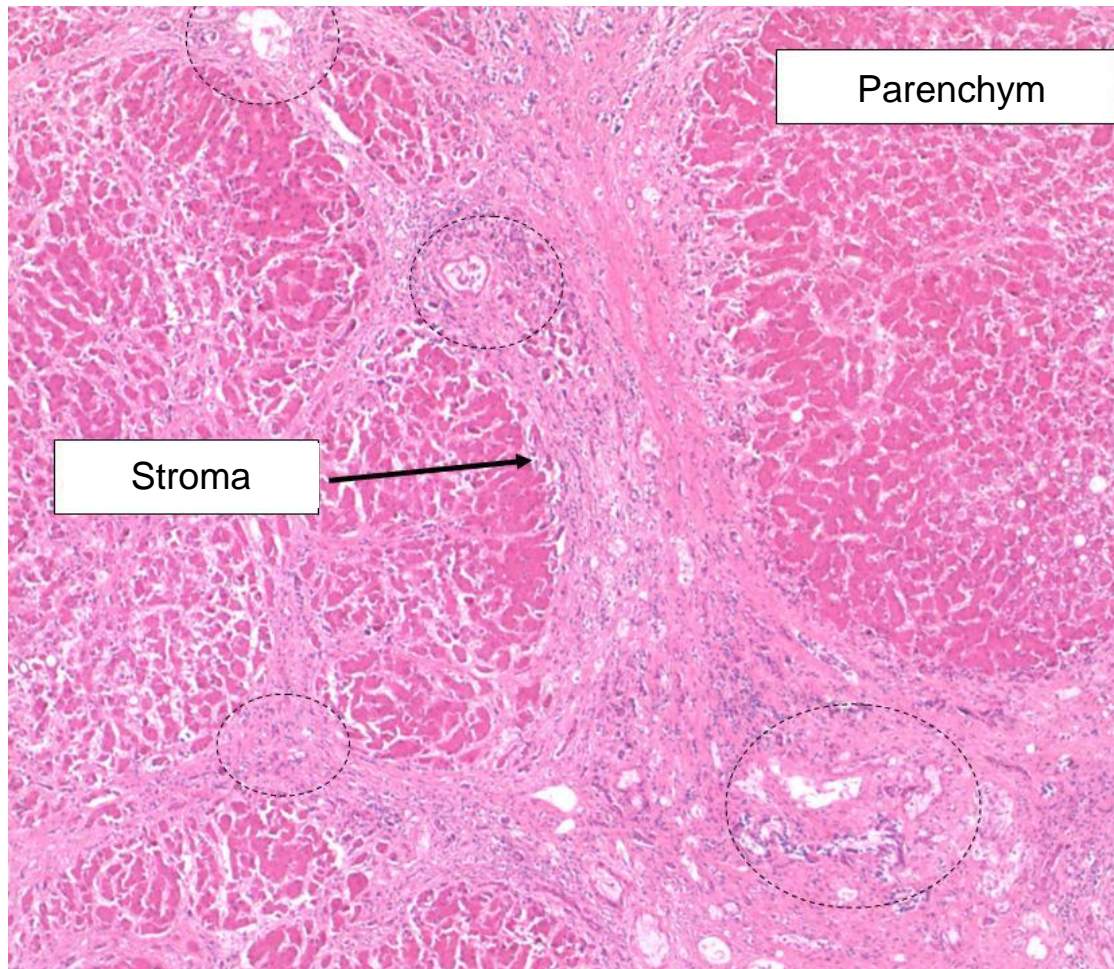
Funkční komponenta

- Hepatocyty
- Sinusoidy a přidružené struktury

Stroma:

Podpůrná komponenta

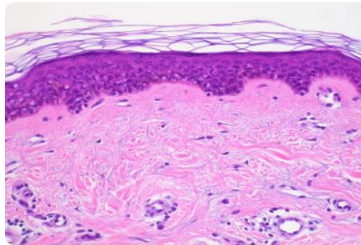
- Vazivo a s ním spojené struktury
- Cévy
- Nervy
- Žlučovody

SOUČASNÁ KLASIFIKACE ZÁKLADNÍCH TYPŮ TKÁNÍ

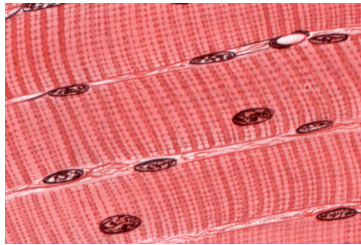
Na základě morfologických a funkčních znaků

Epitelová

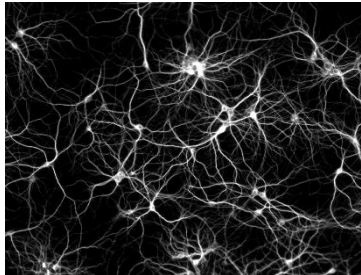
Kontinuální, avaskulární vrstvy buněk s různou funkcí, orientovaných do volného prostoru, se specifickými mezibuněčnými spoji a minimem mezibuněčného prostoru a ECM
Deriváty všech tří zárodečných listů

Svalová

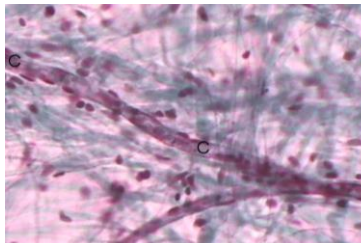
Obsahují myofibrily → schopnost kontrakce
Derivát mezodermu - KS, myokard, mezenchymu - HS
Výjimečně ektoderm (např. m. sphincter a m. dilatator pupillae)

Nervová

Neurony a neuroglie
Příjem a přenos elektrického vzruchu
Derivát ektodermu, výjimečně mezenchymu (mikroglie)

Pojivová

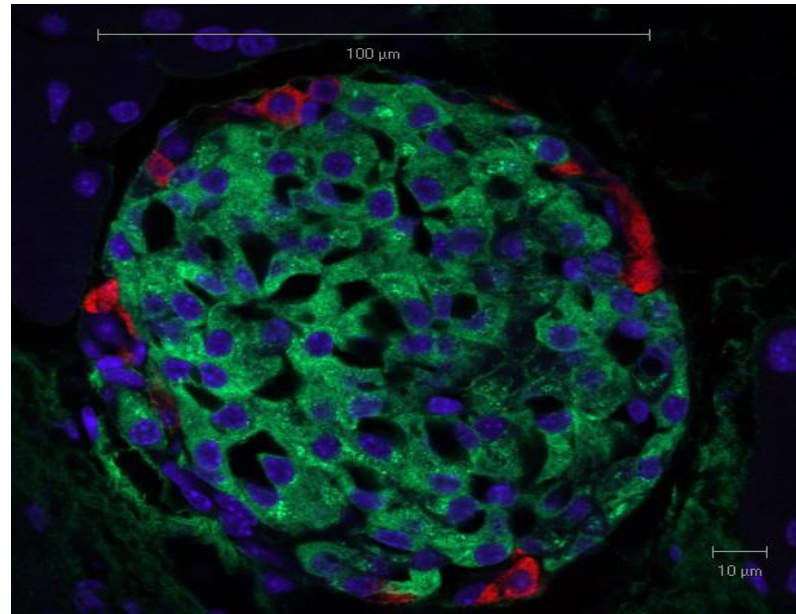
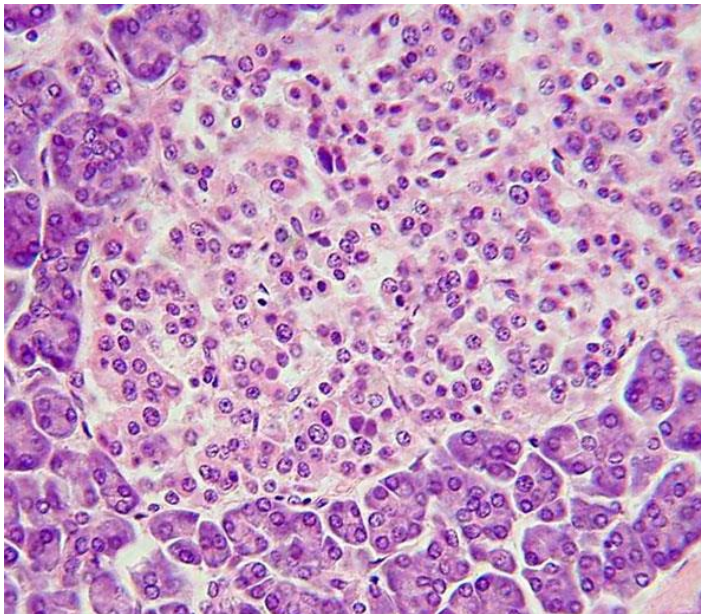
Dominantní přítomnost extracelulární matrix
Vazivo, chrupavka, kost, tuková tkáň
Derivát zejména mezenchymu

TKÁŇ A JEJÍ DEFINICE

Funkční, trojrozměrné, organizované seskupení **morfologicky podobných buněk a jejich produktů** a derivátů

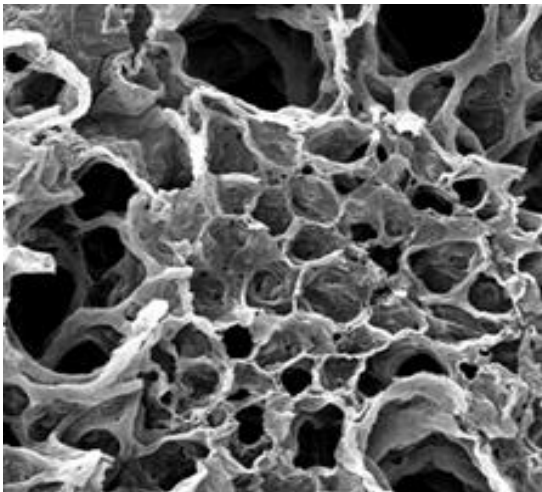
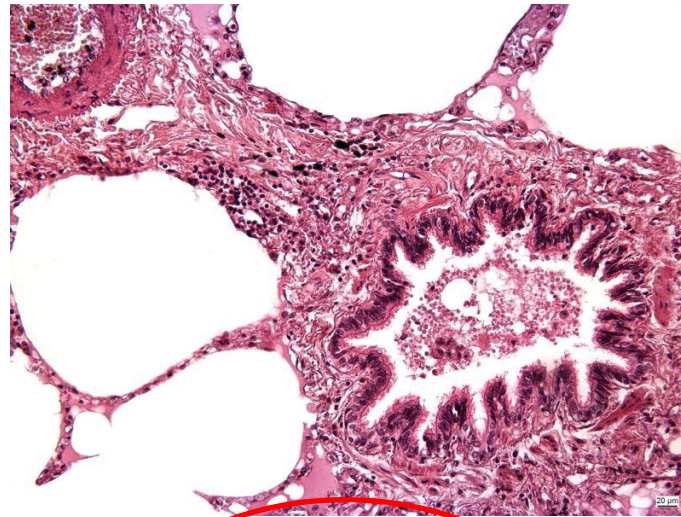

klasická histologická definice tkání je založena na mikroskopické vizualizaci

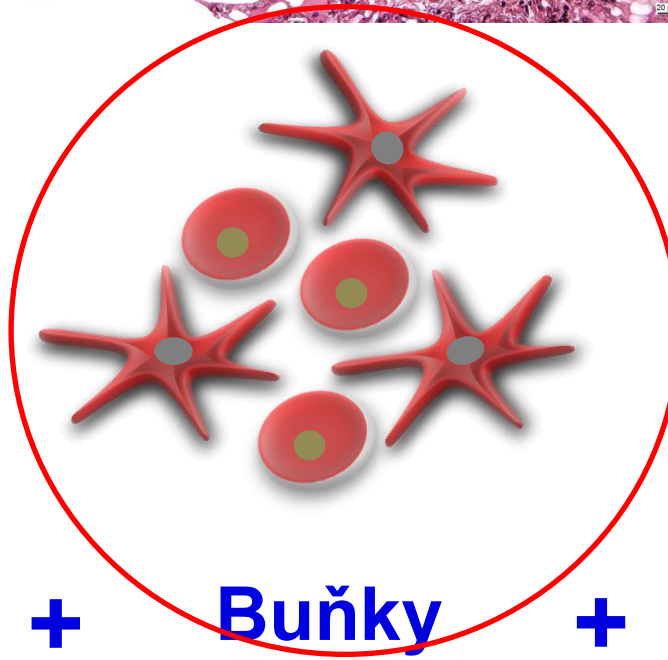

CO JE VLASTNĚ TKÁŇ?

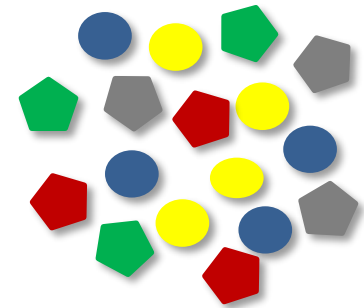
Tkáň =

ECM

+ Buňky +

**Signální
molekuly**

ZÁKLADNÍ PRINCIPY HISTOGENEZE

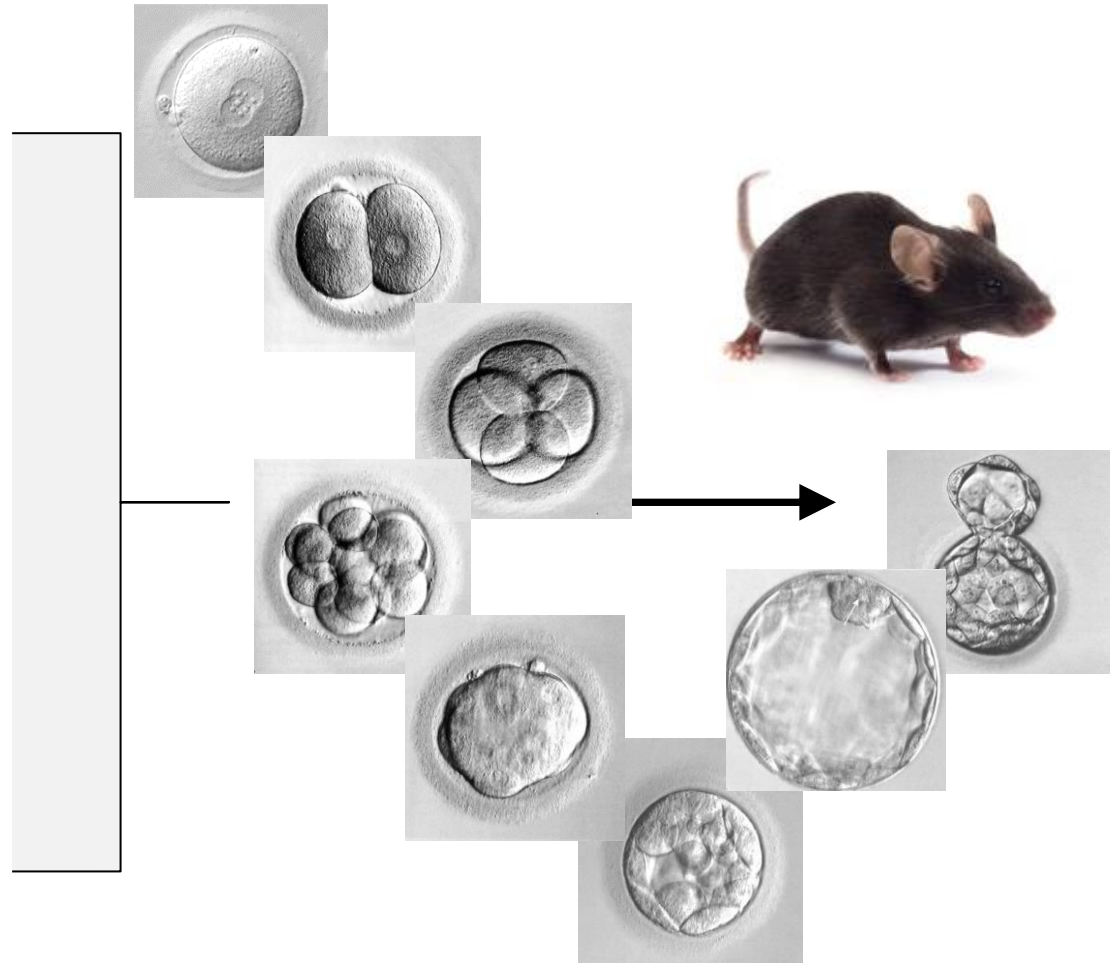
Proliferace

Diferenciace

Migrace

Apoptóza

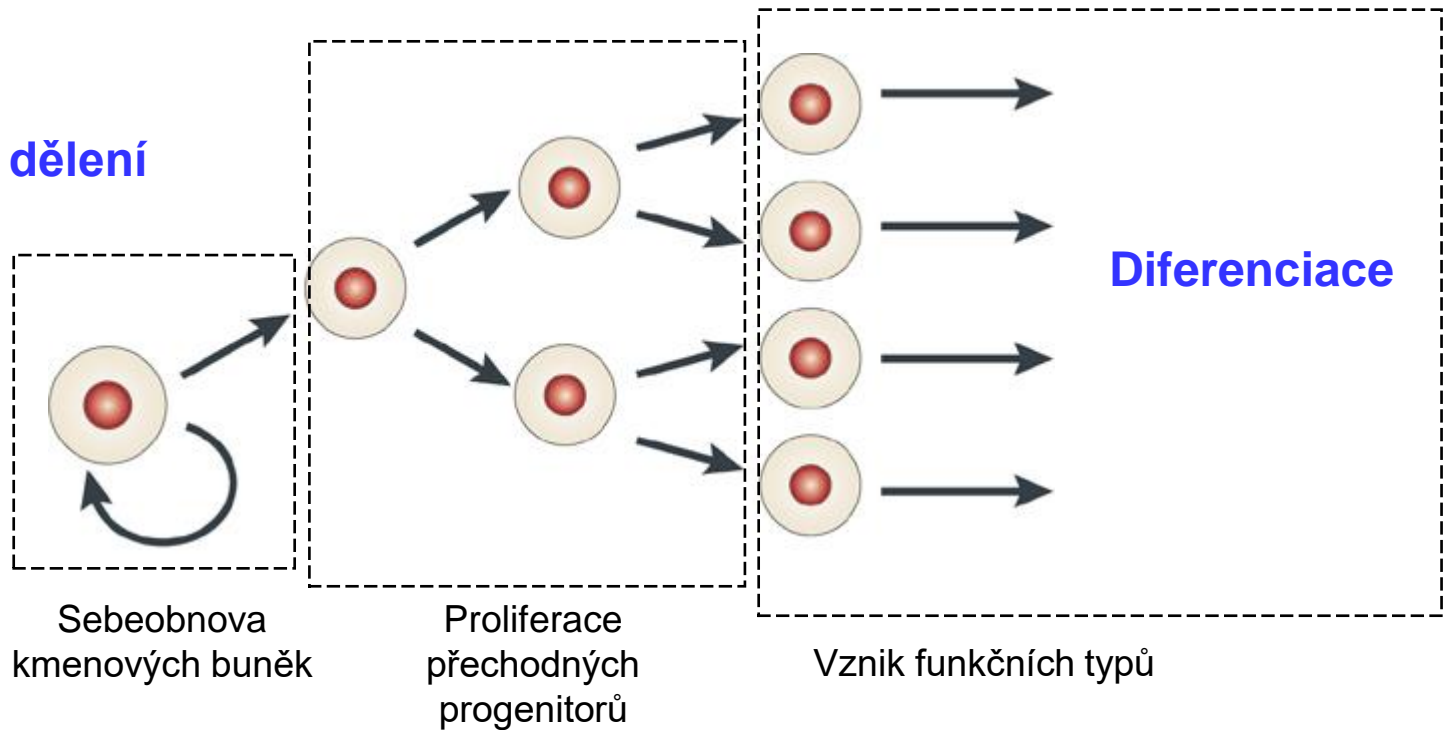
Definice
tkáňových vzorů

ZÁKLADNÍ PRINCIPY HISTOGENEZE

Funkční buňky tkání diferencují z **kmenových buněk**

Asymetrické dělení

KMENOVÉ BUŇKY SE LIŠÍ V DIFERENCIAČNÍ KAPACITĚ

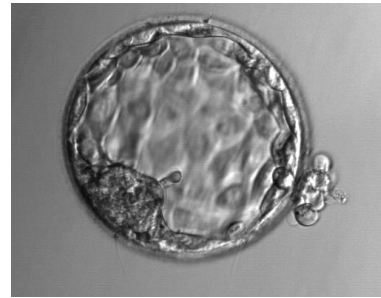
Totipotence

- Všechny buňky těla včetně extraembryonálních tkání
- Zygota, blastomery a raná stádia embryogeneze

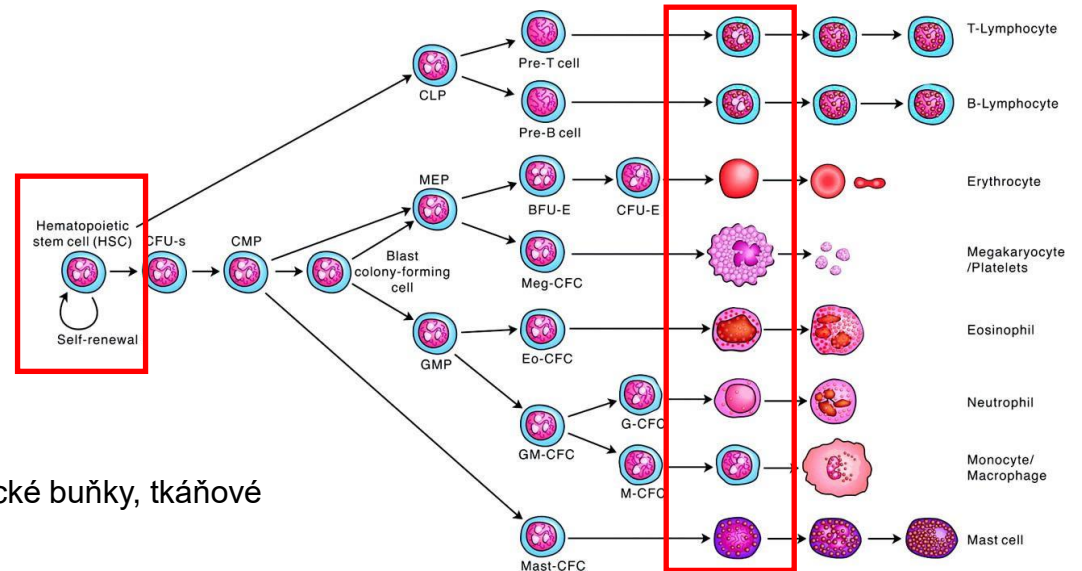
Pluripotence

- Všechny buňky těla s výjimkou trofoblastu
- Blastocysta – *Inner cell mass* - ICM (embryoblast)

Multipotence

- Různé buněčné typy v rámci tkáně
- Mesenchymální SC, hematopoietické SC

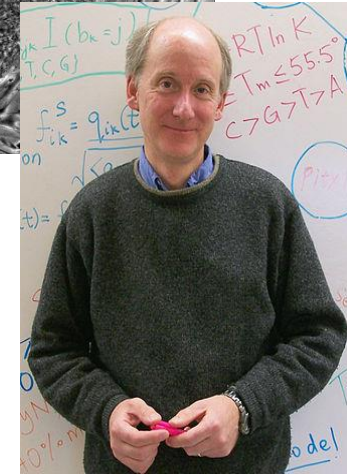
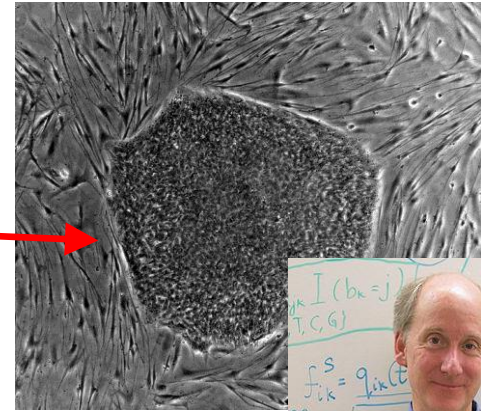
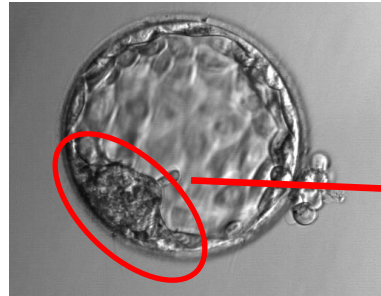
Oligo- a unipotence

- Jeden nebo několik buněčných typů – hematopoietické buňky, tkáňové prekurzory (obnova epitelů apod.)

KMENOVÉ BUŇKY V ORGANISMU

Embryonální kmenové buňky (ESCs)

- odvozeny z embryoblastu (ICM) blastocysty
- pluripotentní
- model rané embryogeneze a histogeneze, význam pro regenerativní medicínu

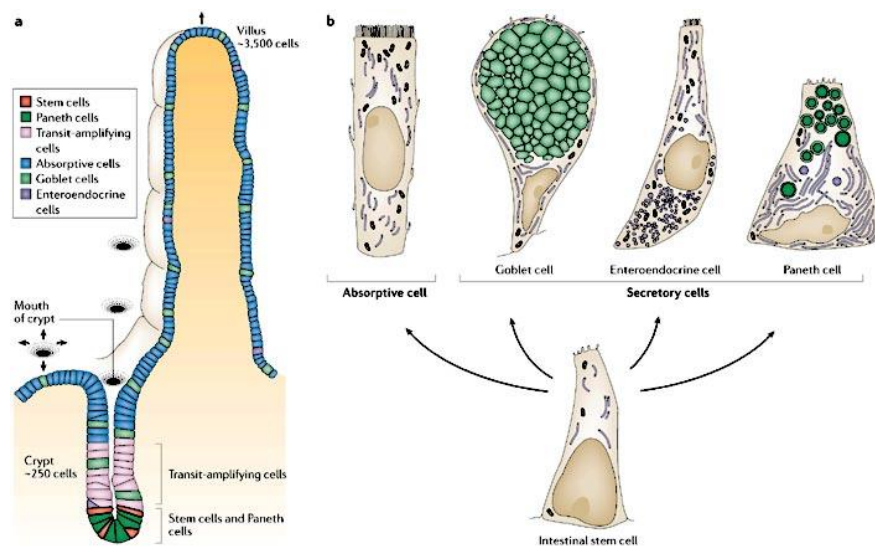

J. Thompson

Tkáňové (adultní) kmenové buňky

- regenerace a obnova tkání
- GIT, CNS, mesenchym
- regenerativní medicína, nádorová biologie

H. Clevers

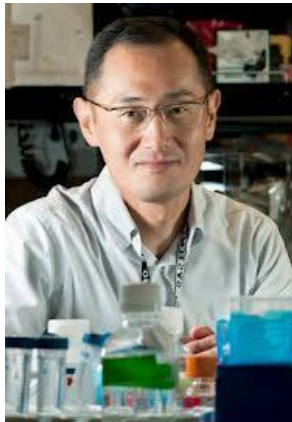
KMENOVÉ BUŇKY JAKO BIOMEDICÍNSKÝ NÁSTROJ

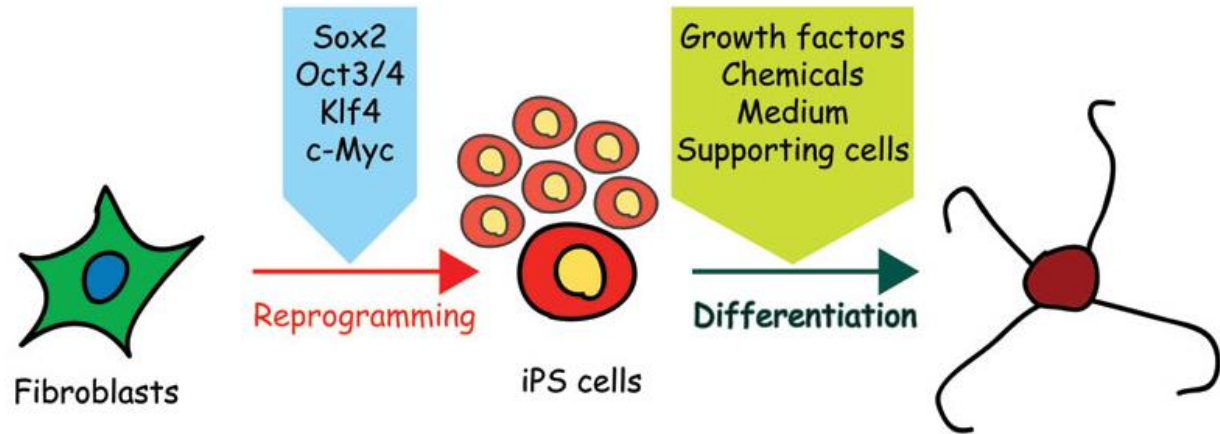
Indukované pluripotentní kmenové buňky (iPSc)

Nobel prize 2012

- dospělá diferencovaná buňka (fibroblast) je dediferencovaná do pluripotentního stavu (reprogramována)
- diferenciace do žádaného buněčného typu
- regenerativní medicína, buněčná a genová terapie

S. Yamanaka

Cell

Induction of Pluripotent Stem Cells from Mouse Embryonic and Adult Fibroblast Cultures by Defined Factors

Kazutoshi Takahashi¹ and Shinya Yamanaka^{1,2,*}

¹Department of Stem Cell Biology, Institute for Frontier Medical Sciences, Kyoto University, Kyoto 606-8507, Japan

²CREST, Japan Science and Technology Agency, Kawaguchi 332-0012, Japan

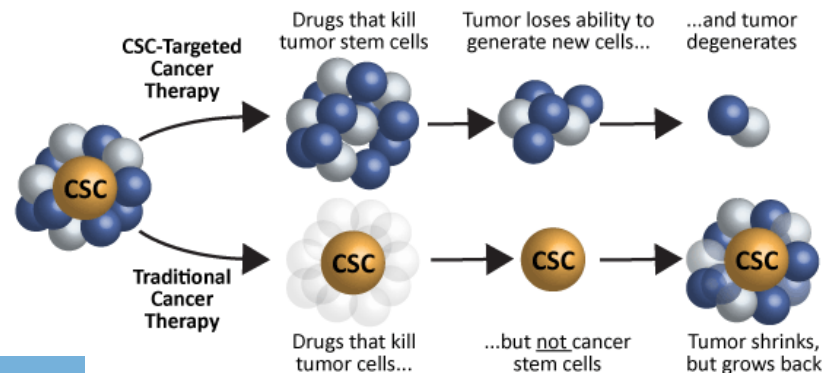
*Contact: yamanaka@frontier.kyoto-u.ac.jp

DOI 10.1016/j.cell.2006.07.024

KMENOVÉ BUŇKY NEMUSÍ BÝT VŽDY PŘÁTELSKÉ

Nádorové kmenové buňky

- solidní tumor je vždy heterogenní
- malá populace buněk s charakterem CSC může znovu iniciovat růst tumoru a být příčinou selhání terapie

Tkáňová kmenová buňka

Sebeobnova

Quiescence

Multipotence

Nízká četnost (<1%)

Dlouhá životnost

Rezistence k terapii

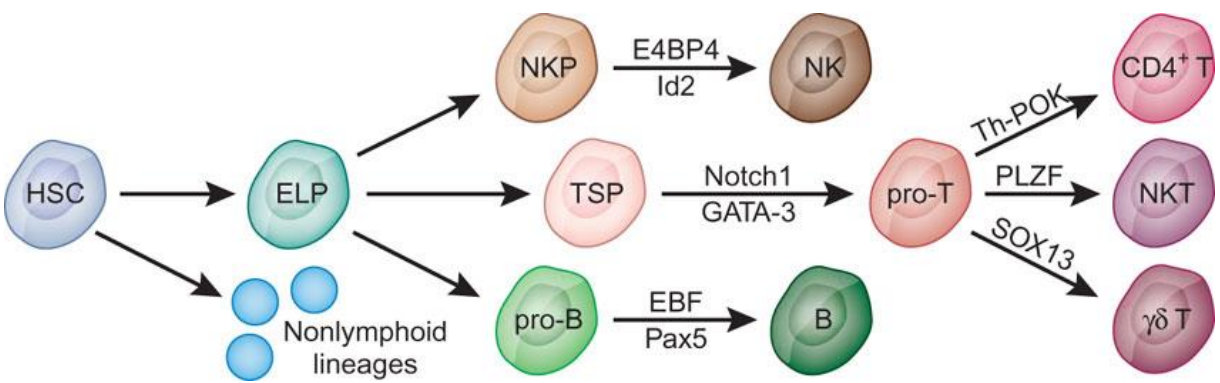
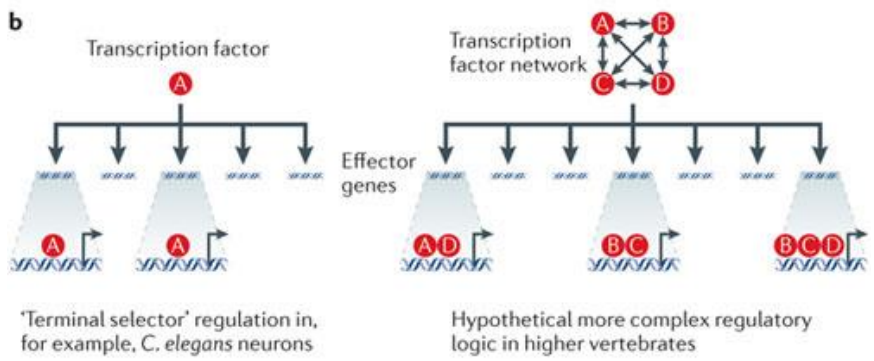
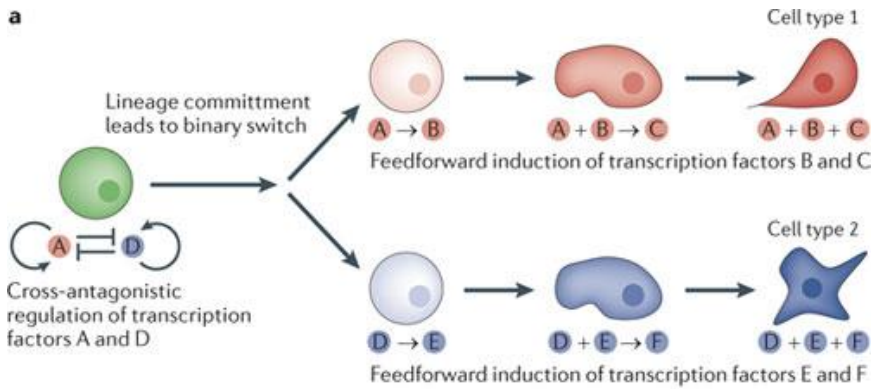
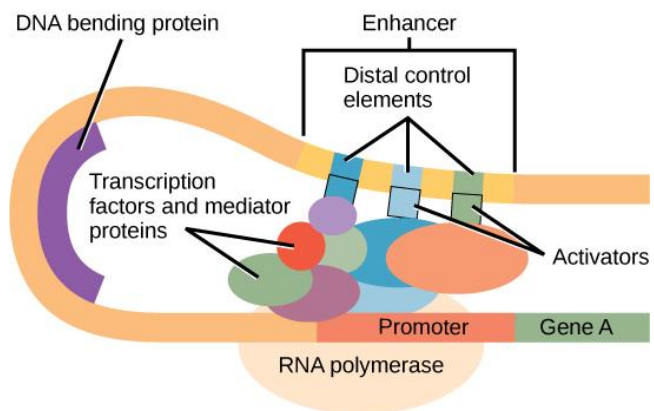
Tumorigenicita

Vysoká proliferativní kapacita

Nádorová kmenová buňka

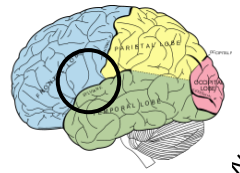
DIFERENCIACE JE URČENA HIERARCHICKOU TRANSKRIPČÍ GENŮ

Esenciální mechanismy 1

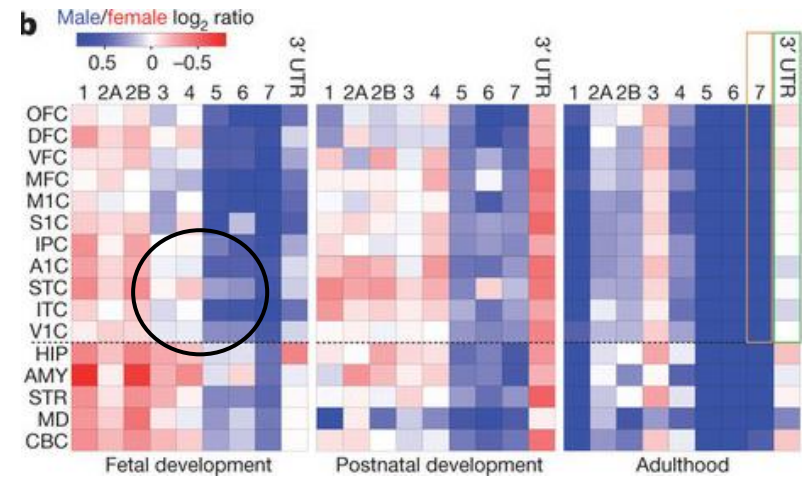
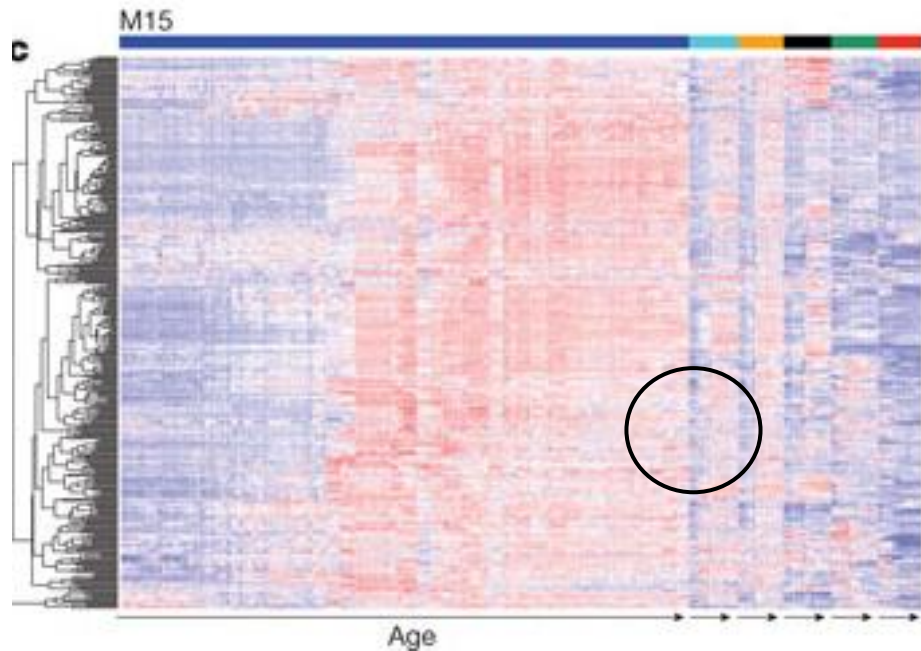
Nature Reviews | Genetics
doi:10.1038/nrg3209

TKÁŇĚ SE LIŠÍ SVÝM GENETICKÝM A EPIGENETICKÝM PROFILEM

Neurocortex

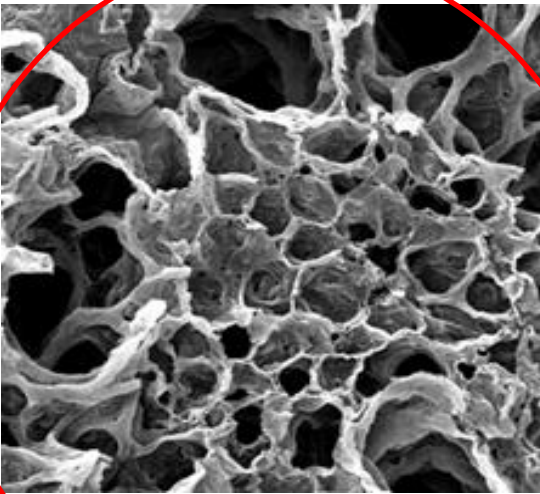
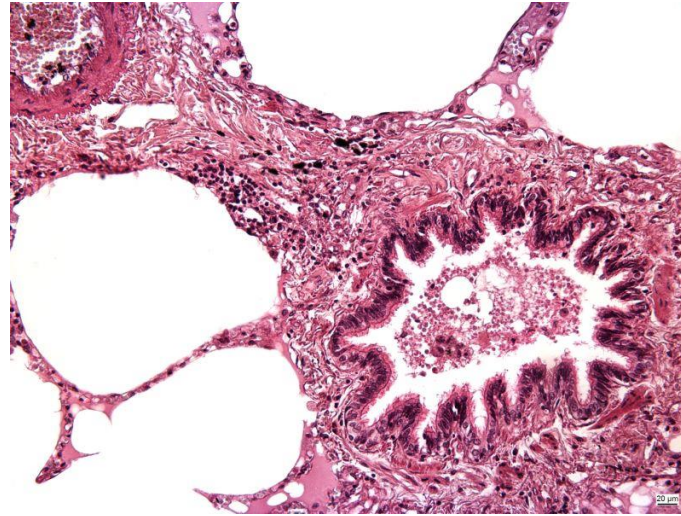
Hippocampus
Amygdala
Striatum
Mediodorsální jádra
Cortex cerebelli

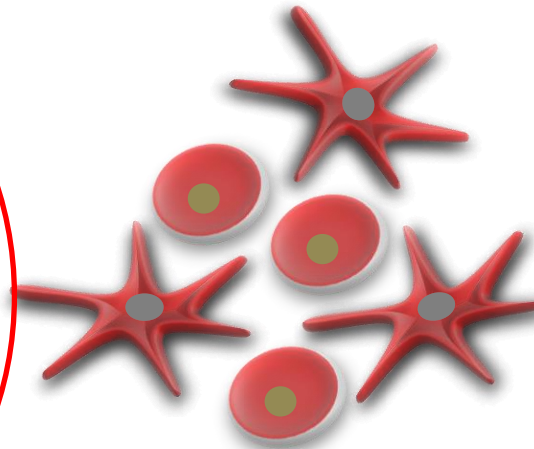
Výslednou stavbu a funkci tkání určuje projev řady strukturálních genů – různý v různých lokalizacích i časových úsecích

CO JE VLASTNĚ TKÁŇ?

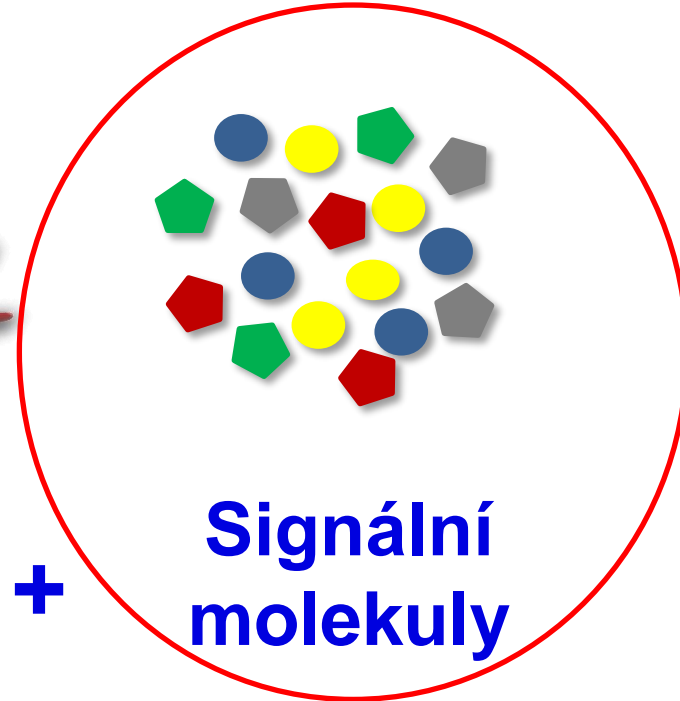
Tkáň =

ECM

+ Buňky

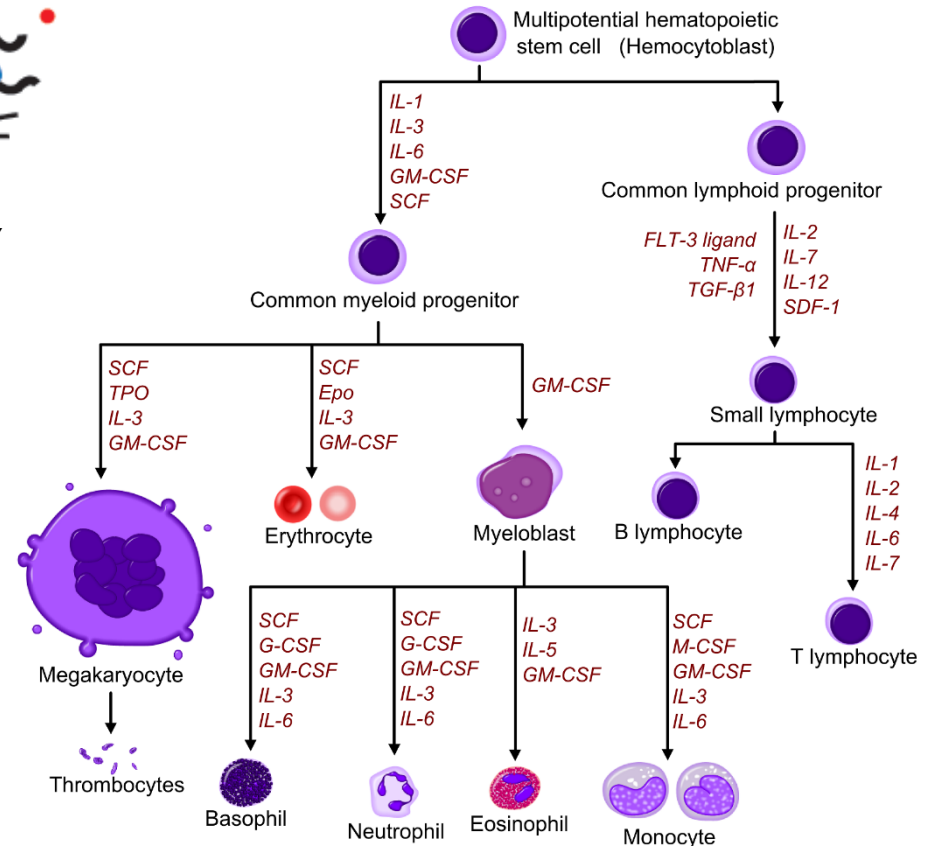
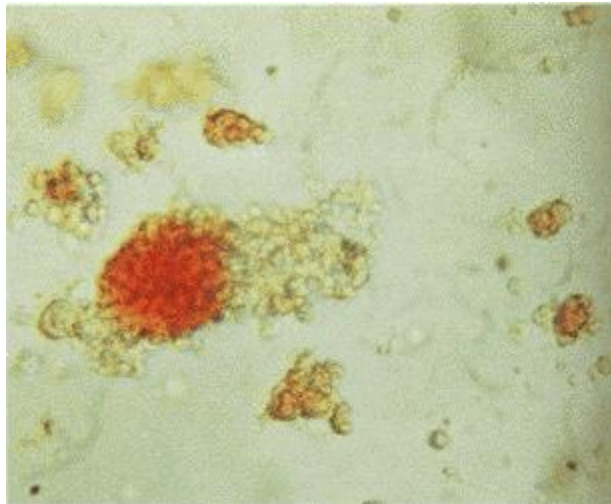
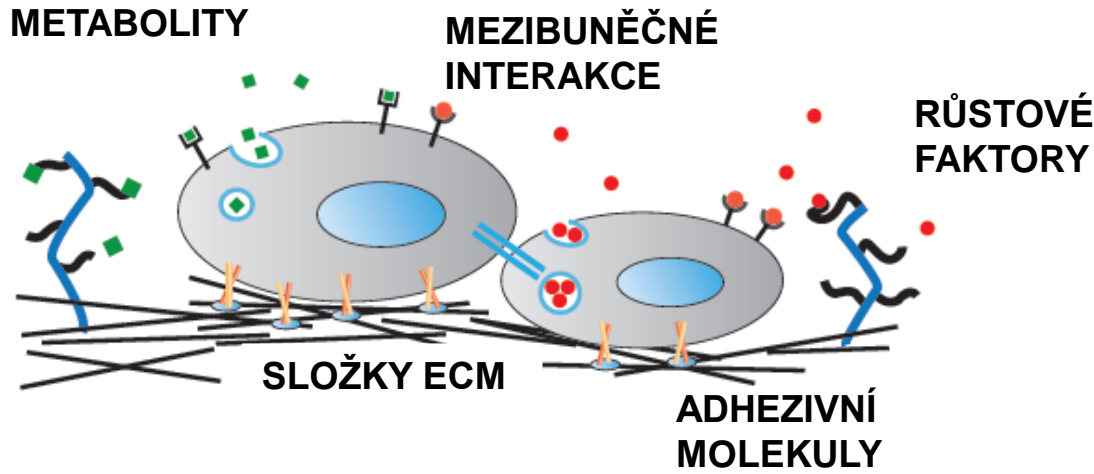

**Signální
molekuly**

TKÁŇOVOU IDENTITU URČUJÍ I EXTRACELULÁRNÍ MOLEKULY

Esenciální mechanismy 2

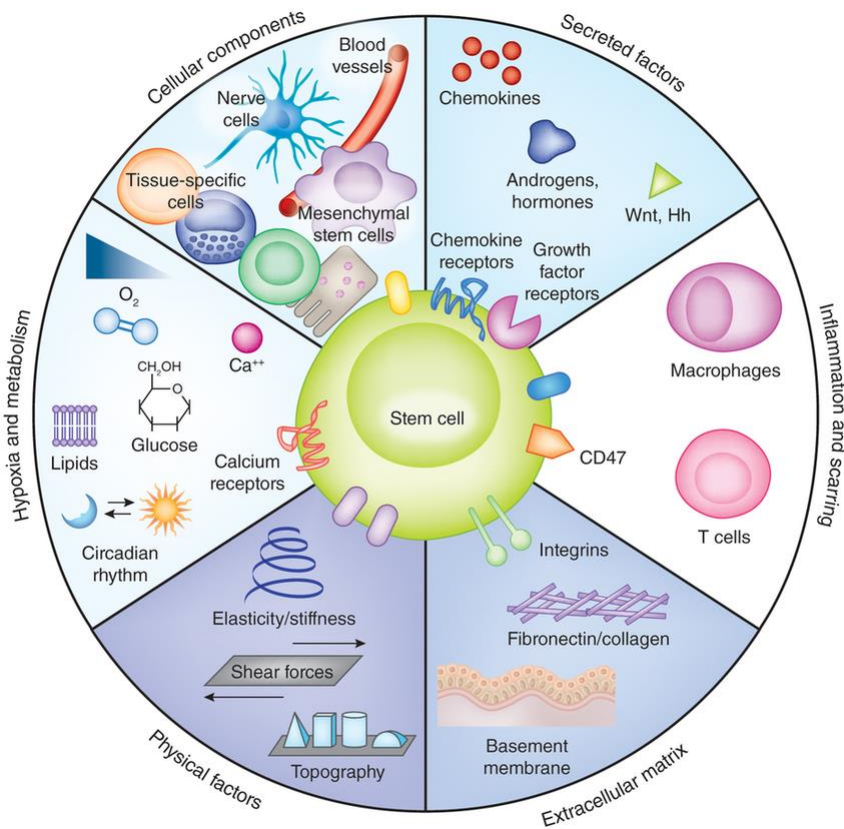
Příklad: krvetvorba v kostní dřeni

MIKROPROSTŘEDÍ URČUJE VLASTNOSTI I STAVBU TKÁNÍ

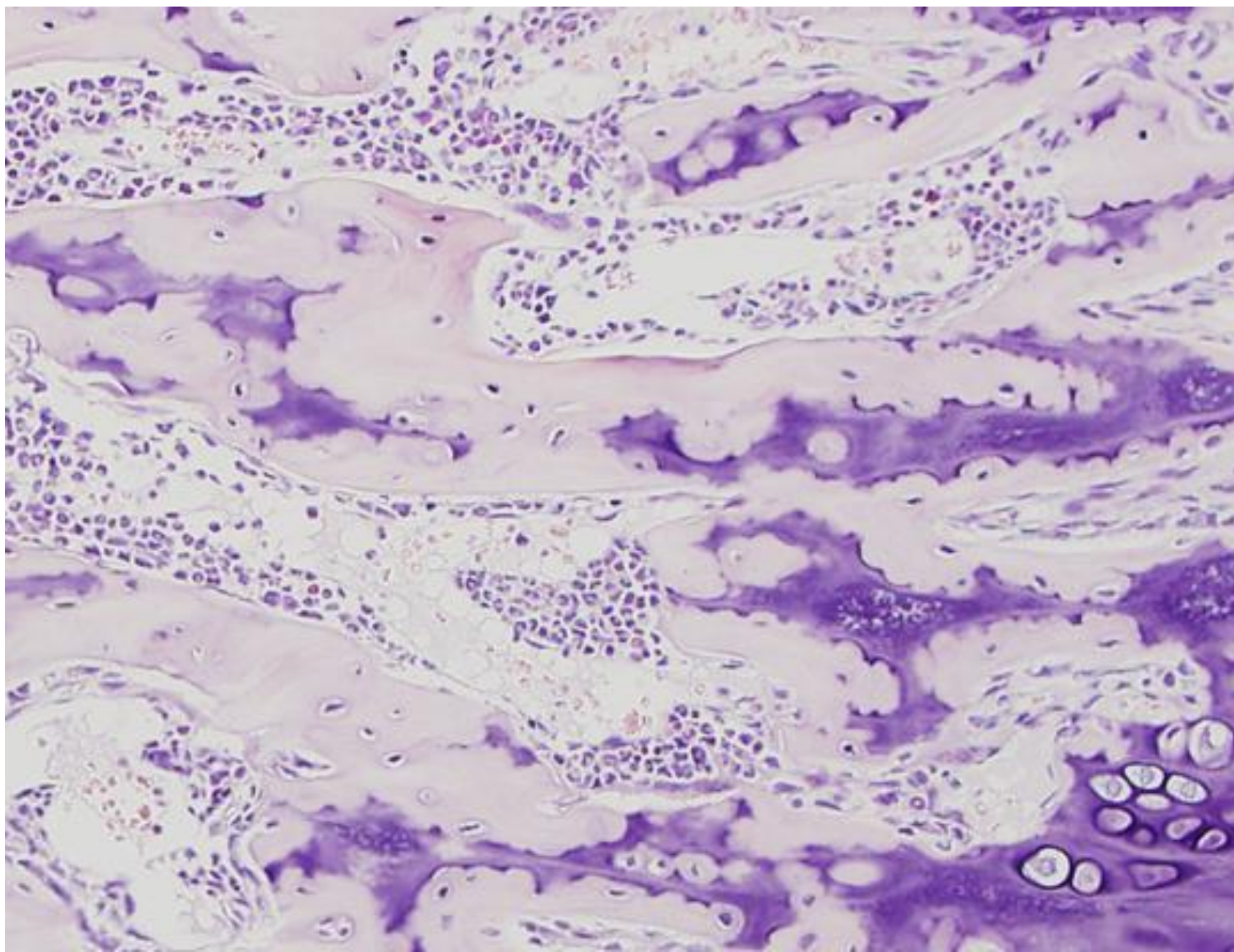
Do vlastní mikroskopické stavby tkání se promítá velké množství **biologických a fyzikálně-chemických** parametrů

„Stem cell niche“

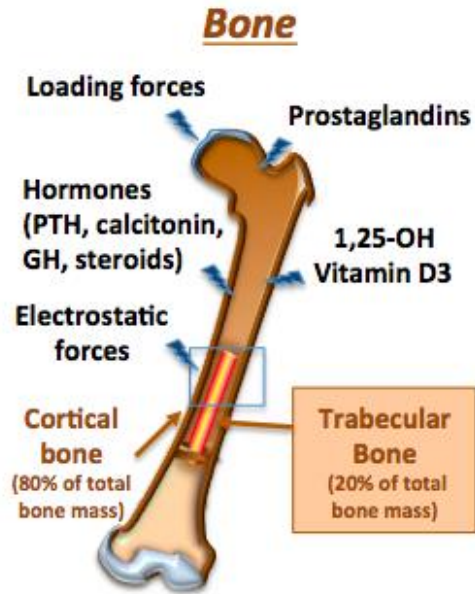
- Procesy embryonálního vývoje
- Mezibuněčné interakce
- Prostorové uspořádání (dimenzionalita)
- Gradienty morfogenů
- Epigenetický profil
- Dynamika genové exprese
- Parciální tlaky plynů
- Složení ECM
- Mechanická stimulace
- Perfuze a intersticiální toky
- Lokální imunitní odpověď
- Metabolity
- ...

MIKROPROSTŘEDÍ URČUJE VLASTNOSTI I STAVBU TKÁNÍ

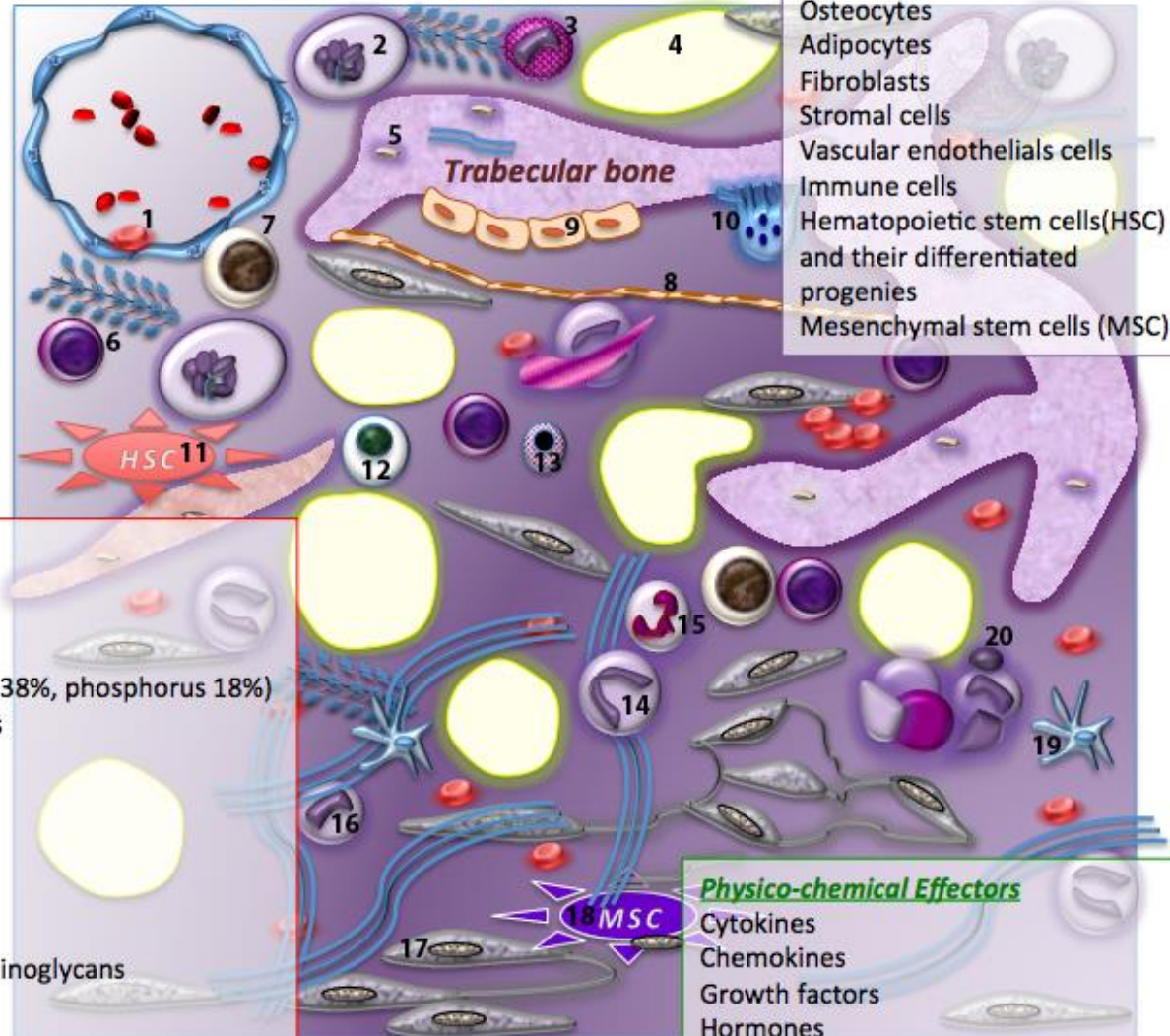

MIKROPROSTŘEDÍ URČUJE VLASTNOSTI I STAVBU TKÁNÍ

ECM components

Fibronectin
 Laminin
 Collagens
 Apatite crystals (calcium 38%, phosphorus 18%)
 Bone promoting proteins
 Bone sialoproteins
 Osteonectin
 Osteoprotegerin
 Osteocalcin
 Integrins
 Alkaline Phosphatase
 Proteoglycans, Glycosaminoglycans
 Osteopontin
 MMPs & TIMPs
 Receptors
 Adhesion molecules

Bone & Bone Marrow cells

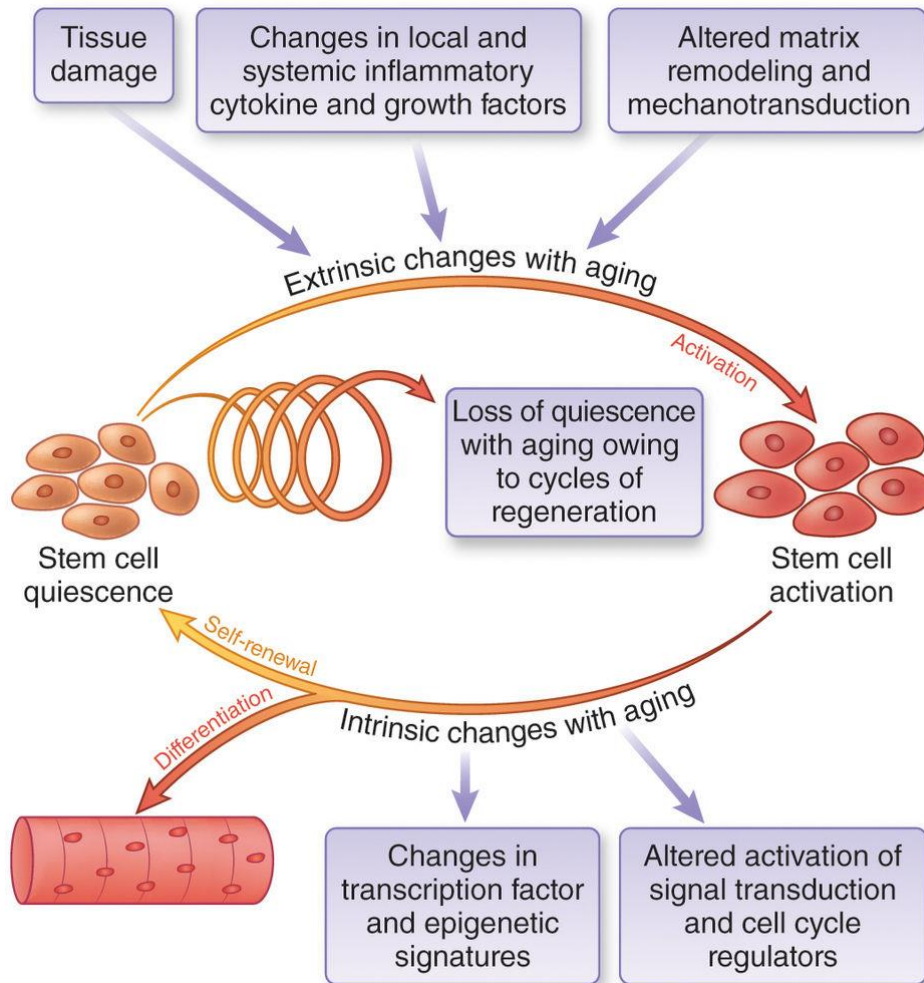
Osteoblasts
 Osteoclasts
 Osteocytes
 Adipocytes
 Fibroblasts
 Stromal cells
 Vascular endothelial cells
 Immune cells
 Hematopoietic stem cells (HSC) and their differentiated progenies
 Mesenchymal stem cells (MSC)

Physico-chemical Effectors

Cytokines
 Chemokines
 Growth factors
 Hormones
 Physico-mechanical forces
 Biochemical regulators (pH, oxygen concentration, nutrients...)

MIKROPROSTŘEDÍ JE KLÍČOVÉ PRO TKÁŇOVOU HOMEOSTÁZU

Esenciální mechanismy 3

Apoptóza

Regenerace

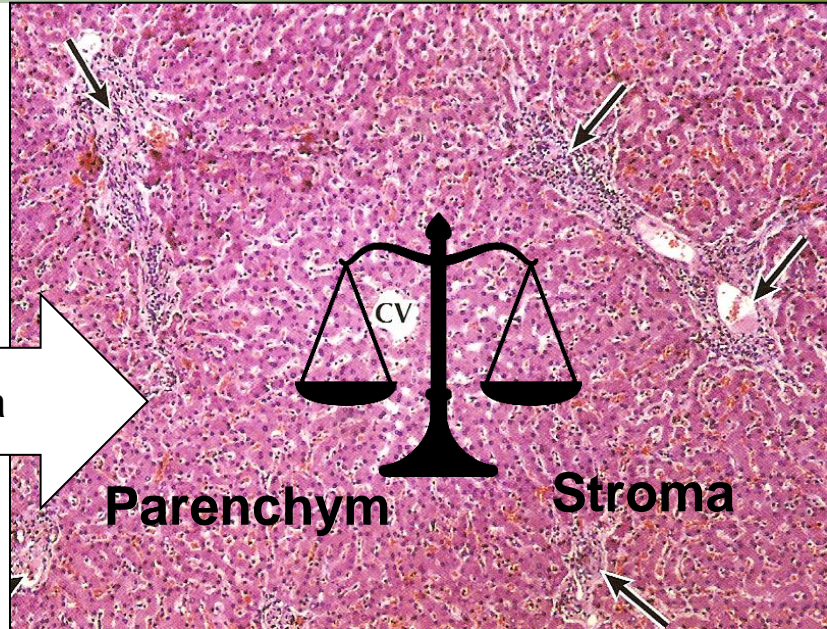
Senescence

Patologická
změna

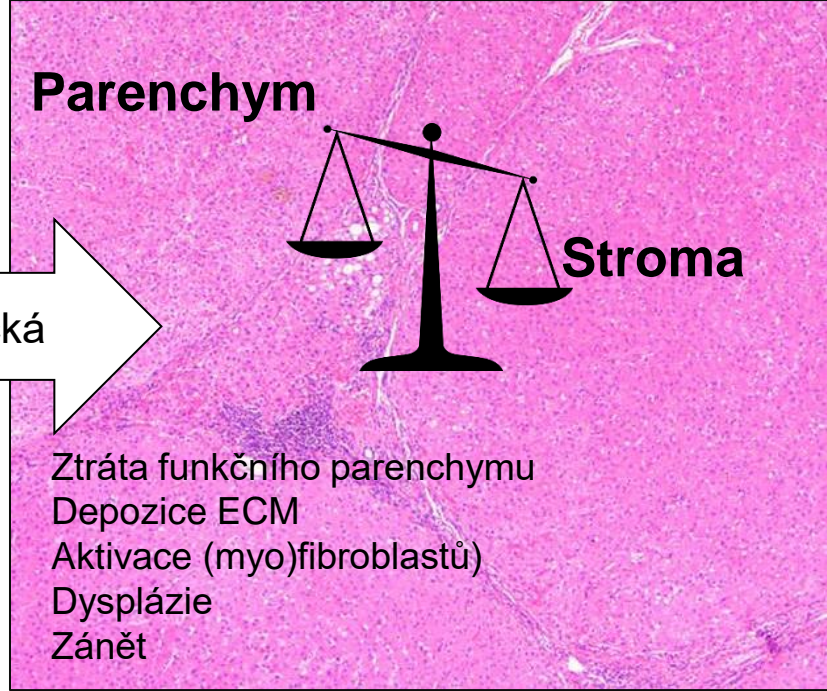
MIKROPROSTŘEDÍ JE DŮLEŽITÉ TAKÉ V PATOGENEZI

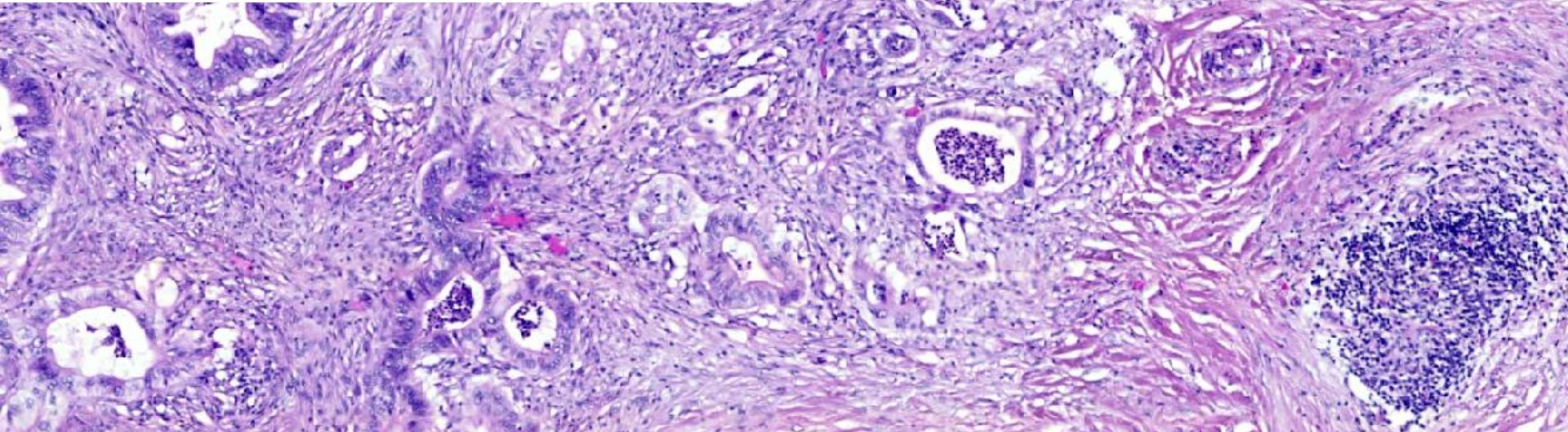
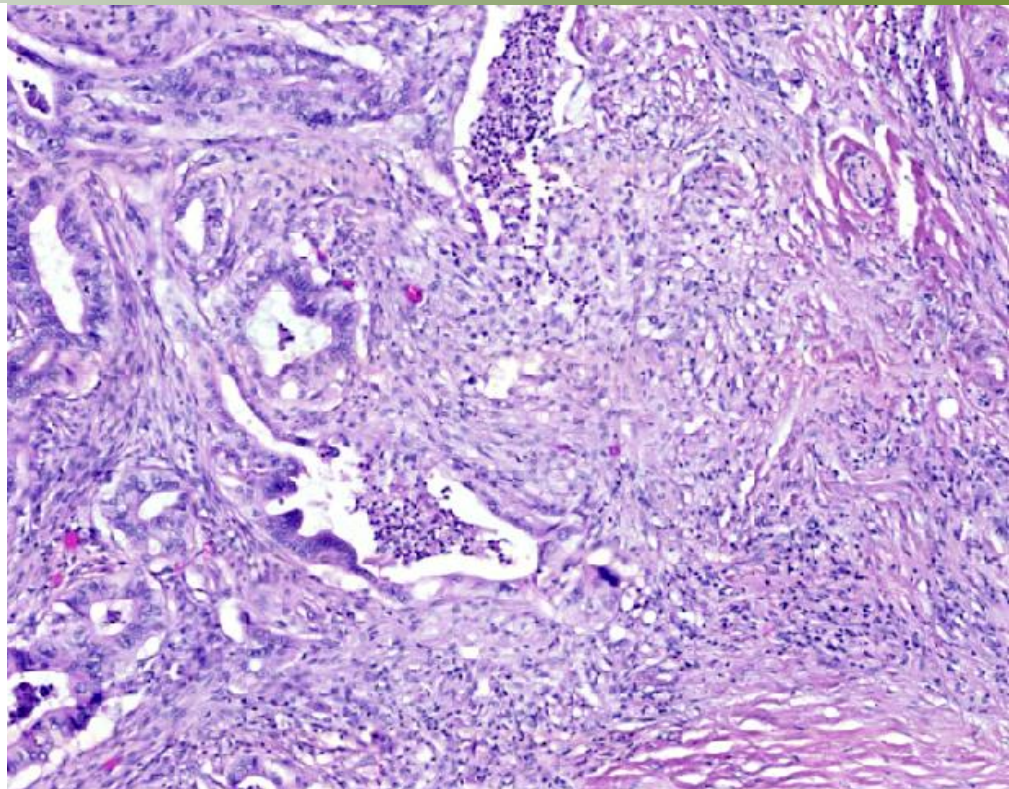
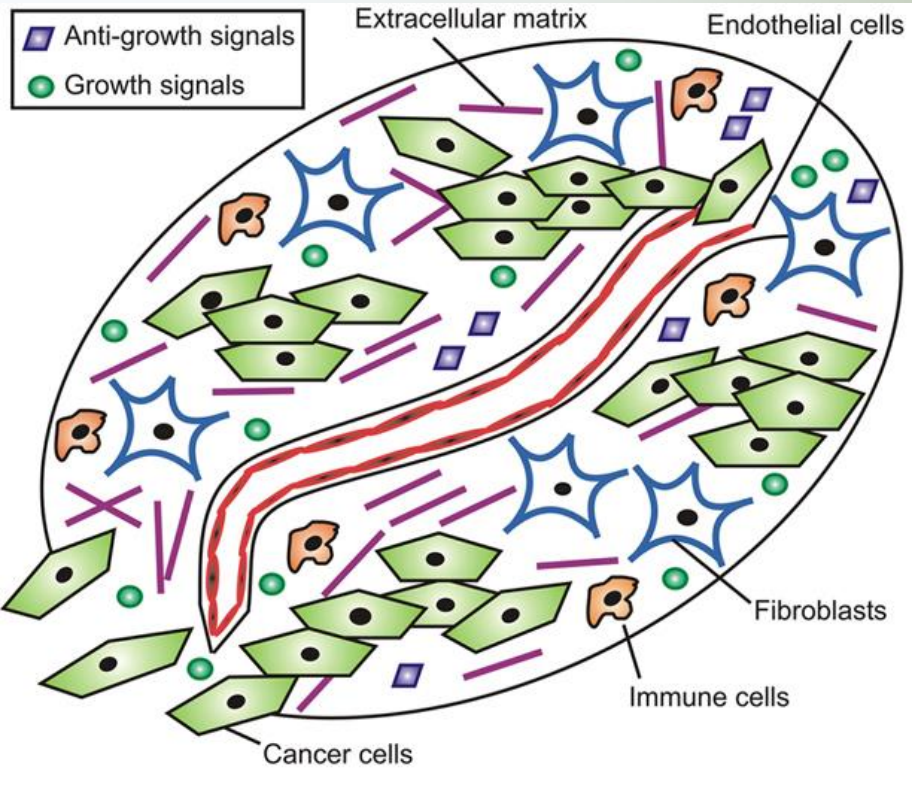
Zdravá

Fibrotická

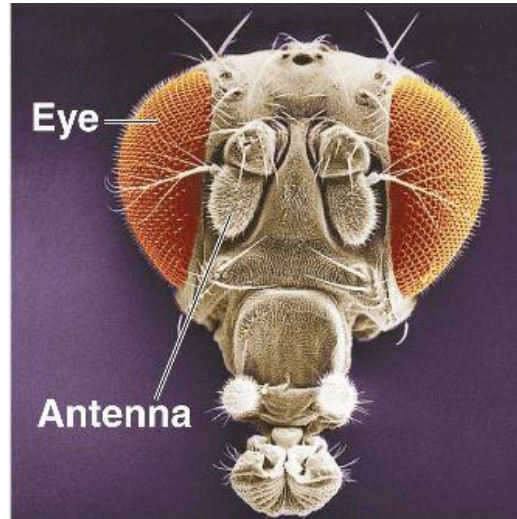
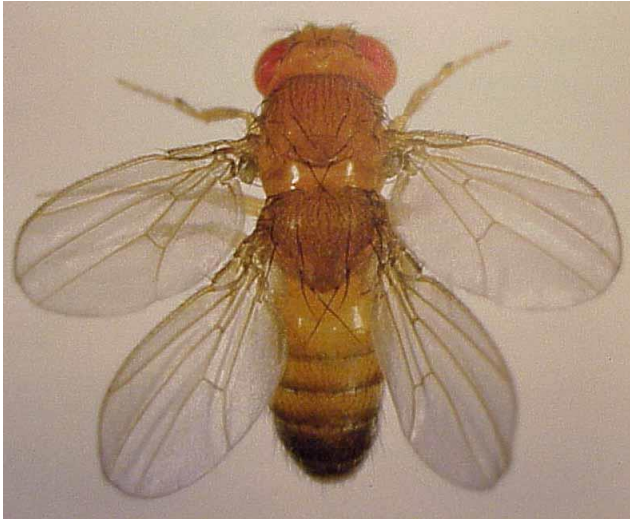

MIKROPROSTŘEDÍ JE DŮLEŽITÉ TAKÉ V PATOGENEZI

Jaký mechanismus určuje konkrétní pozici anatomické struktury a orgánu nebo histologický typ tkáně?

MOLEKULÁRNÍ PRINCIPY HISTOGENEZE

Wild type

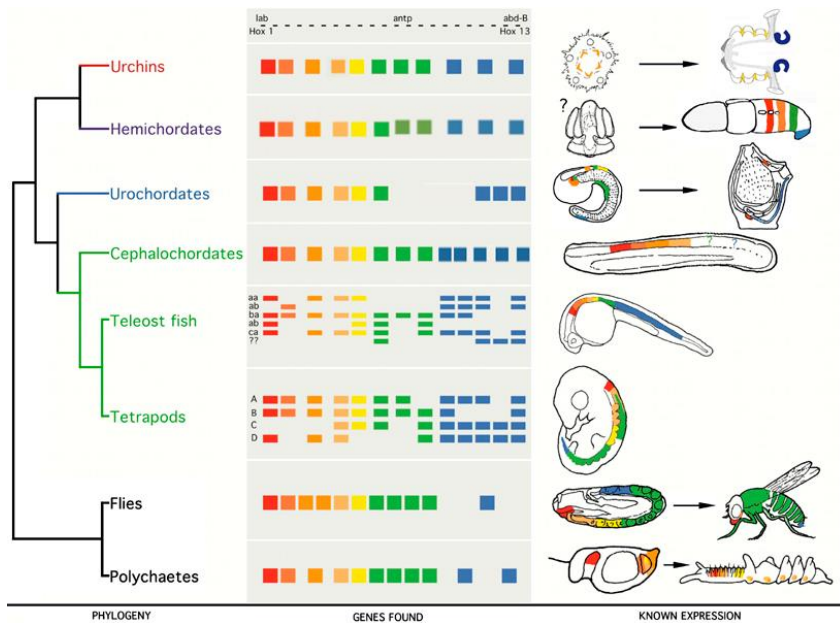

Mutant

UAS-eyeless/dpp-GAL4

HOX KOMPLEX A MORFOGENETICKÉ POLE

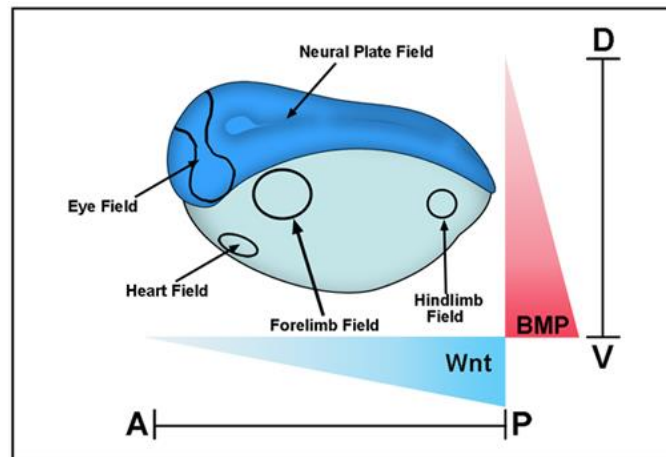
Příklad: **Hox komplex**
 Vysoce konzervovaná skupina transkripčních faktorů určujících základní stavbu a orientaci těla

Tkáňová diferenciace podél antero-posteriorní osy

Člověk (39 genů)

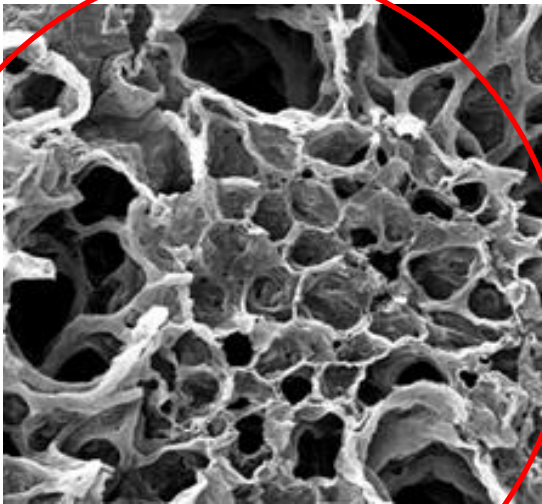
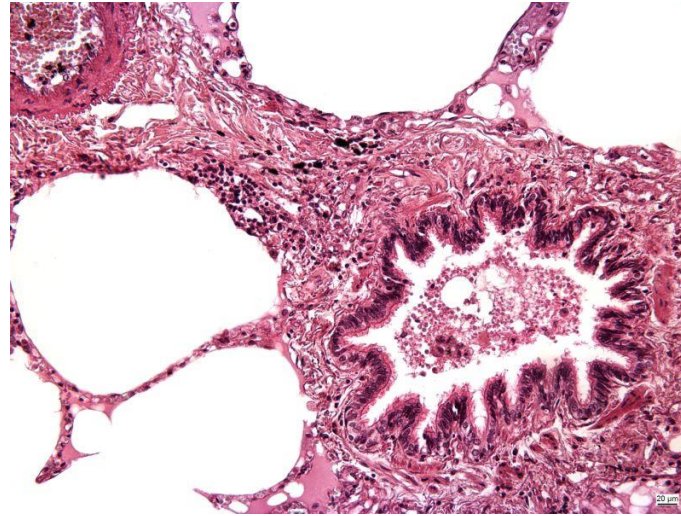
Cluster	Chromozom	Počet Hox genů
HoxA	7	11
HoxB	17	10
HoxC	12	9
HoxD	2	9

doi:10.1038/sj.hdy.6800872

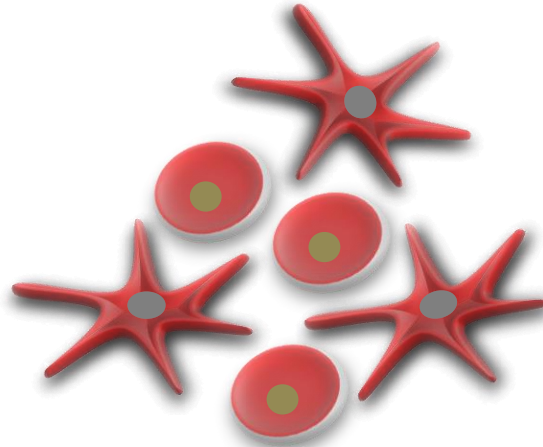

CO JE VLASTNĚ TKÁŇ?

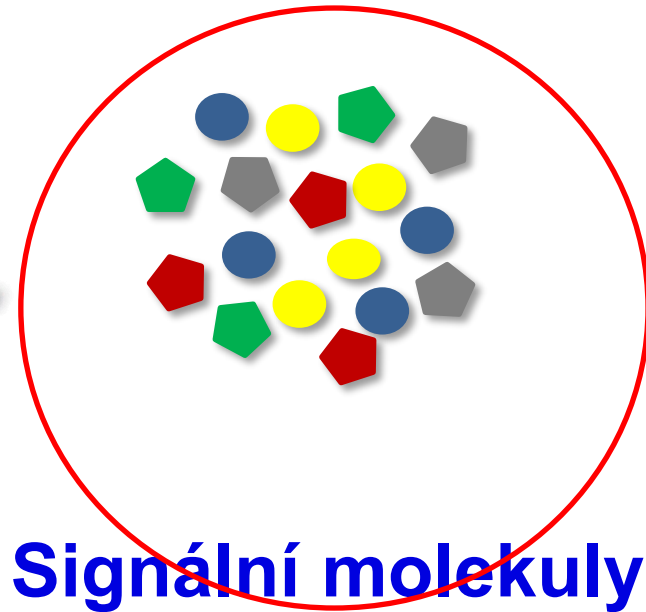
Tkáň =

ECM

+ **Buňky** +

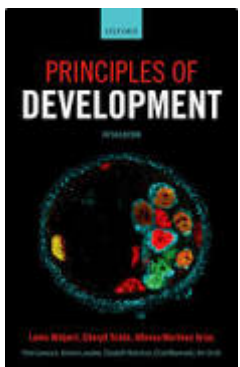
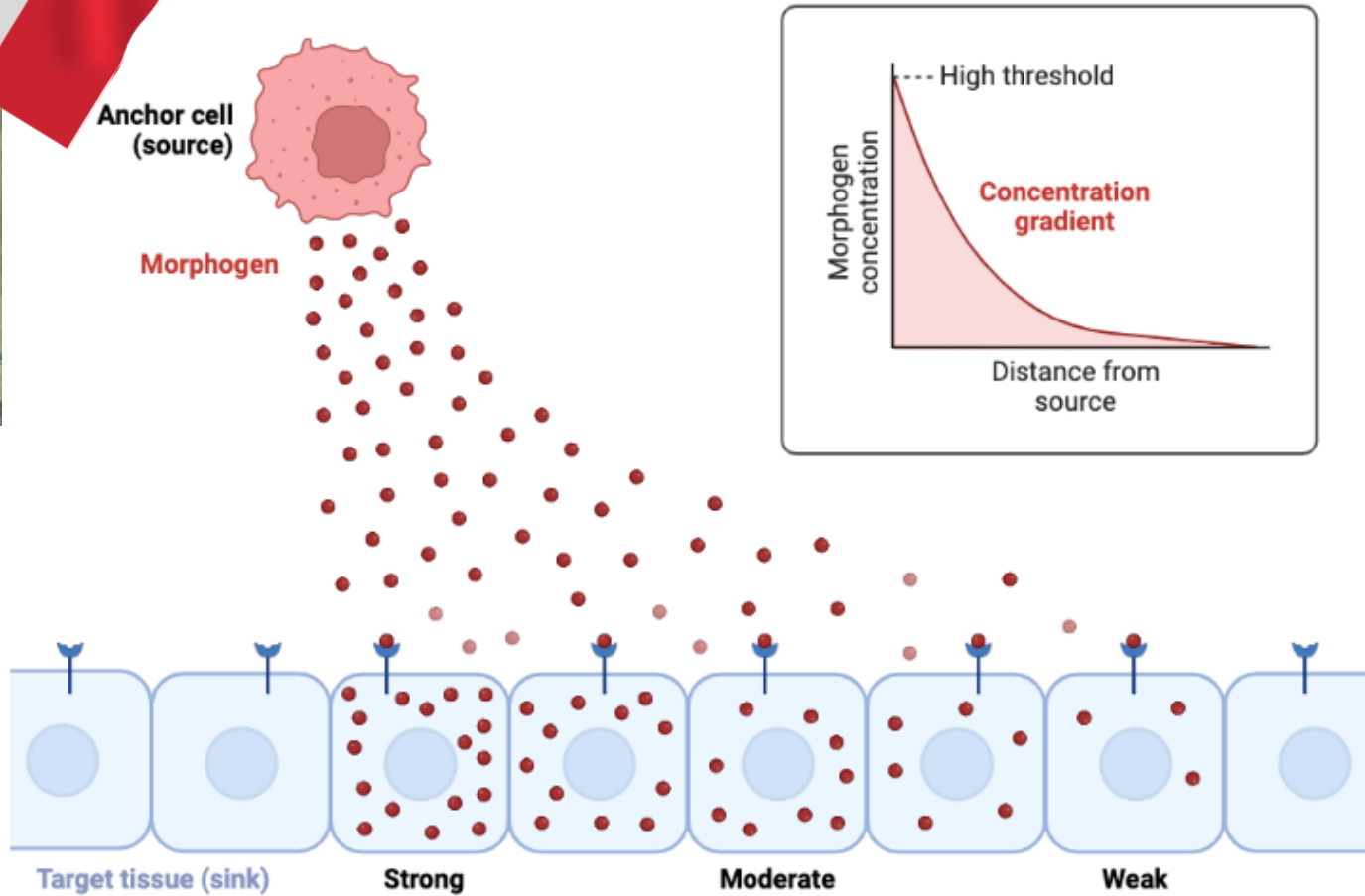
Signální molekuly

Morfogeny

1929-2021

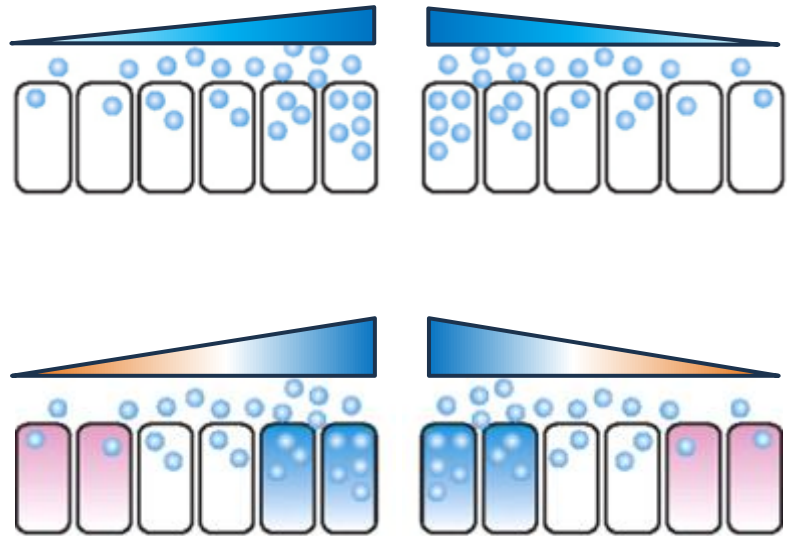
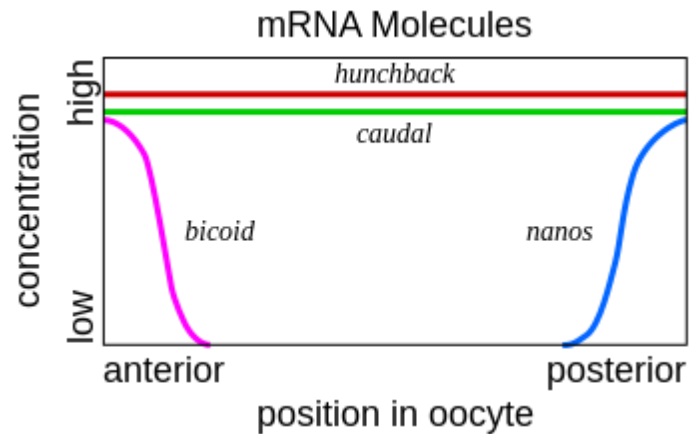
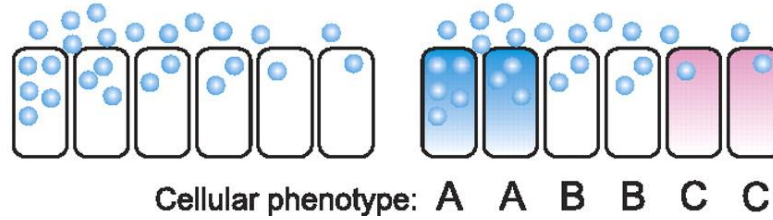
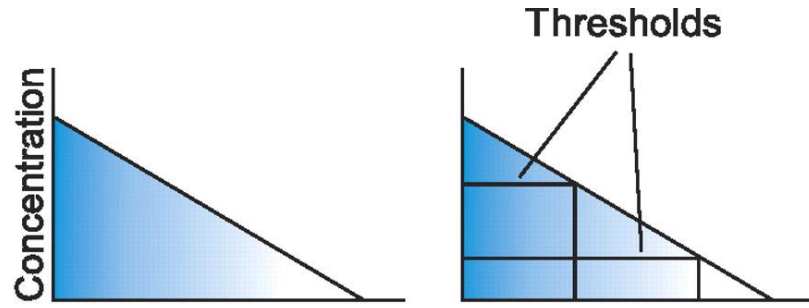

FRENCH FLAG MODEL

Lewis Wolpert

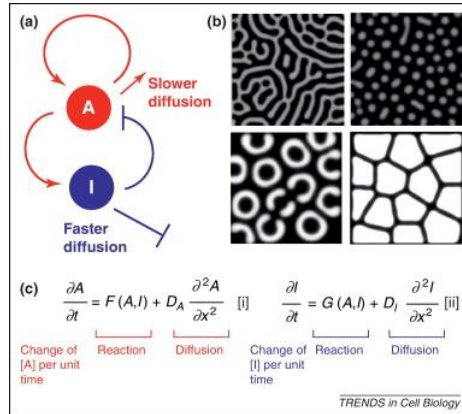
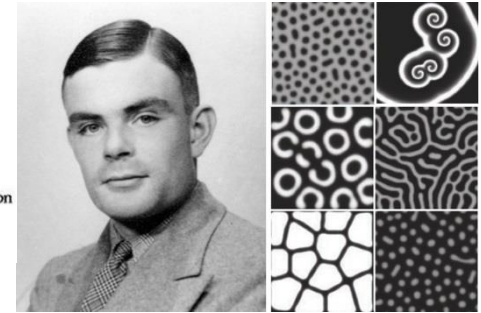
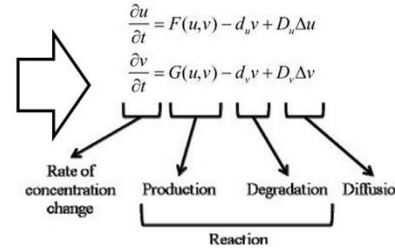

„Genetic control of pattern formation“

PROČ MAJÍ TYGŘI PRUHY?

Reakčně-difúzní systém

THE CHEMICAL BASIS OF MORPHOGENESIS

By A. M. TURING, F.R.S. *University of Manchester*

(Received 9 November 1951—Revised 15 March 1952)

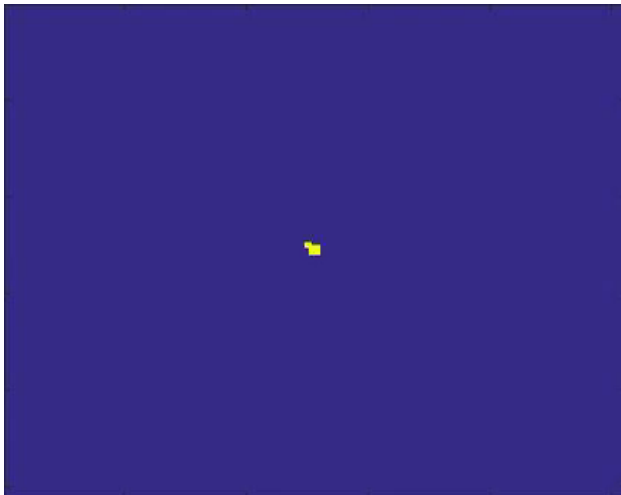
It is suggested that a system of chemical substances, called morphogens, reacting together and diffusing through a tissue, is adequate to account for the main phenomena of morphogenesis. Such a system, although it may originally be quite homogeneous, may later develop a pattern or structure due to an instability of the homogeneous equilibrium, which is triggered off by random disturbances. Such reaction-diffusion systems are considered in some detail in the case of an isolated ring of cells, a mathematically convenient, though biologically unusual system. The investigation is chiefly concerned with the onset of instability. It is found that there are six essentially different forms which this may take. In the most interesting form stationary waves appear on the ring. It is suggested that this might account, for instance, for the tentacle patterns on *Hydra* and for whorled leaves. A system of reactions and diffusion on a sphere is also considered. Such a system appears to account for gastrulation. Another reaction system in two dimensions gives rise to patterns reminiscent of dappling. It is also suggested that stationary waves in two dimensions could account for the phenomena of phyllotaxis.

The purpose of this paper is to discuss a possible mechanism by which the genes of a zygote may determine the anatomical structure of the resulting organism. The theory does not make any new hypotheses; it merely suggests that certain well-known physical laws are sufficient to account for many of the facts. The full understanding of the paper requires a good knowledge of mathematics, some biology, and some elementary chemistry. Since readers cannot be expected to be experts in all of these subjects, a number of elementary facts are explained, which can be found in text-books, but whose omission would make the paper difficult reading.

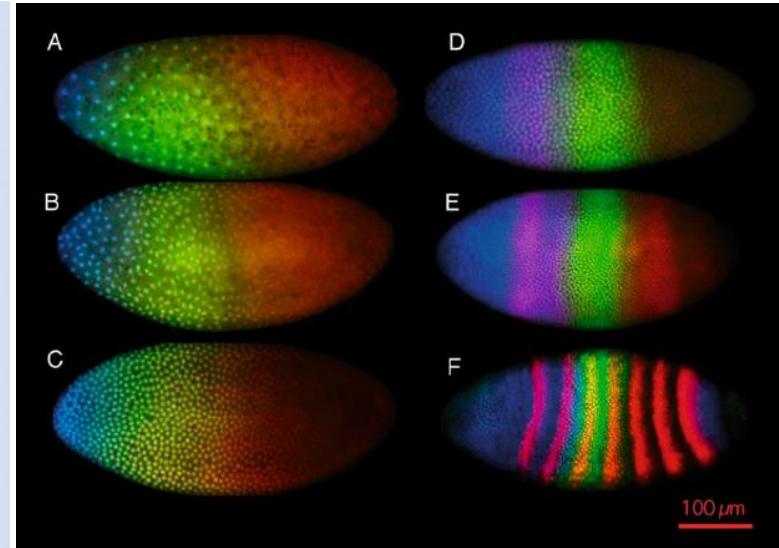
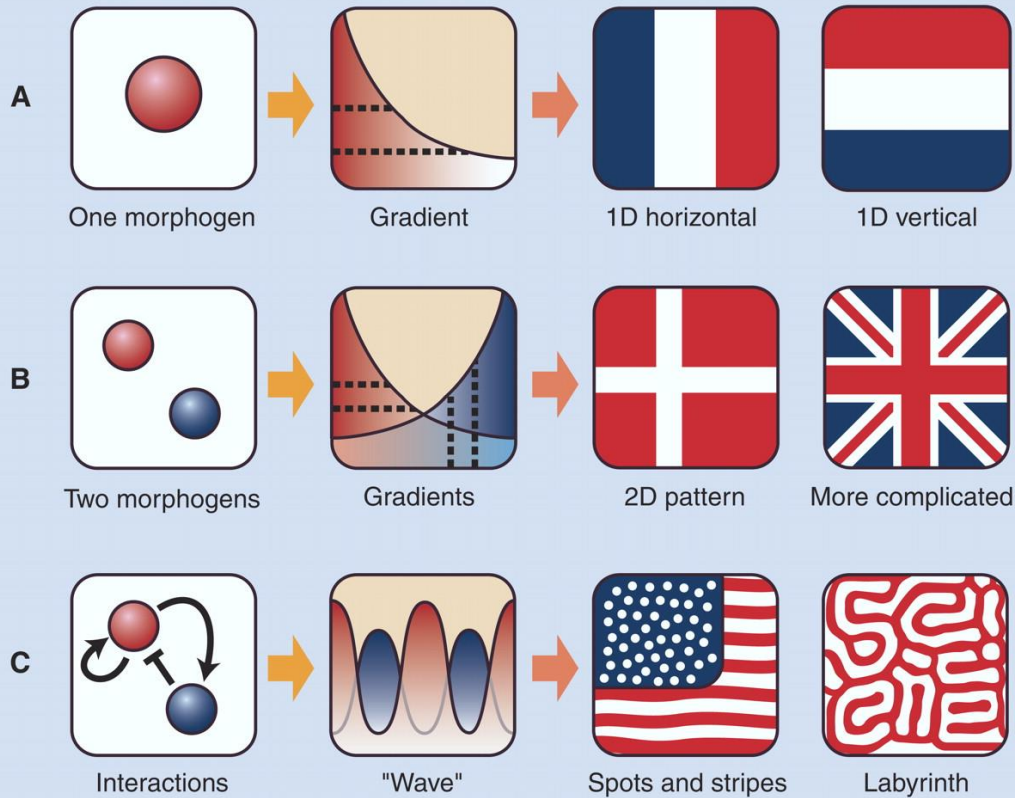
1. A MODEL OF THE EMBRYO. MORPHOGENS

In this section a mathematical model of the growing embryo will be described. This model will be a simplification and an idealization, and consequently a falsification. It is to be hoped that the features retained for discussion are those of greatest importance in the present state of knowledge.

The model takes two slightly different forms. In one of them the cell theory is recognized but the cells are idealized into geometrical points. In the other the matter of the organism is imagined as continuously distributed. The cells are not, however, completely ignored, for various physical and physico-chemical characteristics of the matter as a whole are assumed to have values appropriate to the cellular matter.

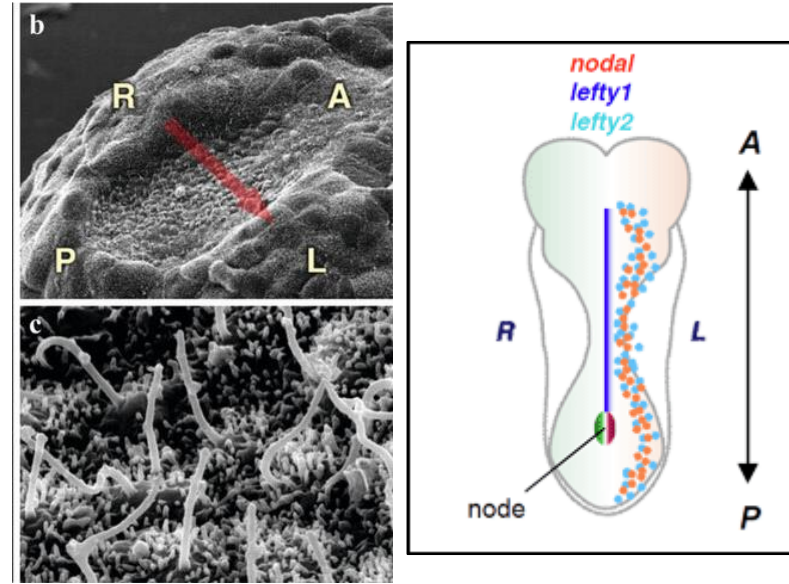

ODPOVĚĎ NA MORFOGENY URČUJE TKÁŇOVÉ VZORY

Expression patterns of gap and pair-rule genes in *Drosophila* embryos.
DOI: 10.1007/s10577-006-1068-z

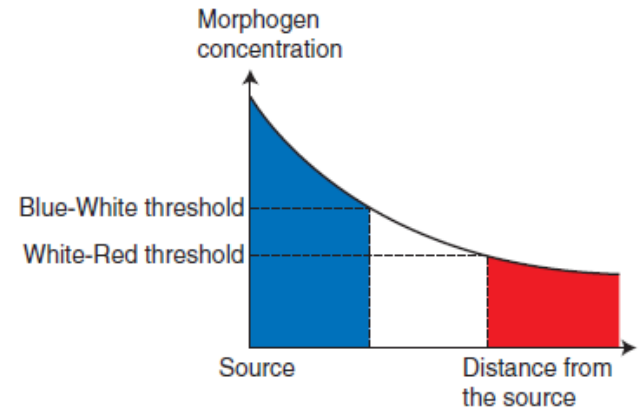
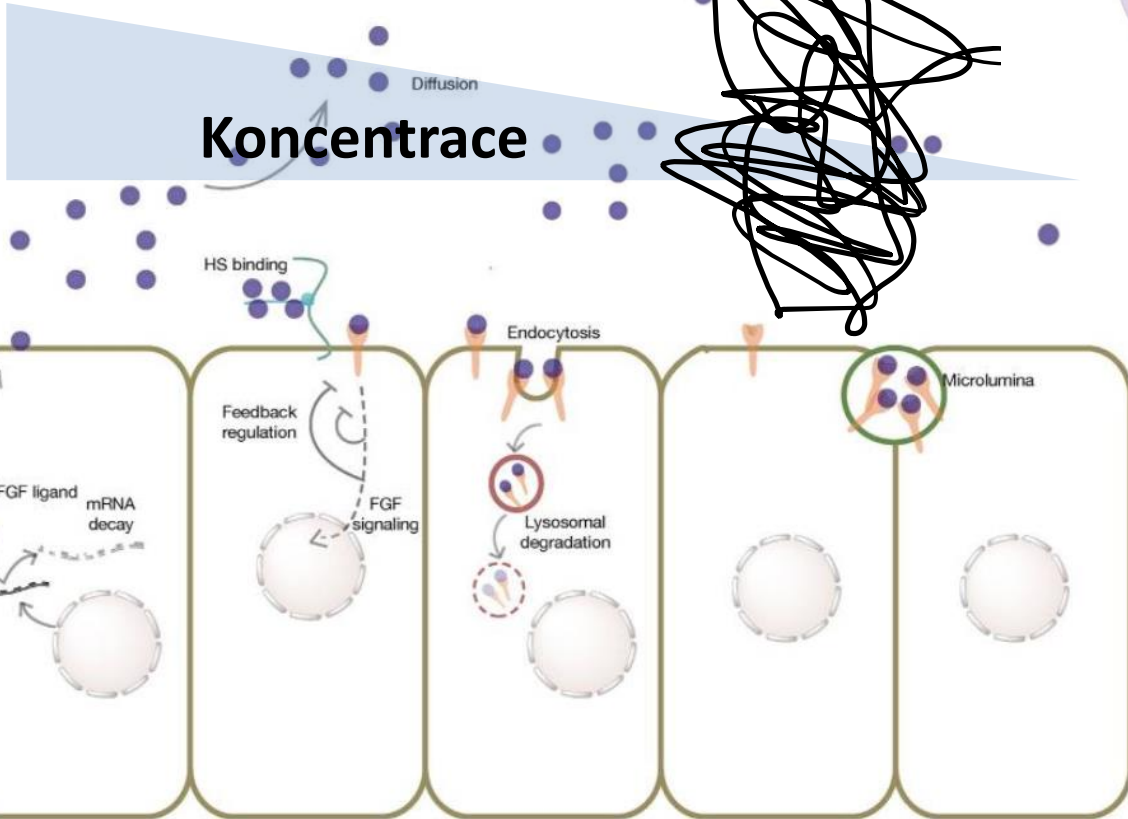
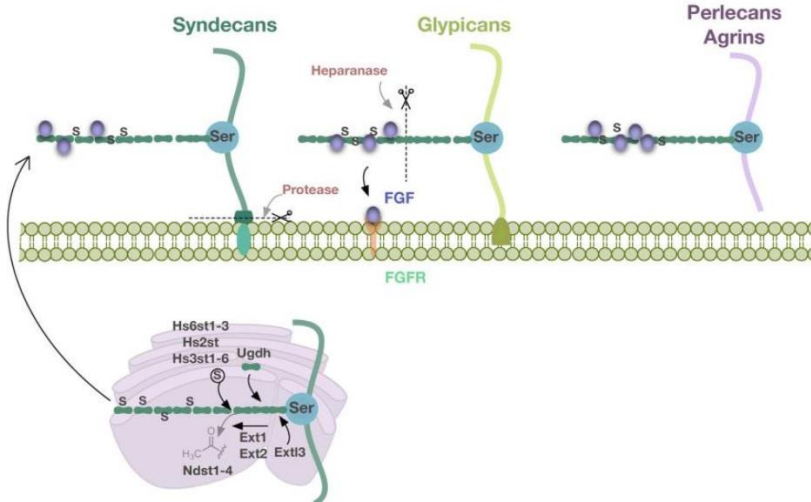
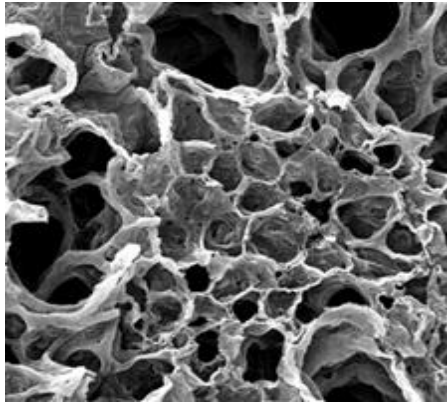
doi.org/10.1007/978-4-431-54628-3_7

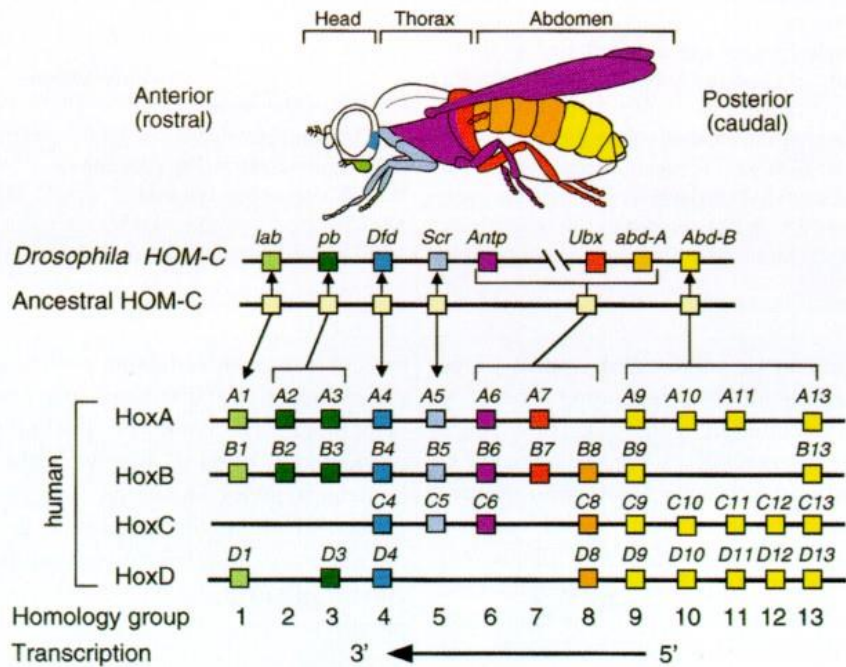
https://mus.brc.riken.jp/en/mouse_of_month/may_2007_mm

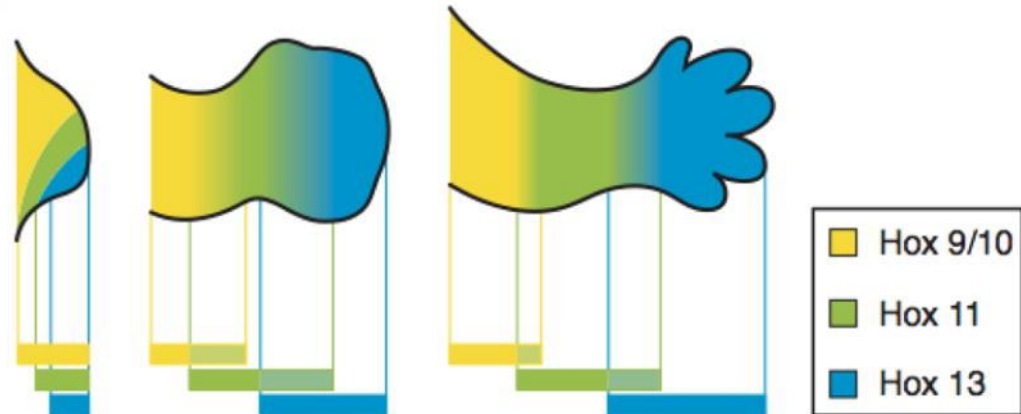
KONCENTRACE MORFOGENŮ JE PŘÍSNĚ REGULOVÁNA

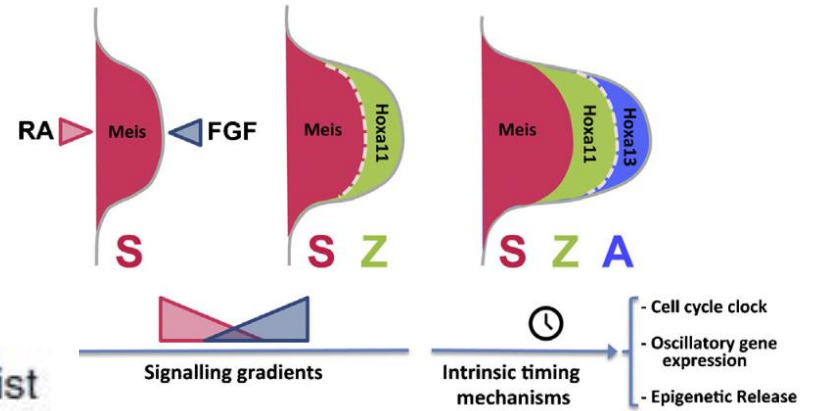
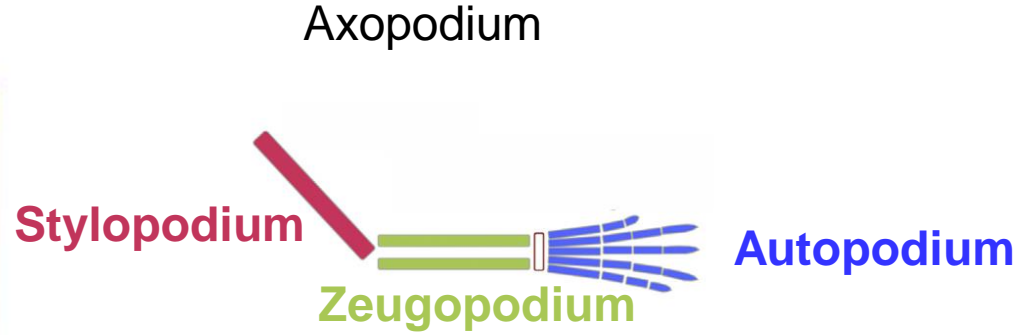
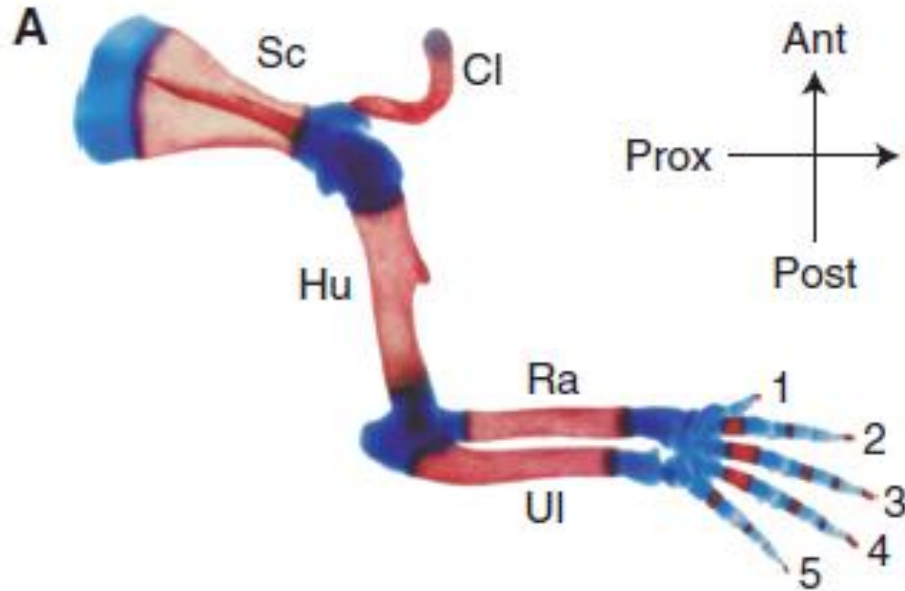
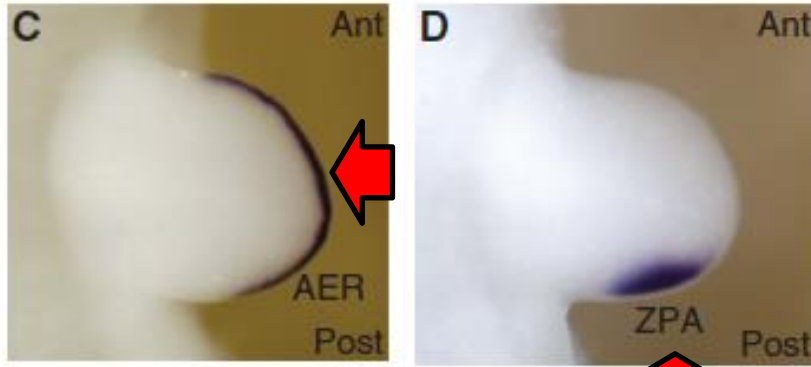
HOX KOMPLEX A EMBRYONÁLNÍ PATTERNING

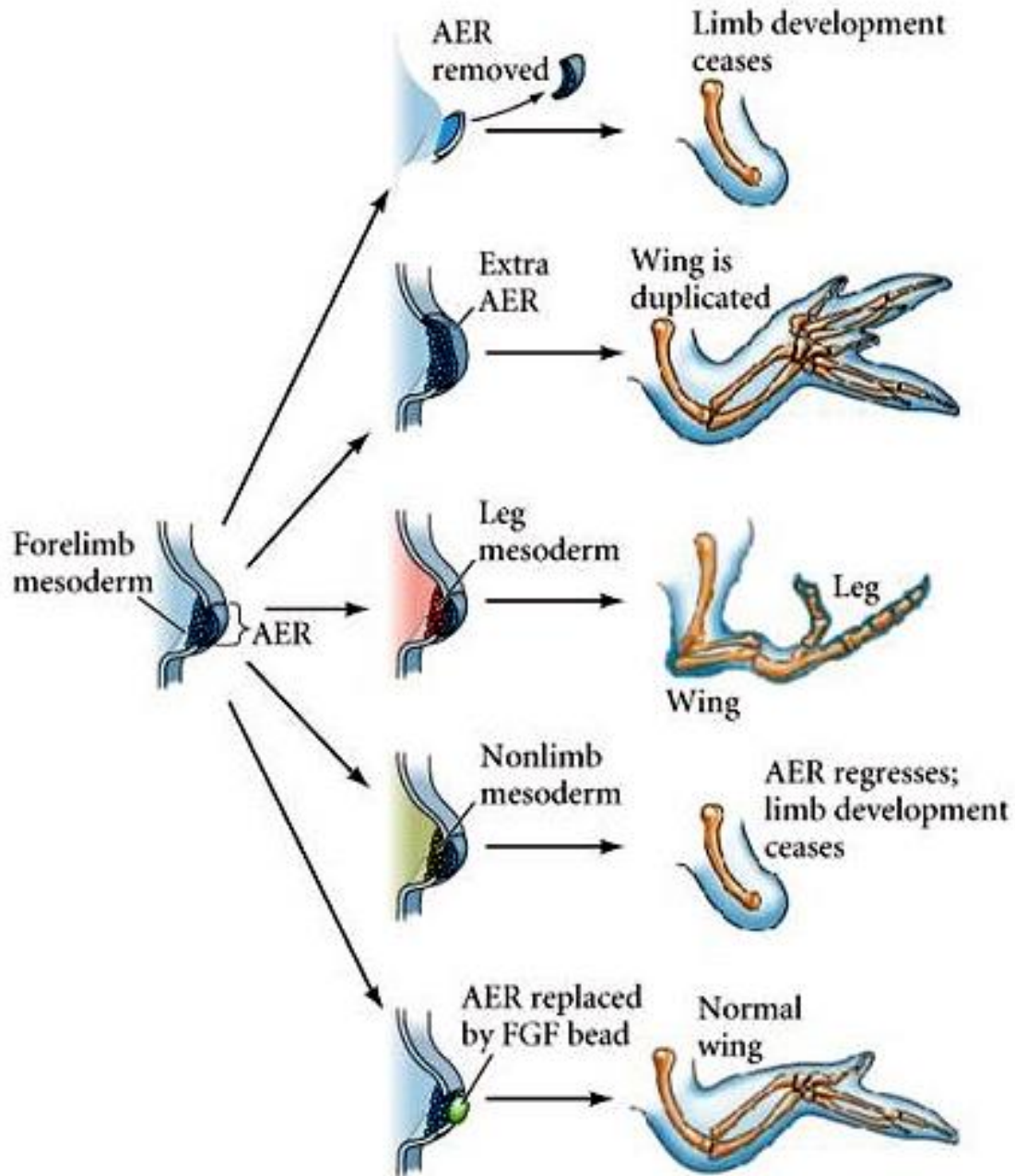
10.1007/s11914-014-0241-0

TEMPORO-SPACIÁLNÍ EXPRESE RŮZNÝCH MORFOGENŮ URČUJE FINÁLNÍ LOKALIZACI, ORIENTACI A MORFOLOGII TKÁNÍ A ORGÁNŮ

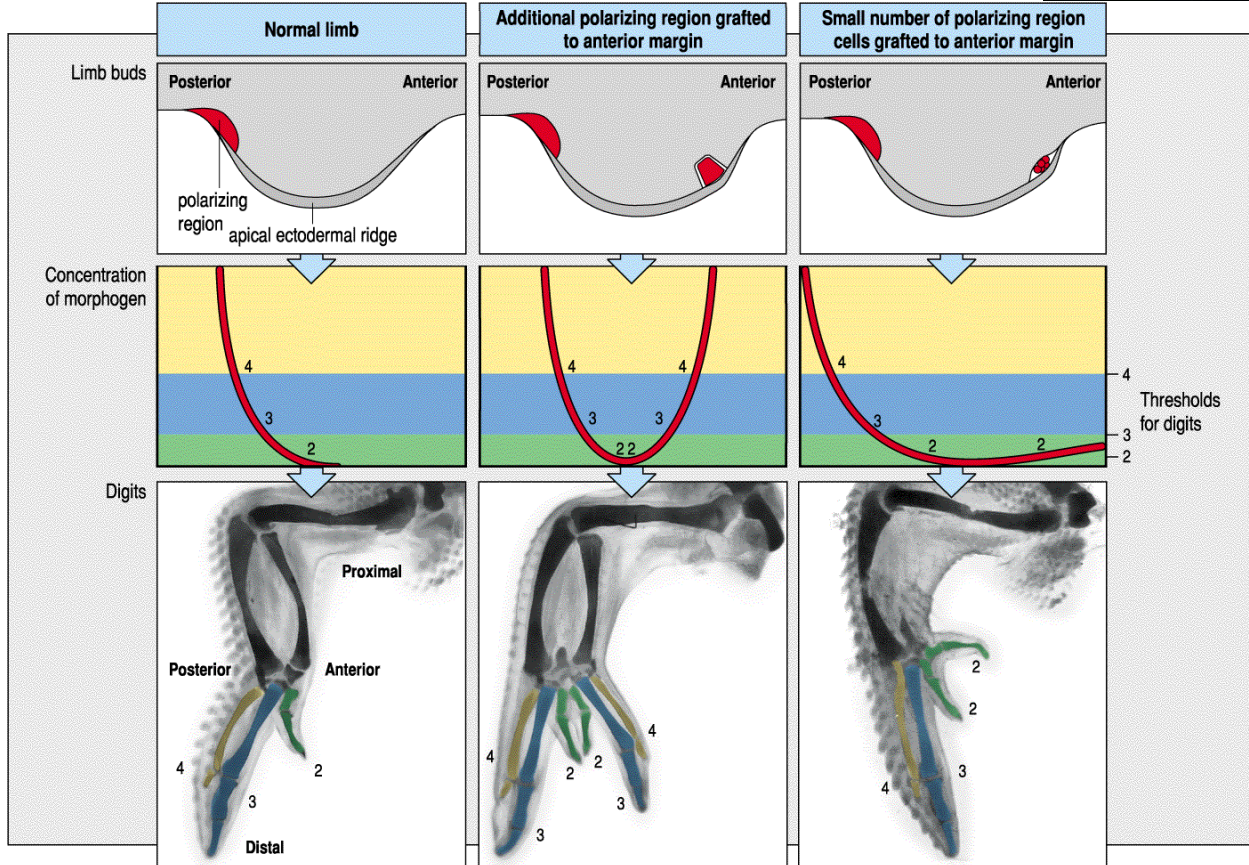

MANIPULACE S AER NEBO ZPA MĚNÍ VÝVOJOVÉ INSTRUKCE

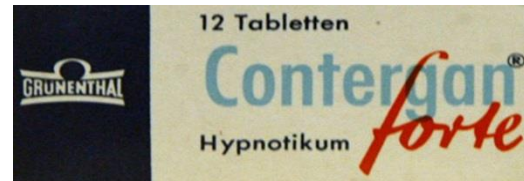
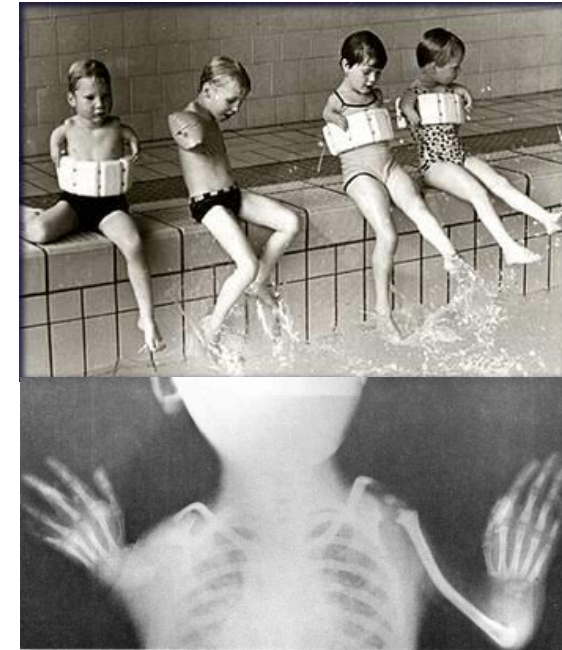
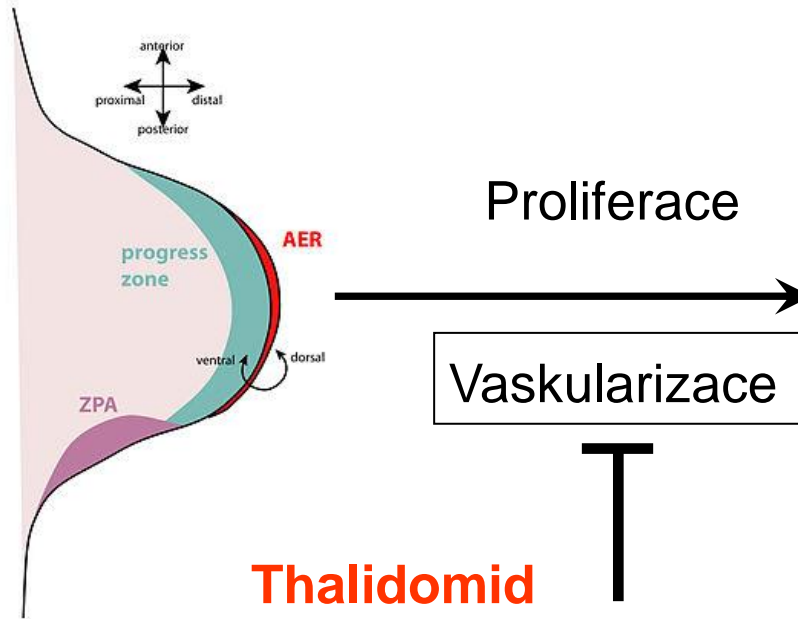
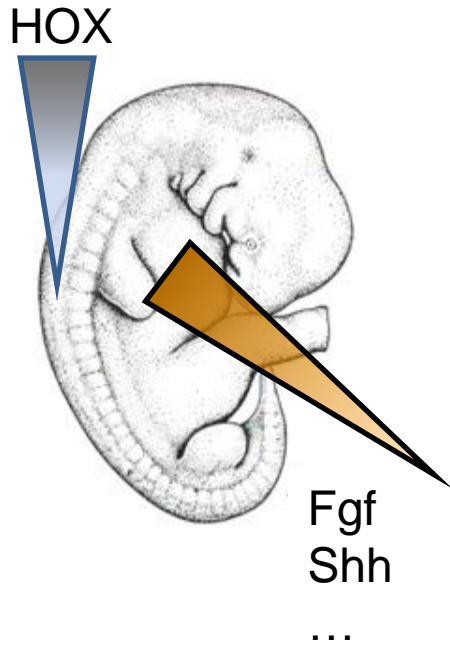

RŮST KONČETIN DEFINUJÍ GRADIENTY MORFOGENŮ Z AERA A ZPA

THALIDOMID

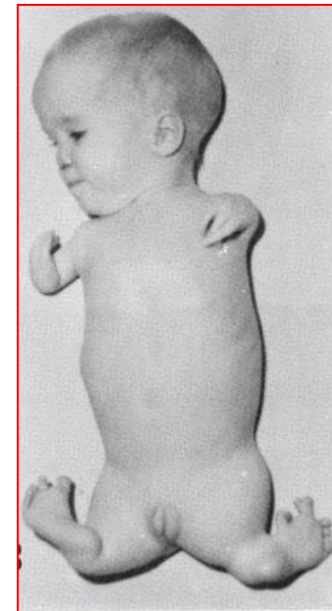

Thalidomidová embryopatie

- fokomelie
- amelie
- anocie/mikrocie
- anoftalmie/mikroftalmie
- poškození ledvin, srdce, GIT, genitálu

Frances Oldham Kelsey, FDA USA

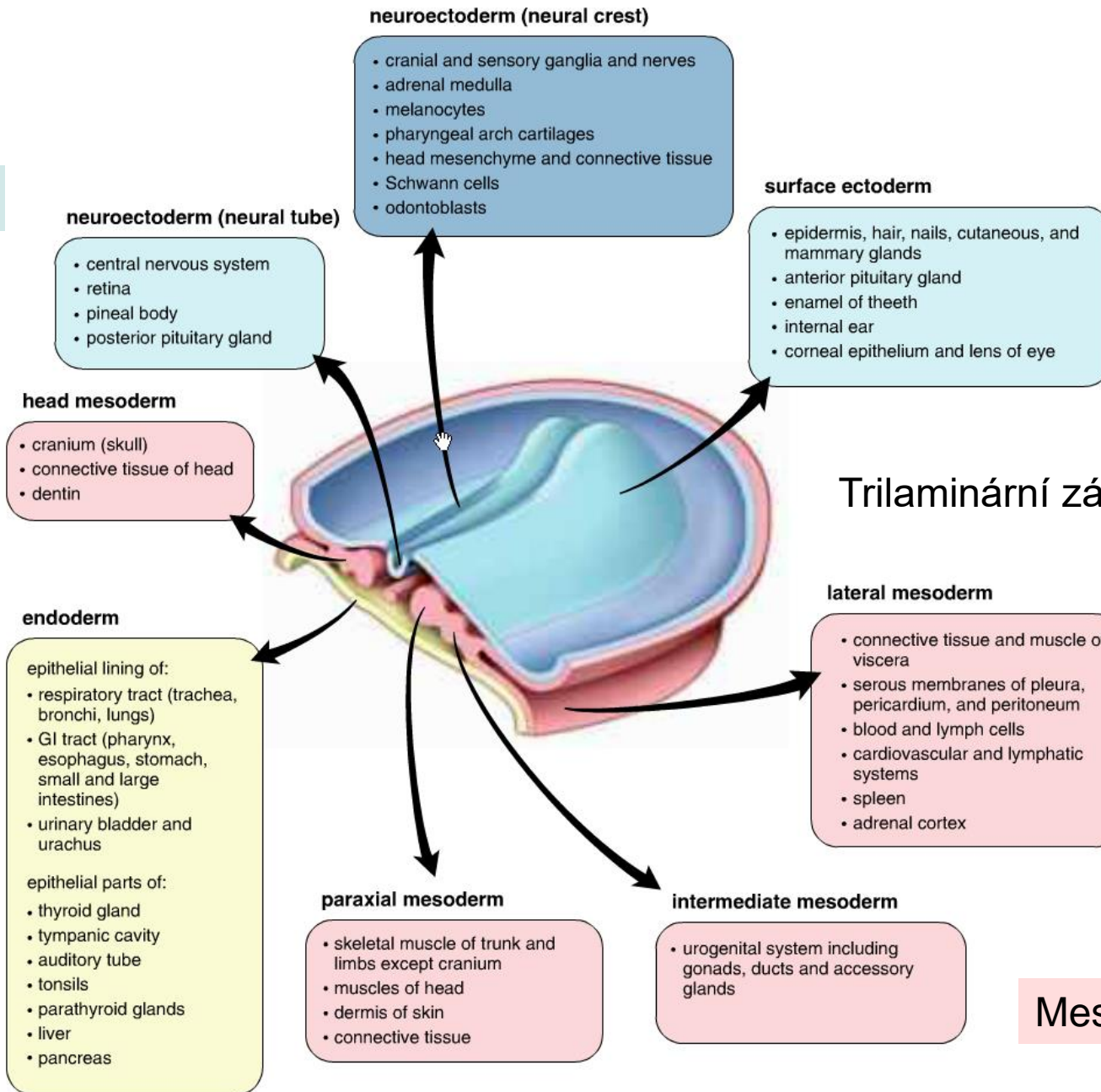
THALIDOMID

1998 – chemoterapeutikum

VÝVOJ OSTATNÍCH TKÁNÍ SE ŘÍDÍ PODOBNÝMI PRINCIPY

Ektoderm

Entoderm

Mesoderm

VÝVOJ OSTATNÍCH TKÁNÍ SE ŘÍDÍ PODOBNÝMI PRINCIPY

Ektoderm

Povrchový ektoderm

- Epidermis a její deriváty
- Rohovka a epitel čočky
- Zubní sklovina
- Vnitřní ucho
- Adenohypofýza
- Epitel ústní dutiny a části análního kanálu

Neuroektoderm

- **Neurální trubice** a její deriváty:
  - CNS
  - Retina
  - Neurohypofýza
  - Epifýza
- **Neurální lišta** a její deriváty:
  - Kraniální, spinální, autonomní ganglia, PNS
  - Schwanovy buňky, gliální buňky,
  - Chromafinní buňky nadledviny
  - Enteroendokrinní buňky
  - Melanoblasty
  - Mesenchym hlavy a jeho deriváty – faryngeální oblouky
  - Odontoblasty

Mesoderm

Hlavový

- Pojivová tkáň hlavy, lebka, dentin

Paraxiální

- Kosterní svalovina hlavy, trupu a končetin
- Dermis
- Pojivová tkáň

Intermediální

- Urogenitální systém + vývody a přídatné žlázy

Laterální

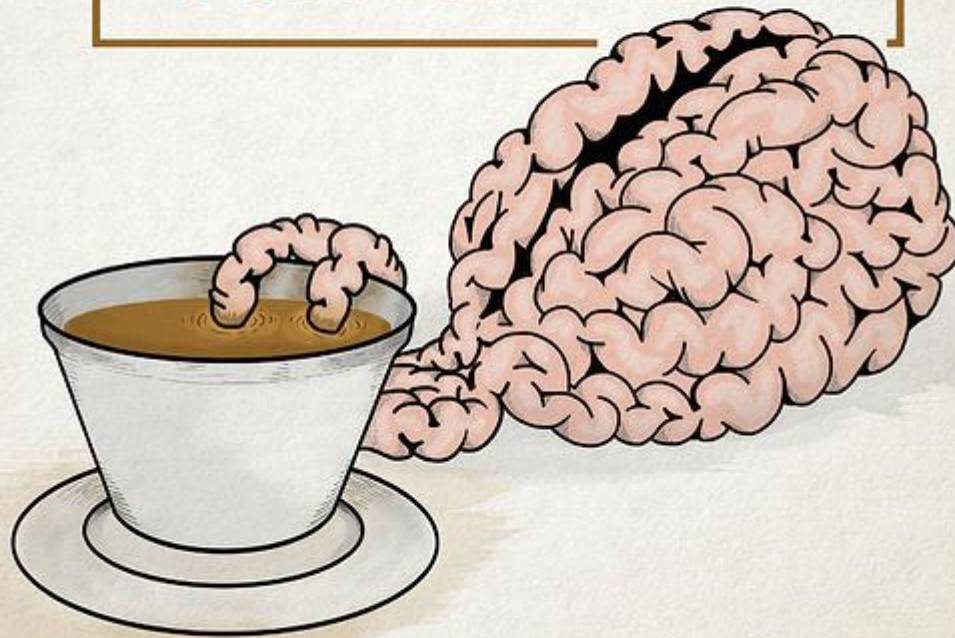
- Viscerální pojivová tkáň
- Serózní membrány pleury, peritonea a perikardia
- Krevní buňky, leukocyty
- Kardiovaskulární a lymfatický systém
- Slezina
- Adrenální kortex

Entoderm

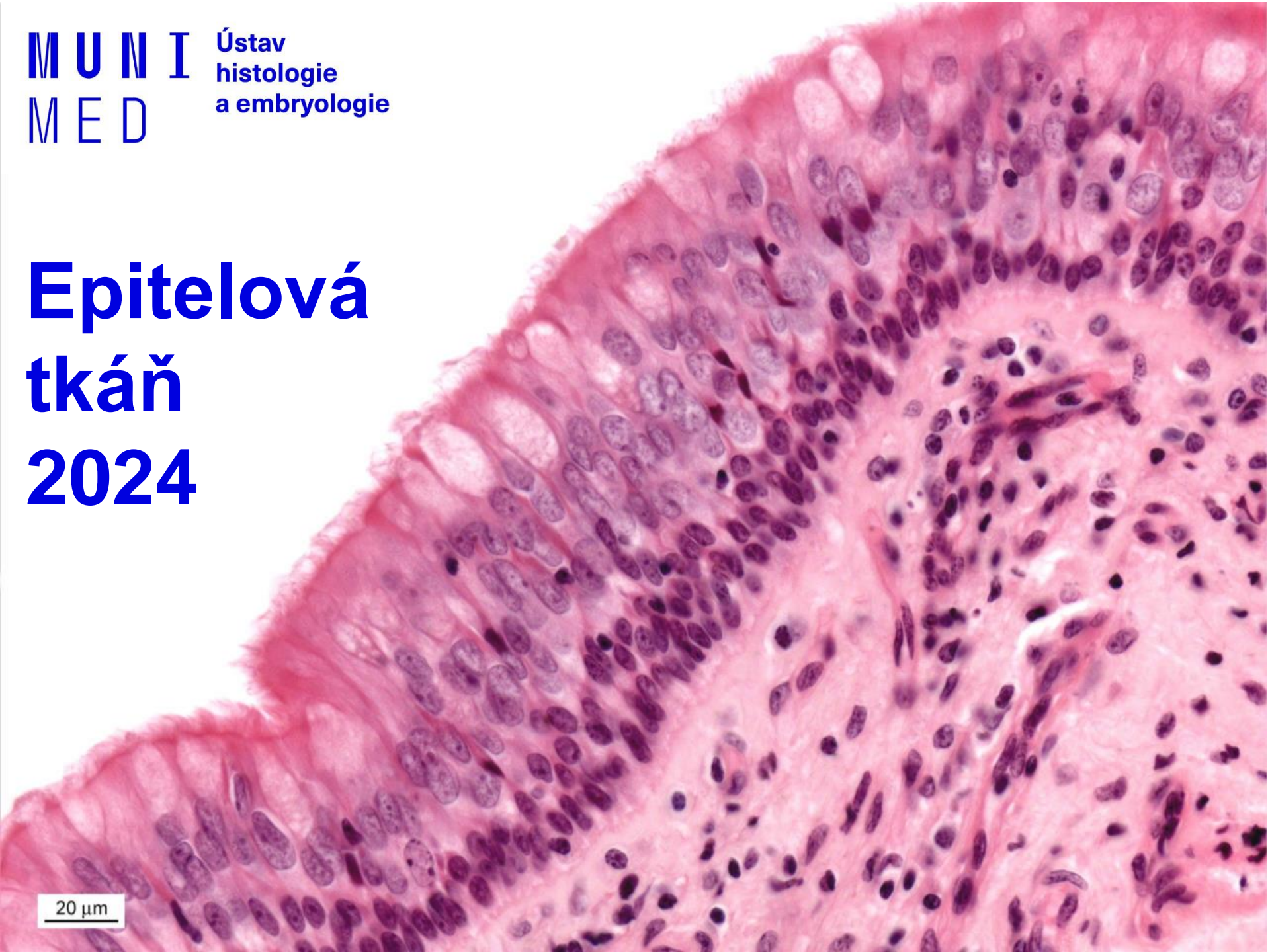
- Epitel GIT s výjimkou ústní dutiny a části análního kanálu

- Extramurální žlázy GIT
- Epitel močového měchýře a trubice
- Epitel respiračního systému
- Thyroidea, parathyreoidní tělíska, thymus
- Parenchym tonsil kromě lymfatické tkáně
- Epitel cavum tympani a Eustachovy trubice

COFFEEBREAK

Epitelová tkáň 2024

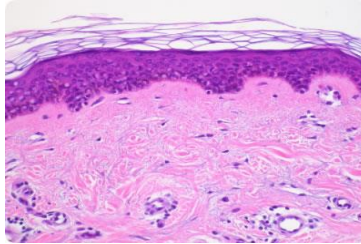

20 μ m

KLASIFIKACE TKÁNÍ

Na základě morfologických a funkčních znaků

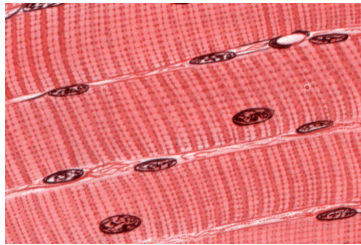
Epitelová

Kontinuální, avaskulární vrstvy buněk s různou funkcí, orientovaných do volného prostoru, se specifickými mezibuněčnými spoji a minimem mezibuněčného prostoru a ECM

Deriváty všech tří zárodečných listů

Svalová

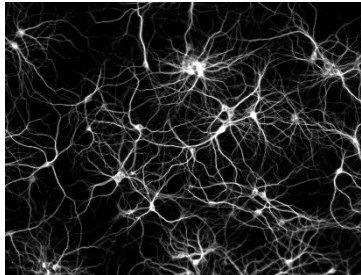

Obsahují myofibrily → schopnost kontrakce

Derivát mezodermu - KS, myokard, mezenchymu - HS

Výjimečně ektoderm (např. m. sphincter a m. dilatator pupillae)

Nervová

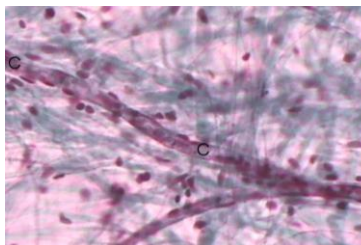

Neurony a neuroglie

Příjem a přenos elektrického vzruchu

Derivát ektodermu, výjimečně mezenchymu (mikroglie)

Pojivová

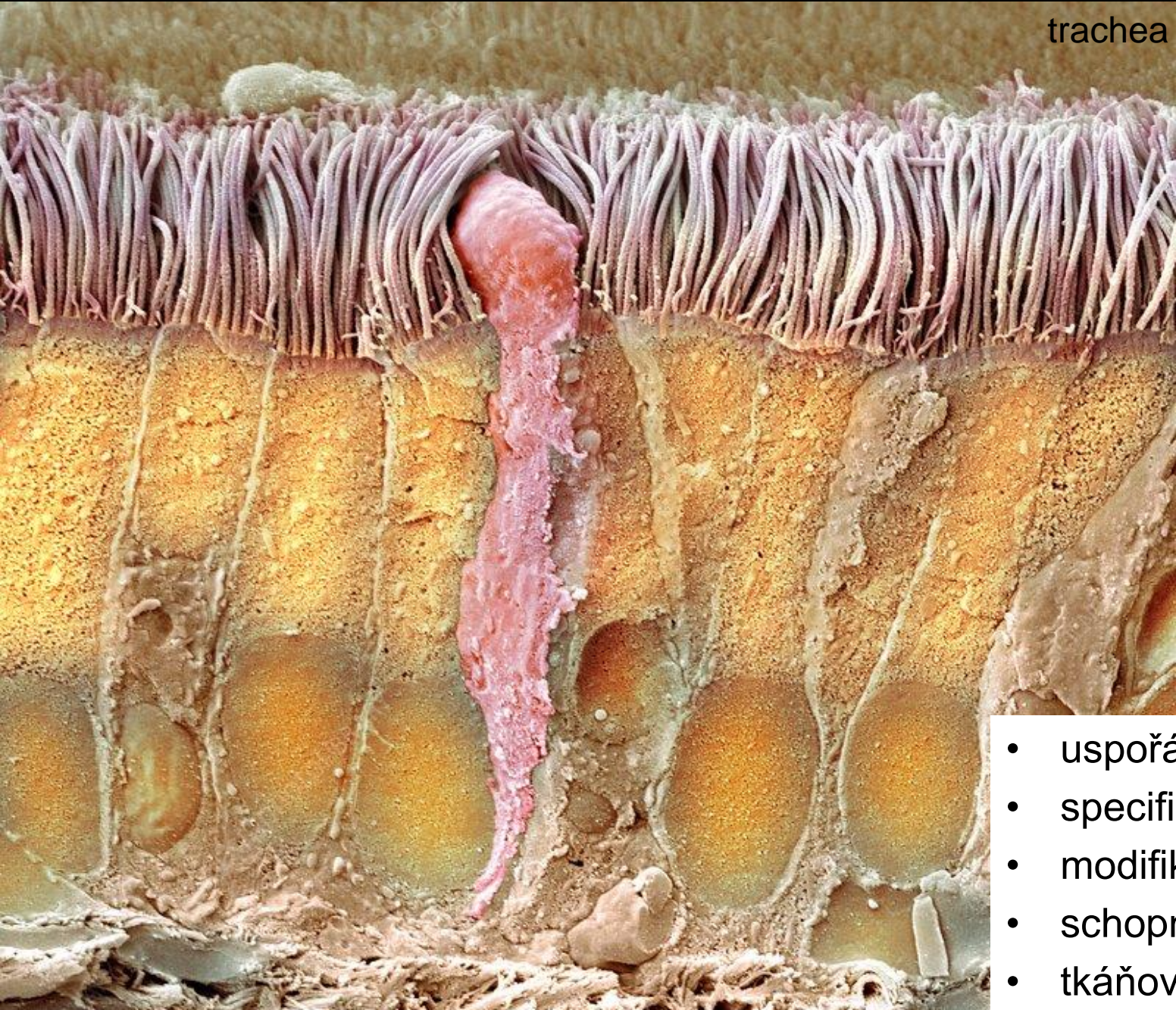
Dominantní přítomnost extracelulární matrix

Vazivo, chrupavka, kost, tuková tkáň

Derivát zejména mezenchymu

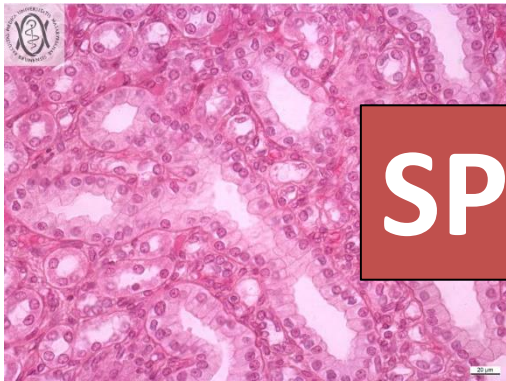
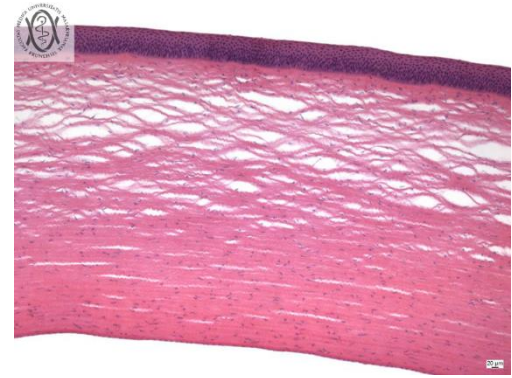
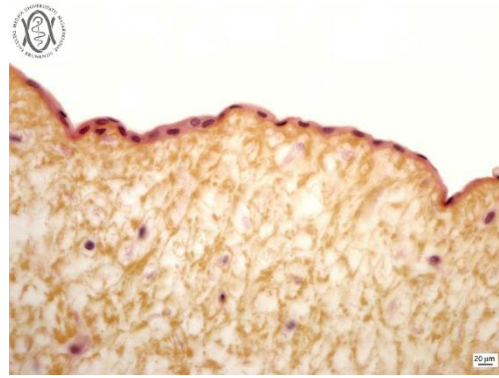
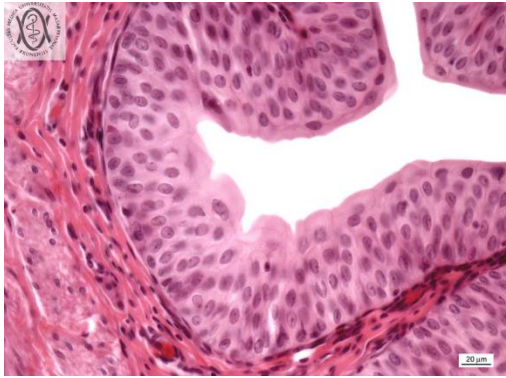
EPITELOVÁ TKÁŇ

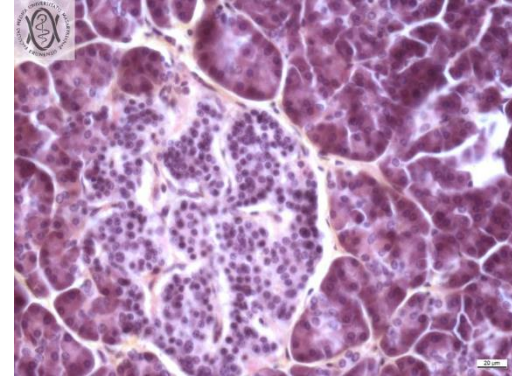
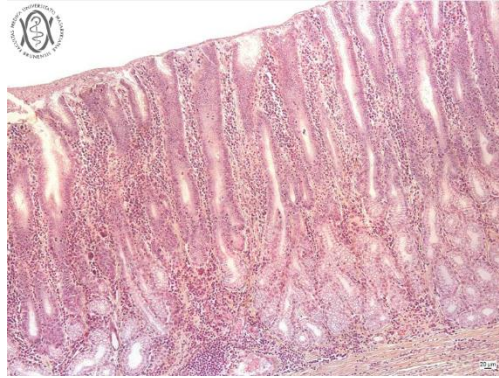
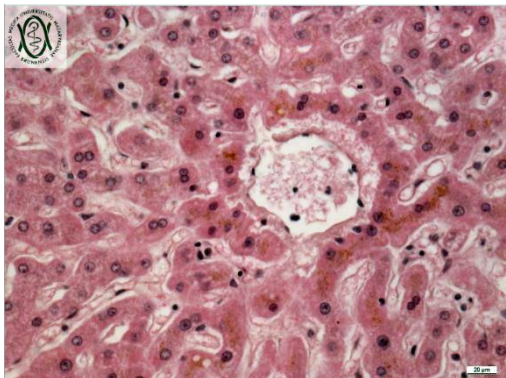
trachea

- uspořádání buněk
- specifická morfolgie
- modifikace povrchů
- schopnost adheze
- tkáňové rozhraní

VARIABILITA EPITELOVÉ TKÁNĚ

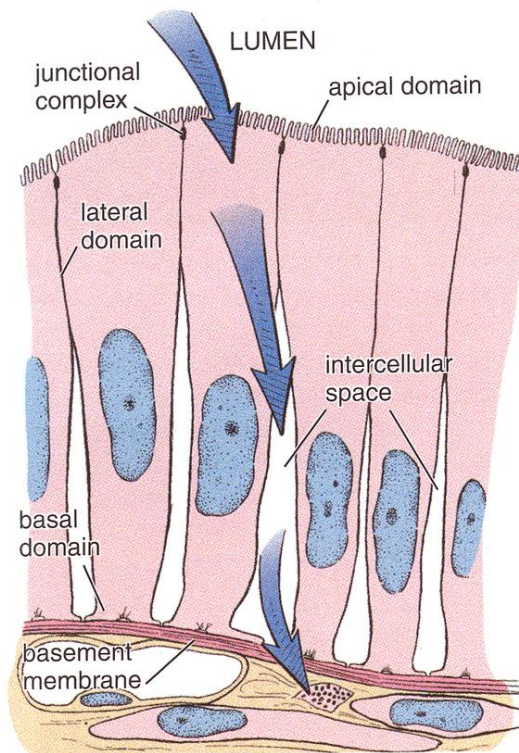

SPOLEČNÉ ZNAKY

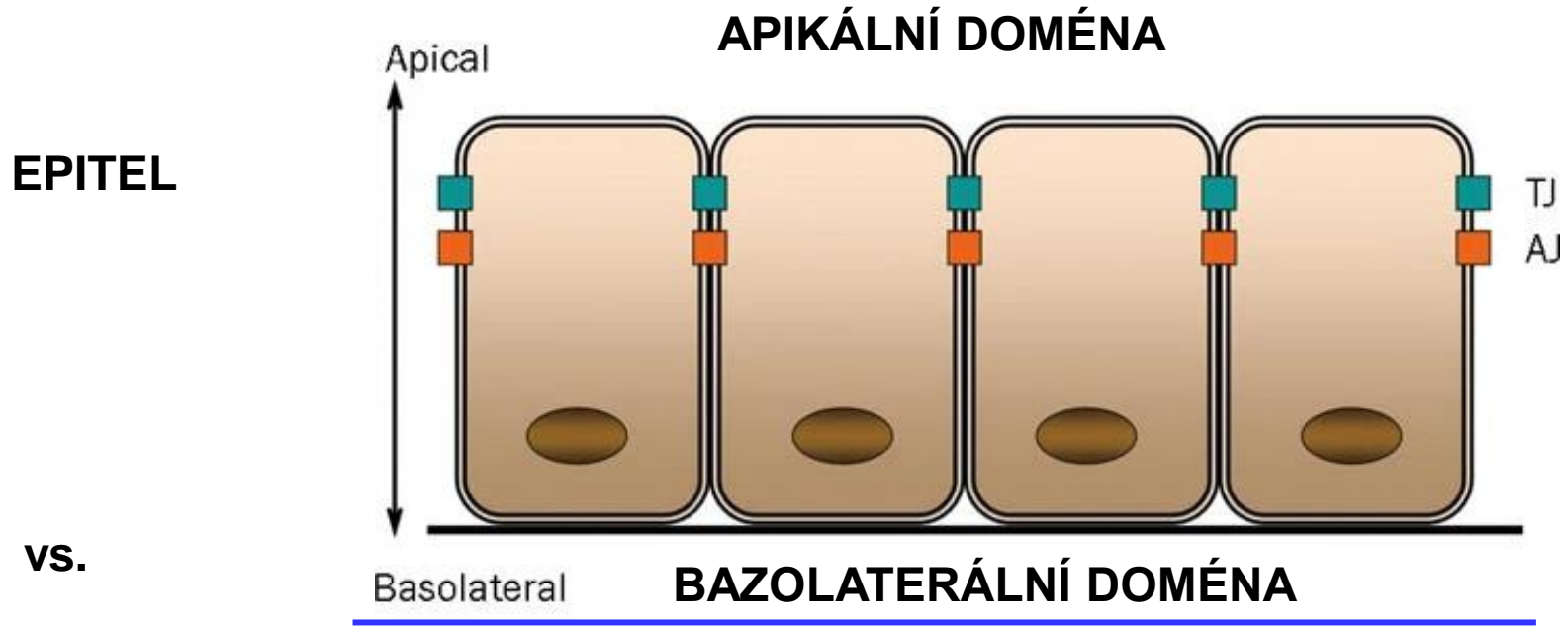

OBECNÁ CHARAKTERISTIKA (KRYCÍ) EPITELOVÉ TKÁNĚ

- Avaskulární (bez přímého cévního zásobení) – výživa z pojivové tkáně (*lamina propria*)
- Apikobazální polarizace
- Minimum mezibuněčné hmoty
- Ukotvení do bazální membrány
- Typická morfologie a mezibuněčné spoje (těsné, adhezní, komunikační)

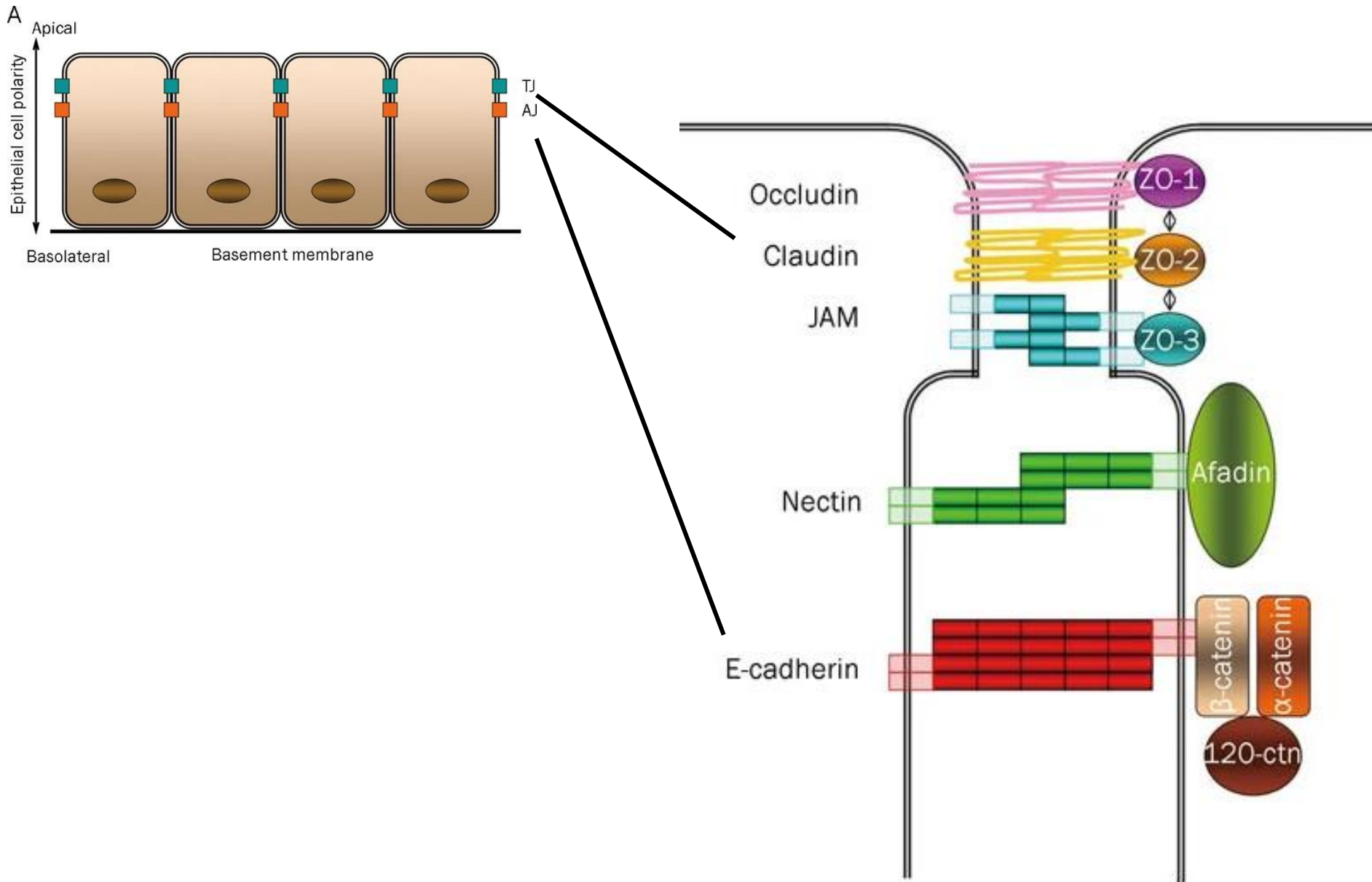

POLARITA EPITELOVÝCH BUNĚK

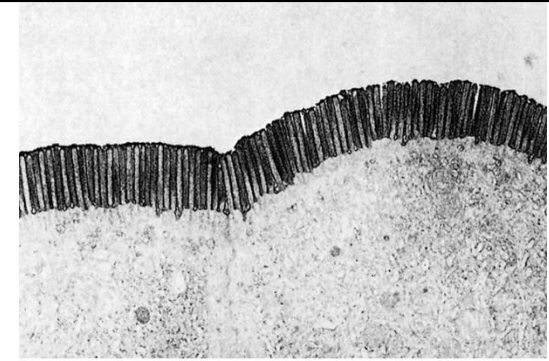
MEZENCHYM

POLARITA BUNĚK

STAVBA TYPICKÉ EPITELOVÉ BUŇKY

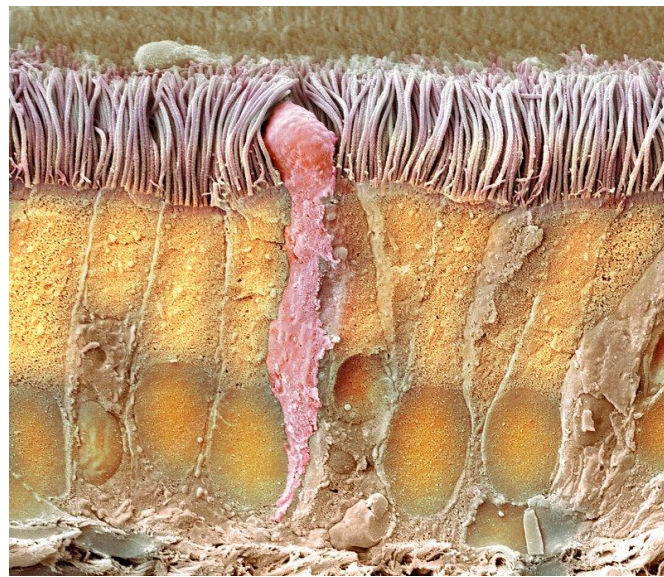
Apikální povrch

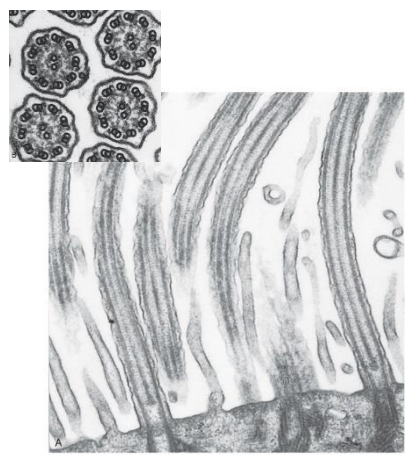
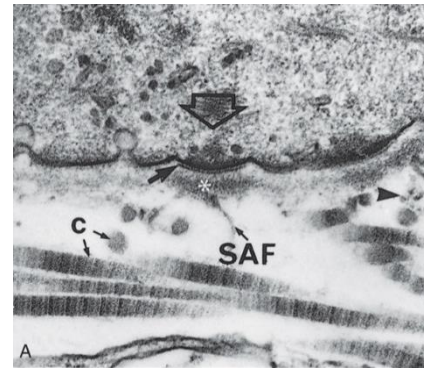
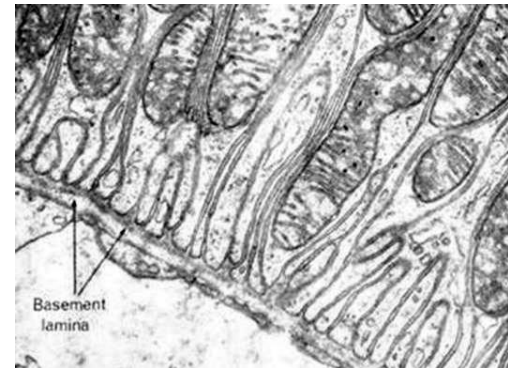
Laterální povrch

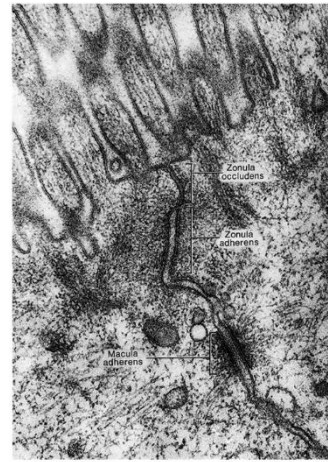
Laterální povrch

Bazální povrch

From Lesson 13, Lesson 01, Papanicolaou, Atlas of Histology, Philadelphia, WB Saunders, 1988.

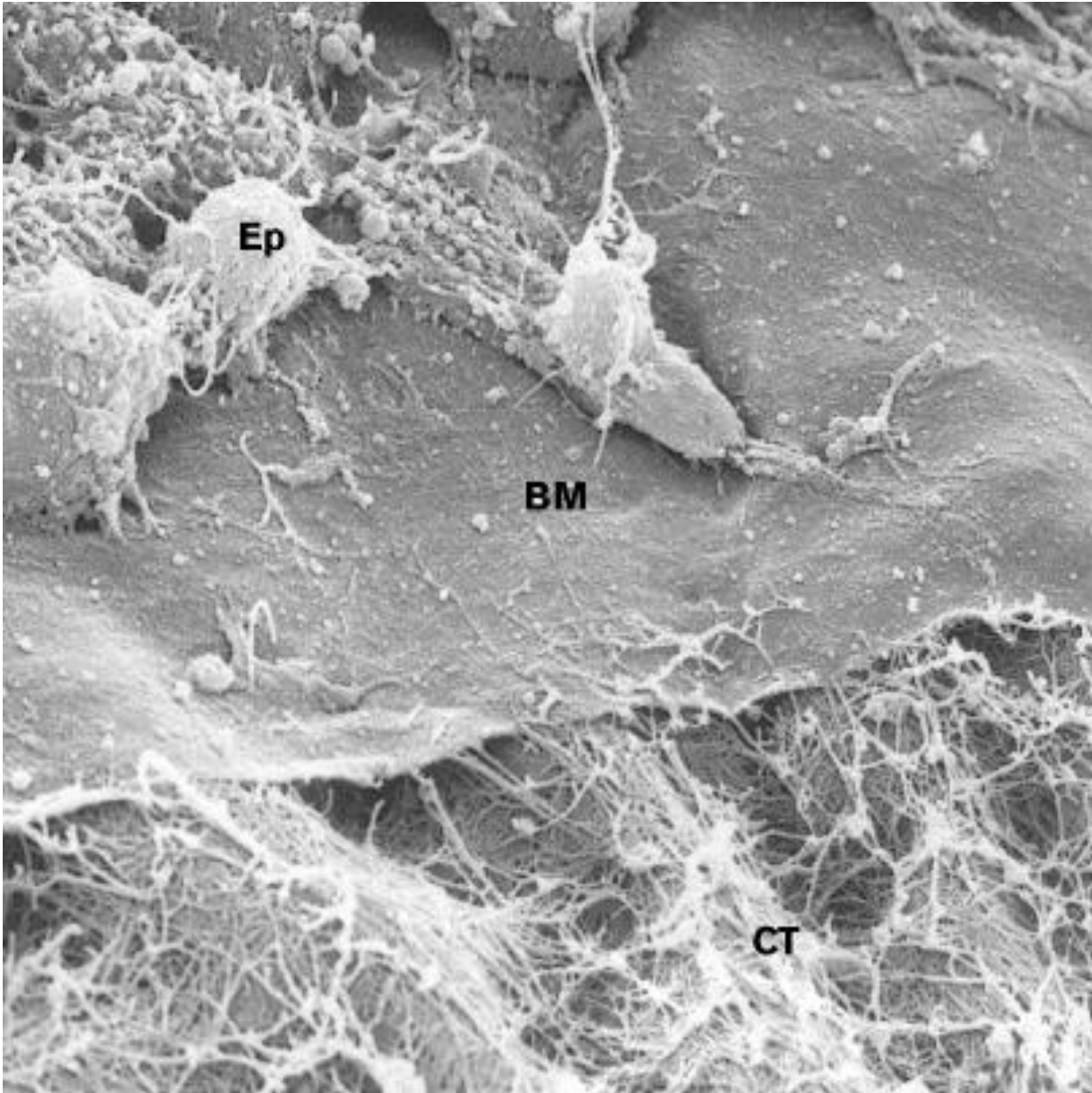

MODIFIKACE BUNĚČNÉHO POVRCHU

Apikální povrch	Laterální povrch	Bazální povrch
mikroklky nepravidelné kartáčový lem žíhaná kutikula řasinky stereocilie	zonula adherens macula adherens (desmosom) zonula occludens nexus interdigitace	Hemidesmosomy Bazální labyrint

Viz cytologické přednášky

BAZÁLNÍ MEMBRÁNA

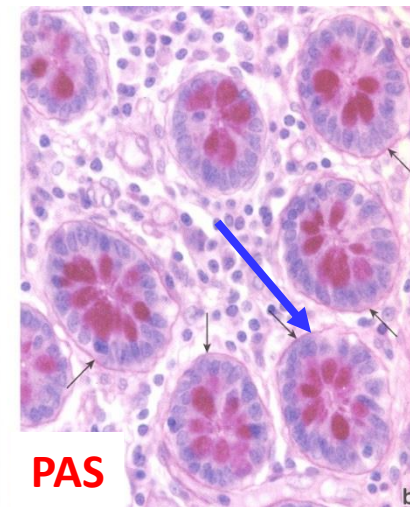
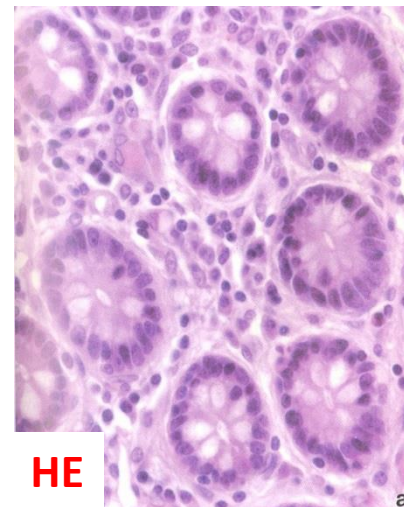
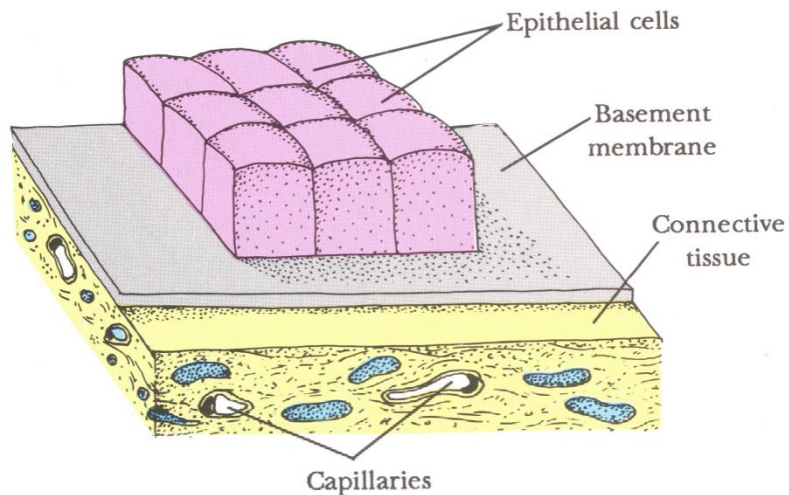
BAZÁLNÍ MEMBRÁNA

Bazální membrána je pojem světelné mikroskopie

- Vrstva **ECM**, která připojuje epitelové buňky k pojivovým tkáním
- V mikroskopu je nezřetelná, ale lze histochemicky zviditelnit některé její složky (PAS)
- Společný produkt epitelů i fibroblastů
- Selektivní bariéra - transport
- Tkáňová integrita - soudržnost epitelu

Bazální membrána = lamina basalis + lamina fibroreticularis

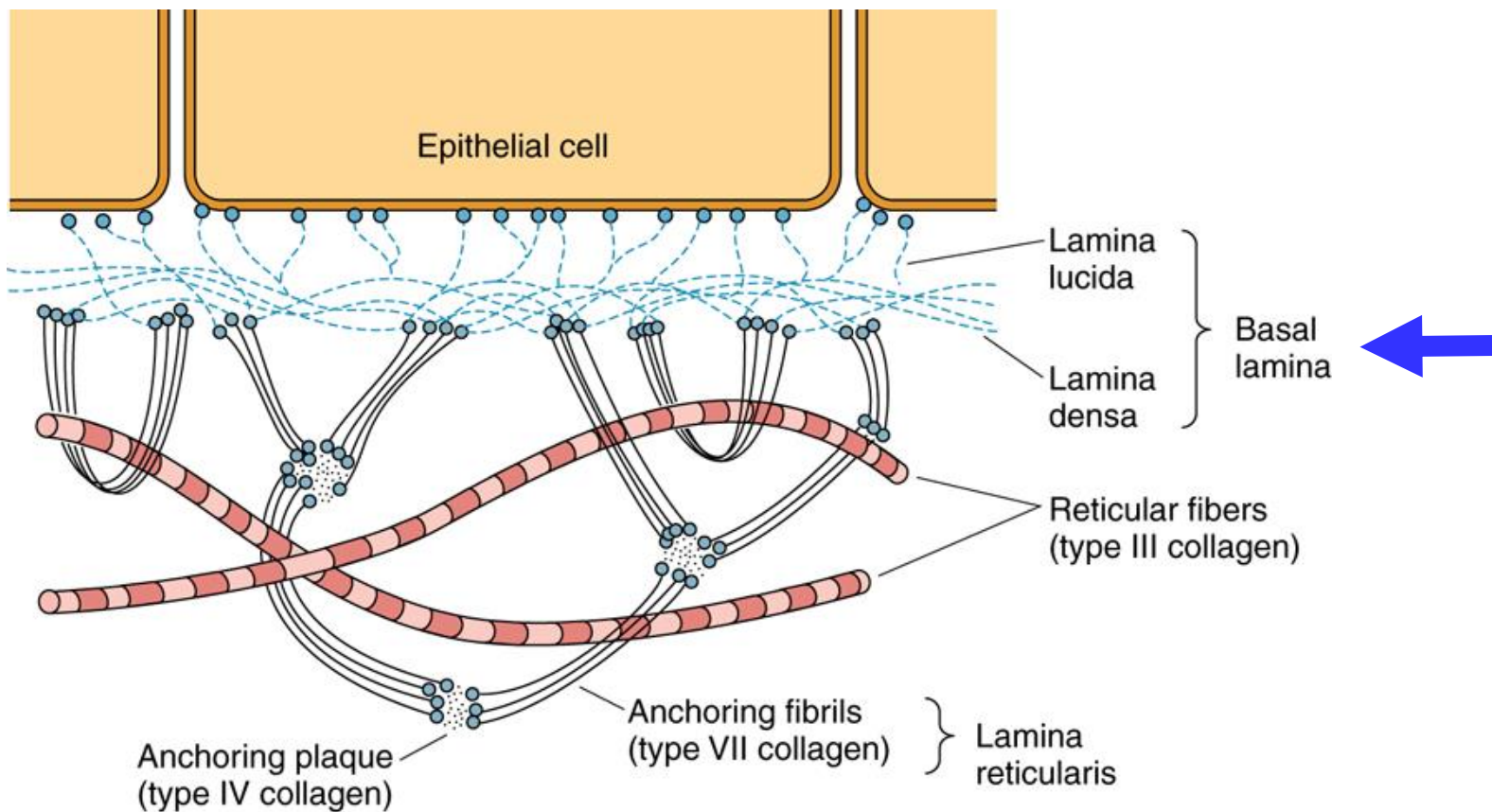
PAS reakce (Periodic Acid Schiff)
Průkaz polysacharidů

BAZÁLNÍ MEMBRÁNA vs. BAZÁLNÍ LAMINA

Bazální lamina (lamina basalis)

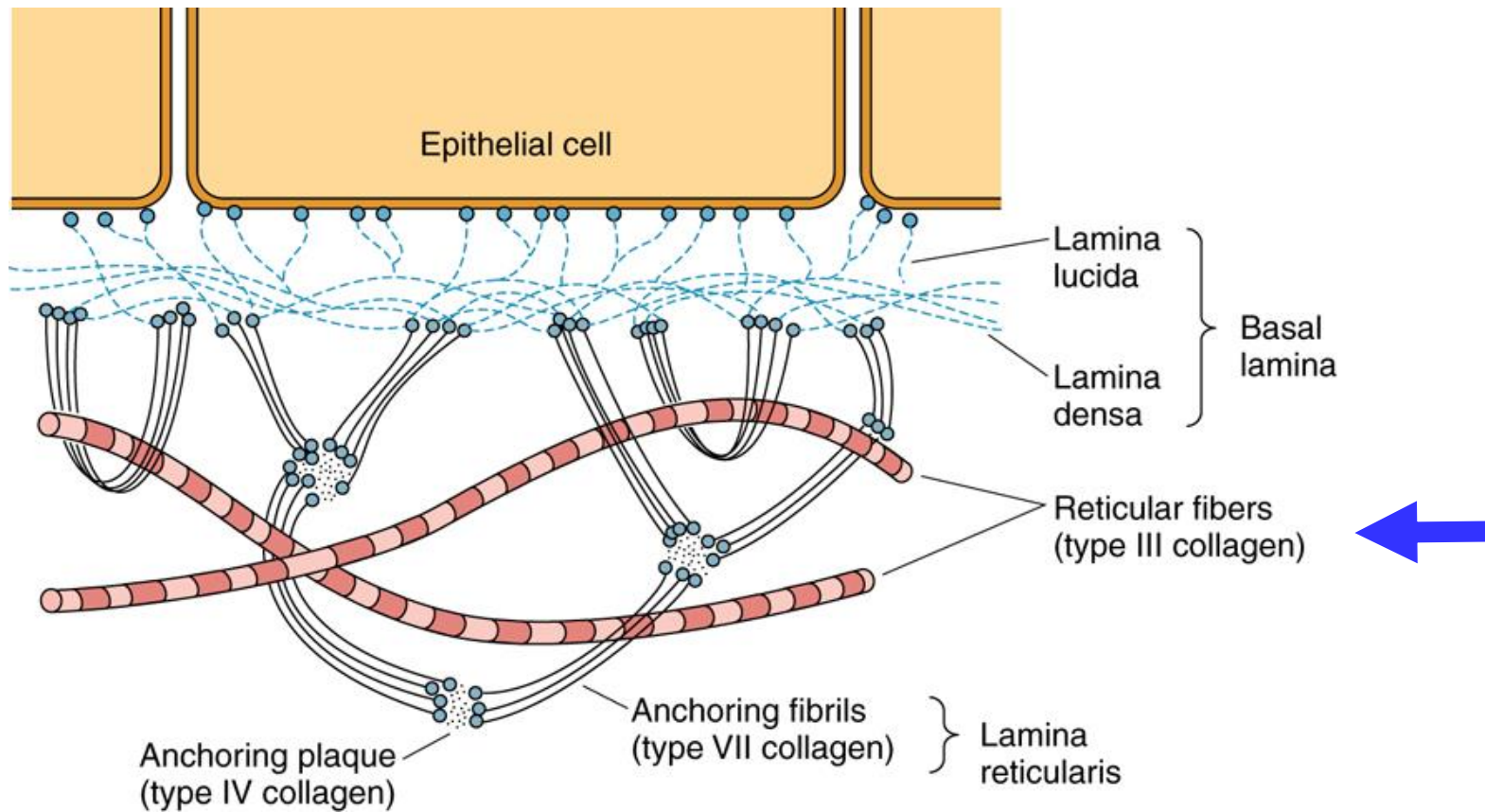
- pojem **elektronové mikroskopie**
- dvě vrstvy: lamina densa a lamina rara
  - lamina rara (lucida) - GAGs (zviditelní se PAS reakcí) - připojení hemidesmosomů, světlá
  - lamina densa - zejména netypické kolageny (IV), tmavá
- produkt epitelových buněk
- 50-100nm

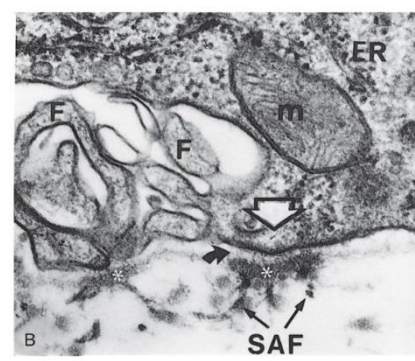
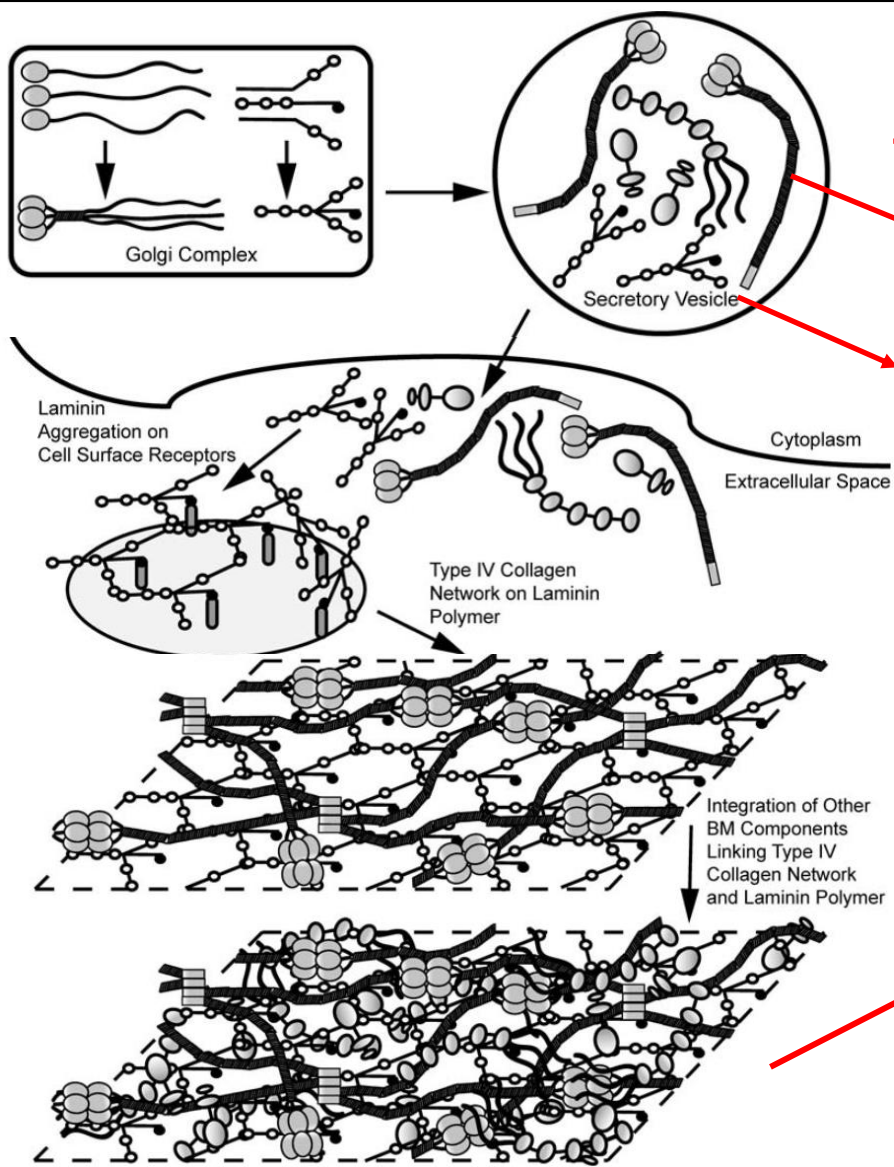
BAZÁLNÍ MEMBRÁNA vs. BAZÁLNÍ LAMINA

Lamina fibroreticularis

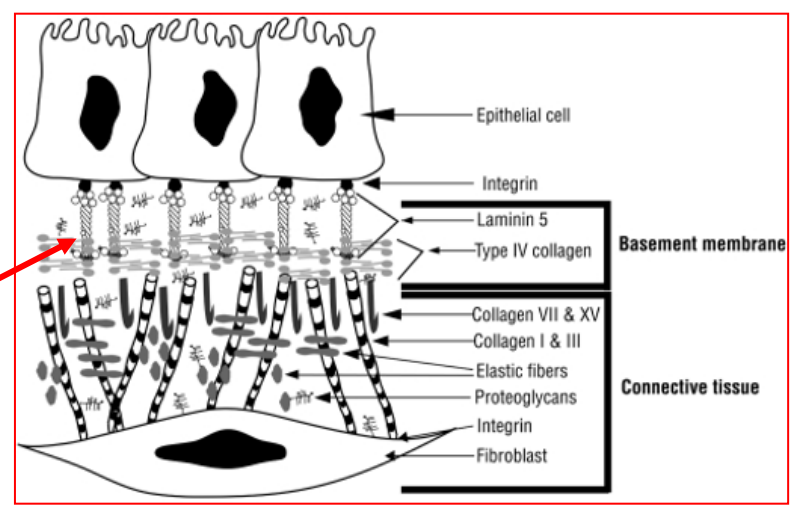
- pojem elektronové mikroskopie
- kolagen III a další netypické kolageny (IV, VI)
- fibrilin
- produkt vazivových buněk, navazuje na ECM vaziva

BAZÁLNÍ MEMBRÁNA JE NEOBYČEJNĚ SLOŽITÁ STRUKTURA

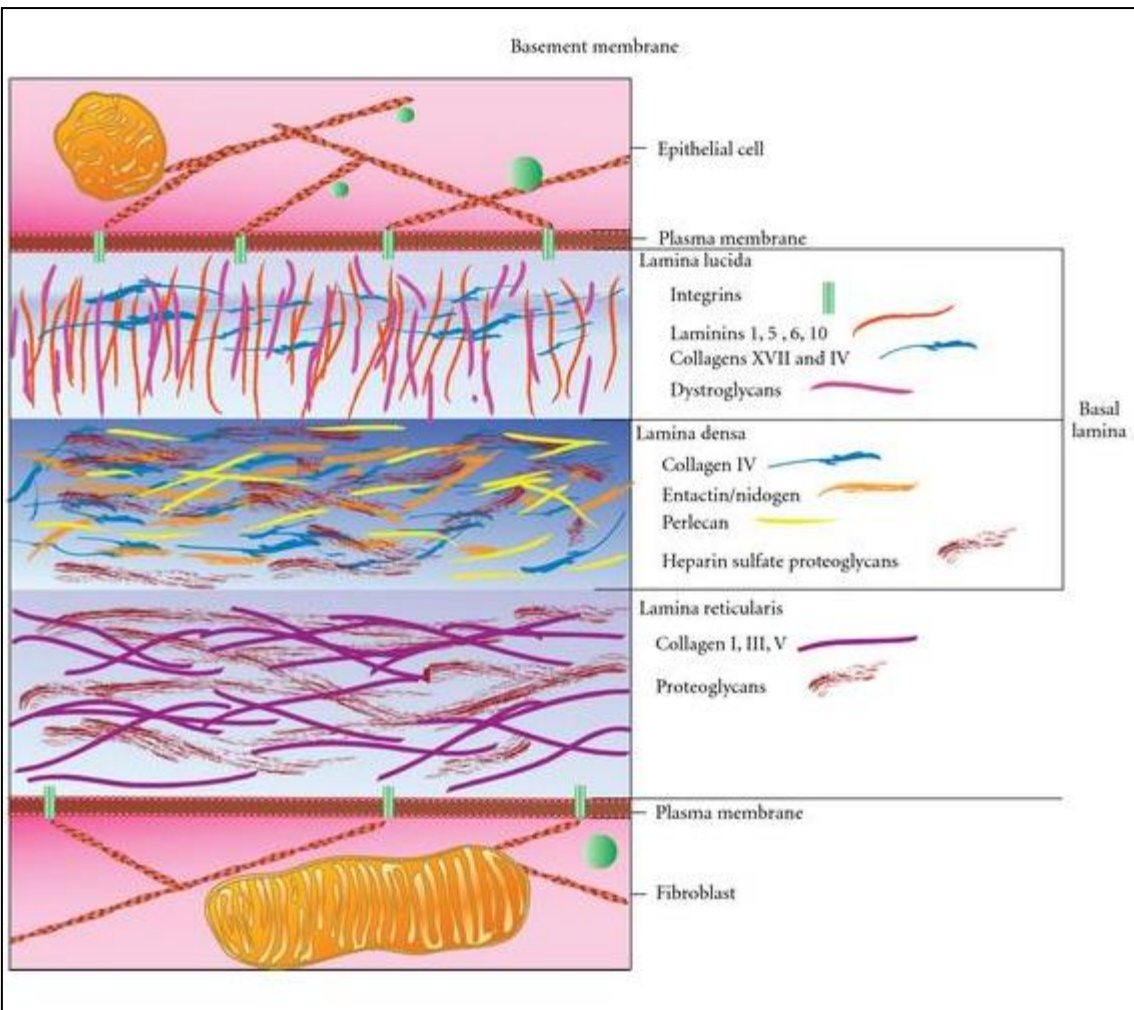
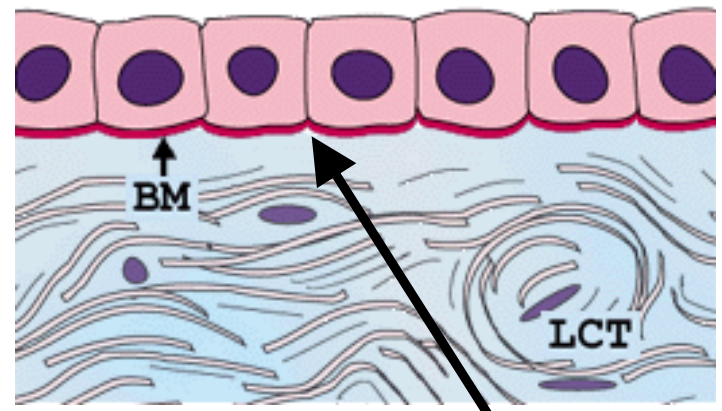

Epidermolysis bullosa congenita – junkční typ (laminin 5)

Dunsmore SE, Chambers RC, Laurent GJ. 2003. Matrix Proteins. Figure 2.1.2. In: Respiratory Medicine, 3rd ed. London. Saunders, p. 83; Dunsmore SE, Laurent GJ. 2007. Lung Connective Tissue. Figure 40.1. In: Chronic Obstructive Pulmonary Disease: A Practical Guide to Management, 1st ed. Oxford. Wiley-Blackwell, p. 467.

Epitelová buňka

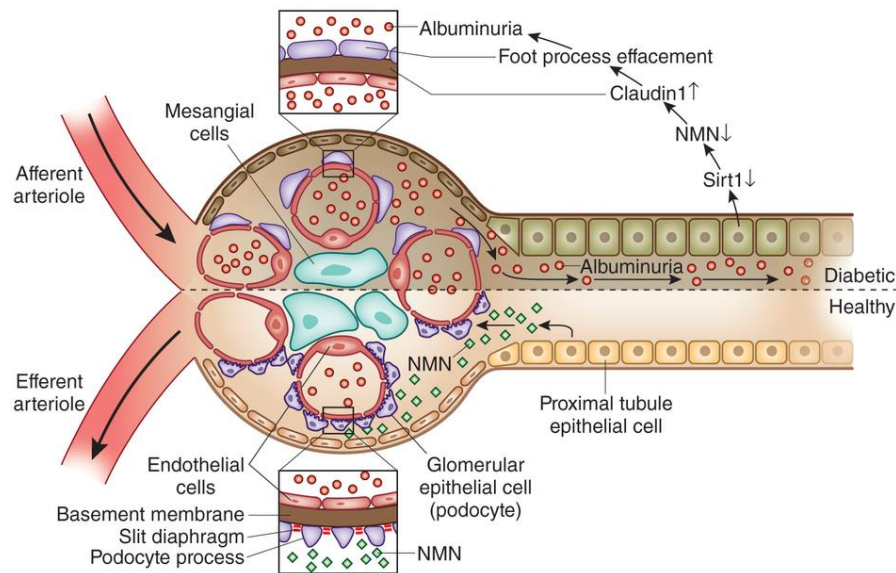
Lamina basalis

Lamina (fibro)reticularis

Bazální membrána

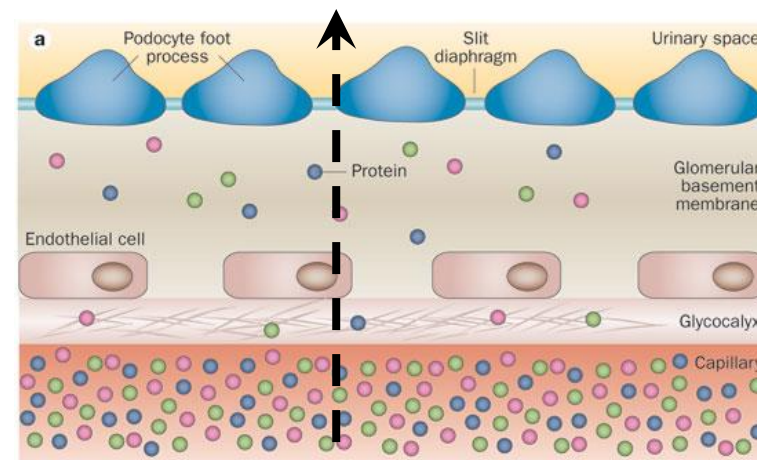
Fibroblast

BAZÁLNÍ MEMBRÁNA V CORPUSCULUM RENIS

Bazální membrána v ledvinných těliscích je důležitou součástí filtrační bariéry

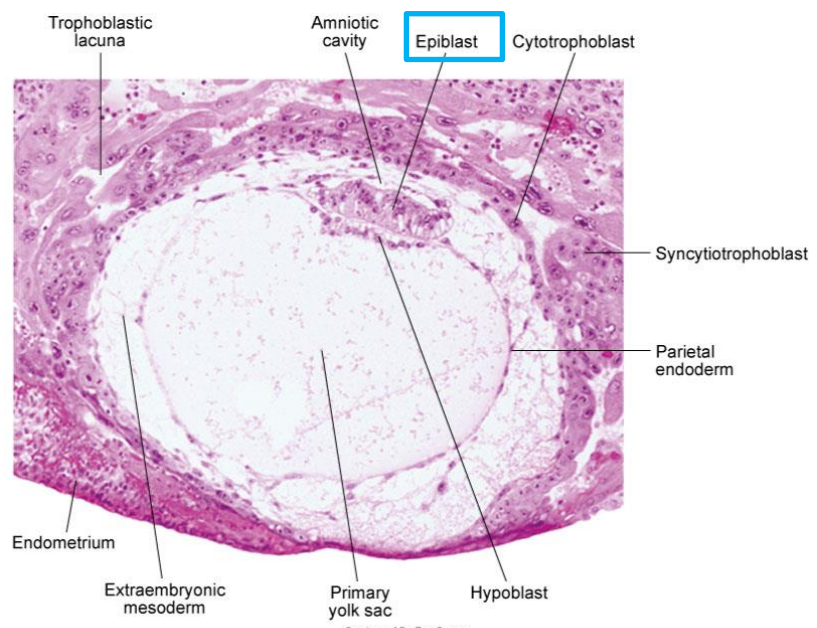
Moč

Krev

EMBRYONÁLNÍ PŮVOD EPITELOVÝCH TKÁNÍ

Buňky s epiteliálním fenotypem vznikají ze všech tří zárodečných listů

Courtesy of Dr. Ray Gasser.

Fig. 5-3. Digital photomicrograph of a 12-day human embryo (Carnegie No. 7700) taken just as implantation within the endometrium is completed.

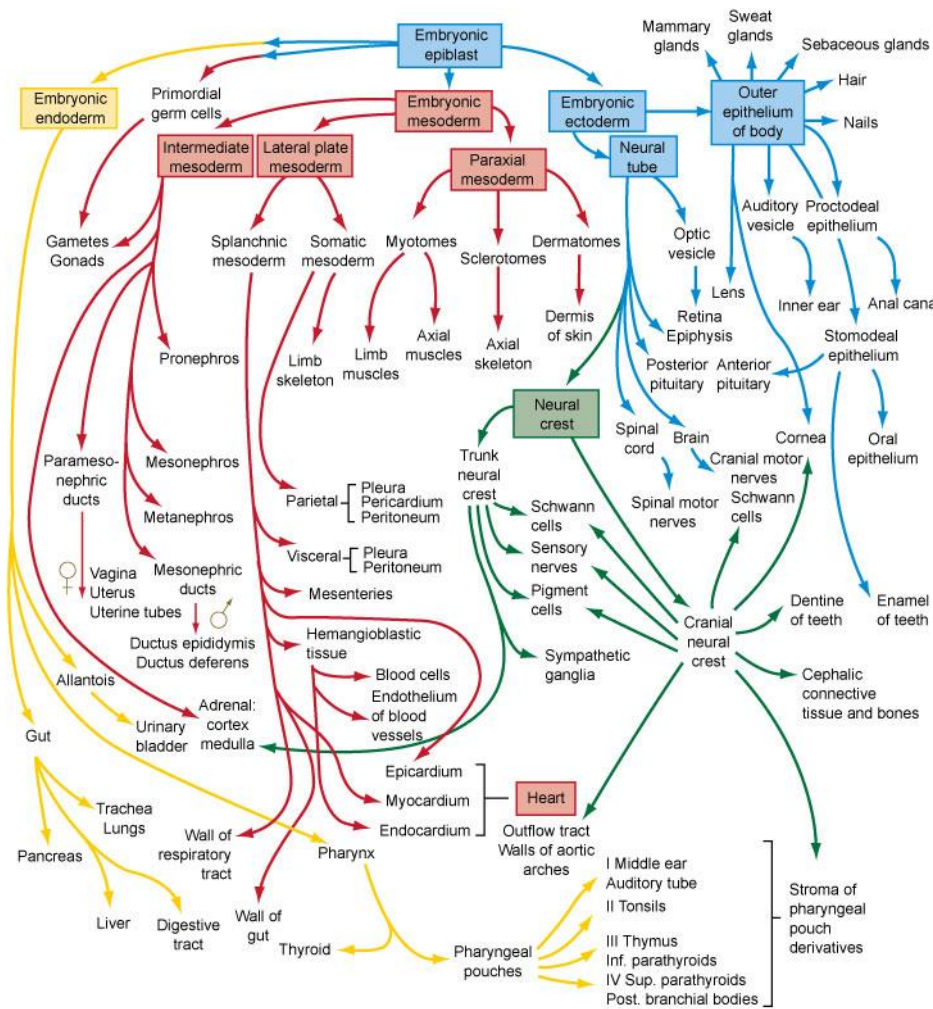

Fig. 6-27. Flow chart showing the formation of the organs and tissues of the embryo from the fundamental germ layers. The arrows are color-coded according to the germ layer of origin of the structure (see Fig. 4-1 for color code).

EMBRYONÁLNÍ PŮVOD EPITELOVÝCH TKÁNÍ

Buňky s epiteliálním fenotypem vznikají ze všech tří zárodečných listů

Zárodečný list	Epitelové deriváty
Ektoderm	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pokožka (vícevrstevný dlaždicový rohovějící) 2. Potní žlázy a jejich vývody (jednovrstevný a vícevrstevný kubický) 3. Výstelka ústní dutiny, pochvy a análního kanálu (vícevrstevný dlaždicový nerohovějící) 4. Neuroektoderm
Mezoderm	<ol style="list-style-type: none"> 1. Endotel vystylající krevní cévy (jednovrstevný dlaždicový) 2. Mezotel vystylající tělní dutiny (jednovrstevný dlaždicový) 3. Výstelky pohlavních a močových cest (přechodný, víceřadý cylindrický, jednovrstevný kubický, jednovrstevný cylindrický) – kromě derivátů kloaky
Entoderm	<ol style="list-style-type: none"> 1. Výstelka jícnu (vícevrstevný dlaždicový nerohovějící) 2. Výstelka GIT (jednovrstevný cylindrický) 3. Výstelka žlučníku (jednovrstevný cylindrický) 4. GIT žlázy (játra, pankreas) 5. Výstelka dýchacího traktu (víceřadý cylindrický s řasinkami, jednovrstevný cylindrický s řasinkami, kubický, dlaždicový) 6. Výstelka pohlavních a močových cest odvozená z kloaky

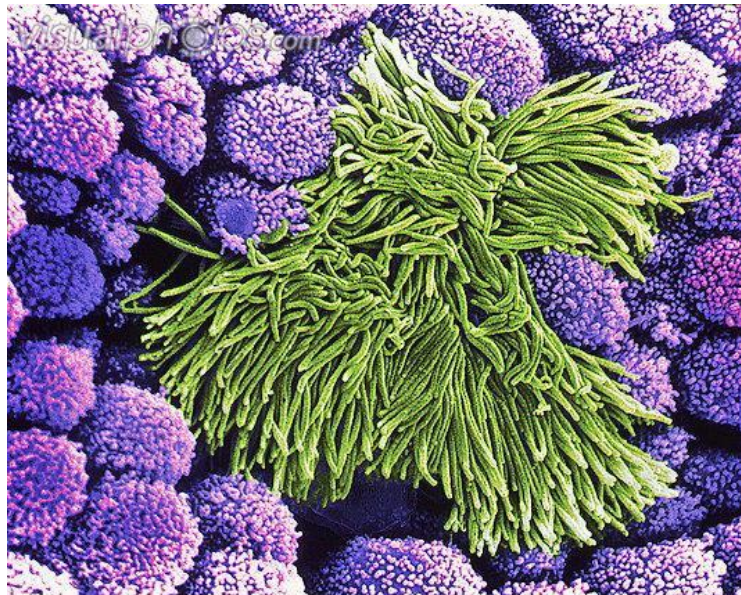
KLASIFIKACE

MORFOLOGIE

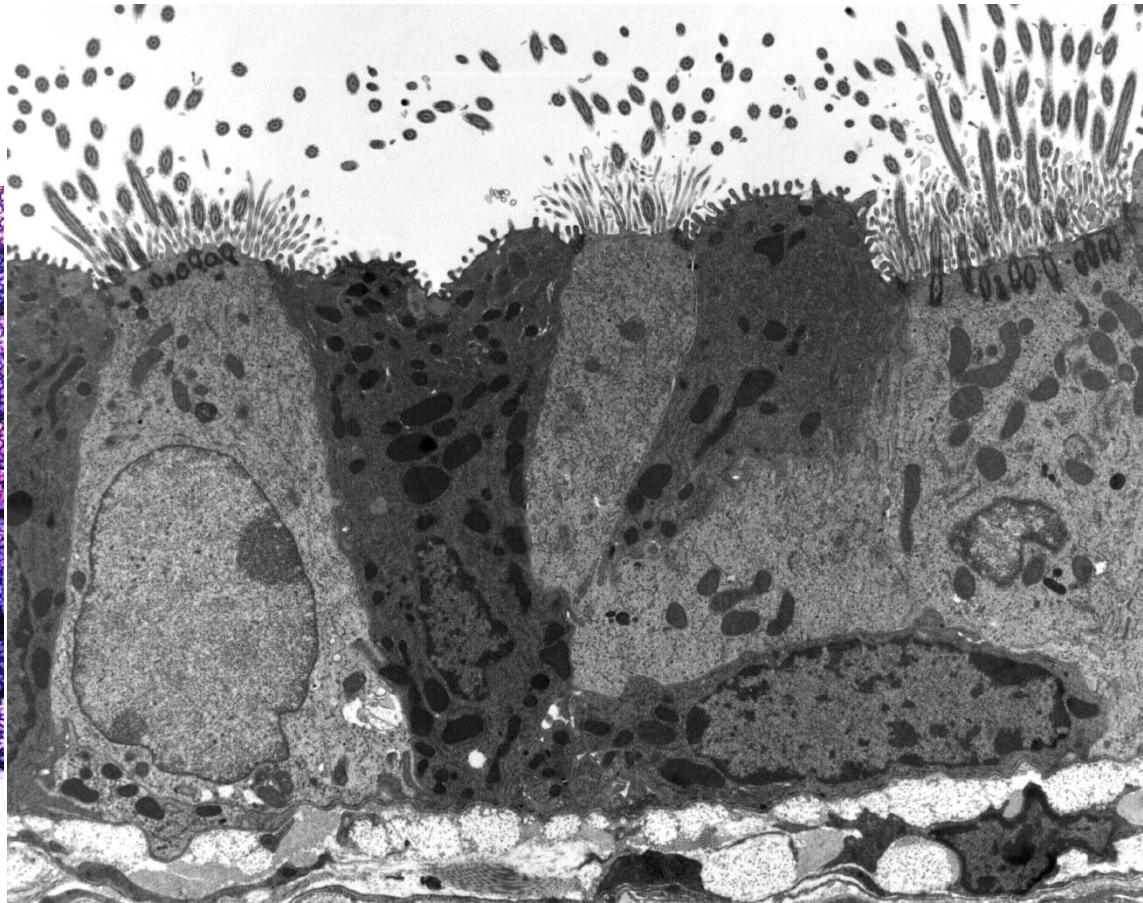
FUNKCE

KLASIFIKACE EPITELOVÝCH TKÁNÍ

- na základě **morfologie**: krycí, trabekulární, retikulární
- na základě **funkce**: žláznový, resorpční, smyslový, respirační atd.

p580102 [RM] © www.visualphotos.com

3 µm

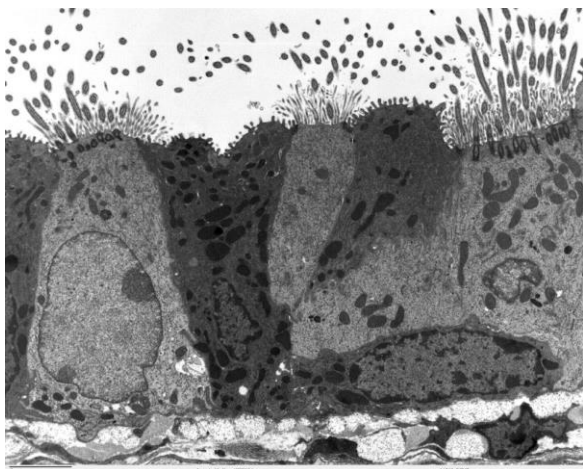
Lung/epithelium#8094-26

1/7/0 REMF

Klasifikace podle

1) morfologie

1. krycí (plošné)
2. trabekulární
3. retikulární

2) funkce

- krycí
- žlázné
- resorpční
- smyslové
- respirační cesty
- alveolární
- zárodečný
- ...

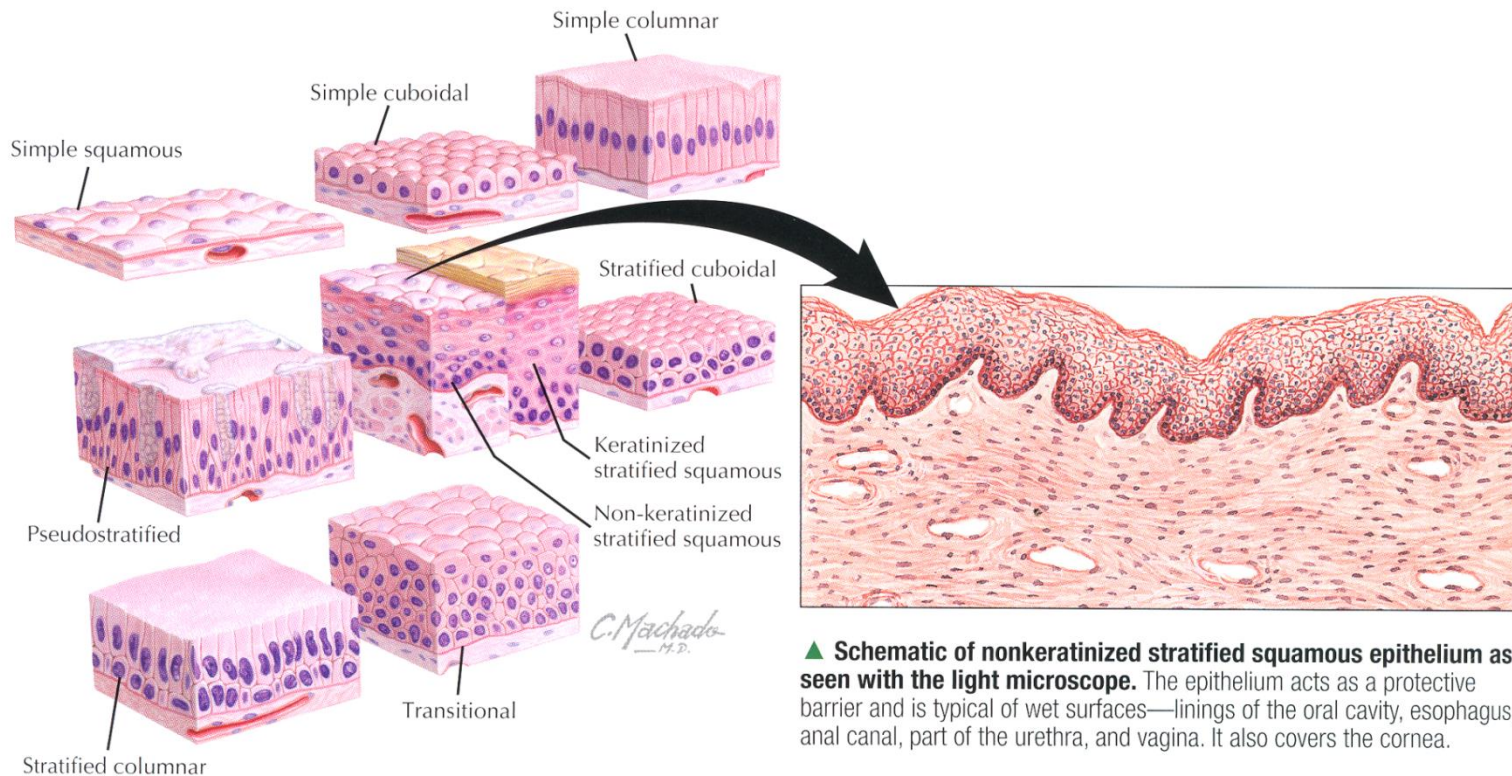
Morfologie

- Tvar a uspořádání buněk
- Počet vrstev

- 1. Epitely krycí (plošné)**
2. Trabekulární epitel
3. Retikulární epitel

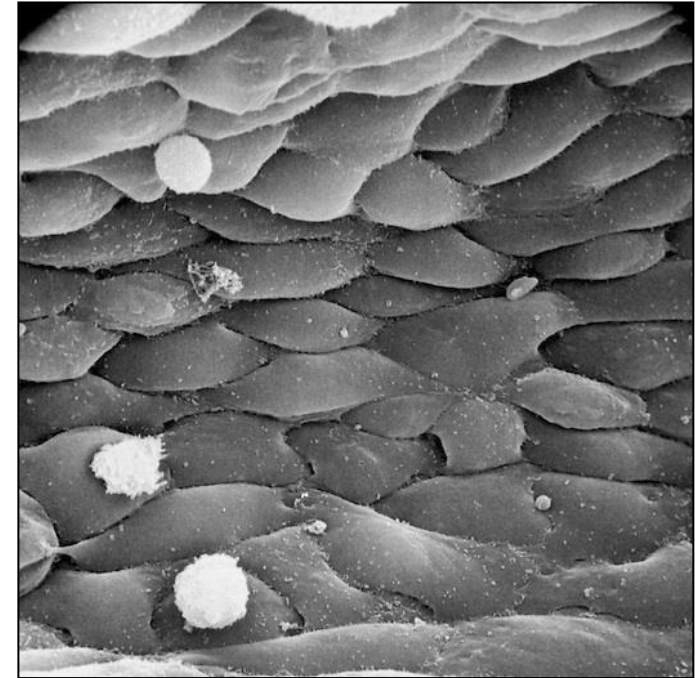
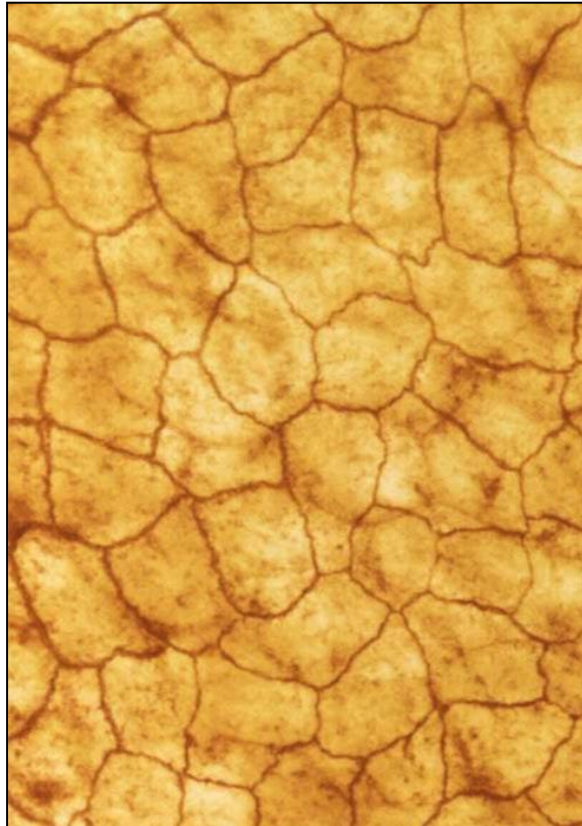
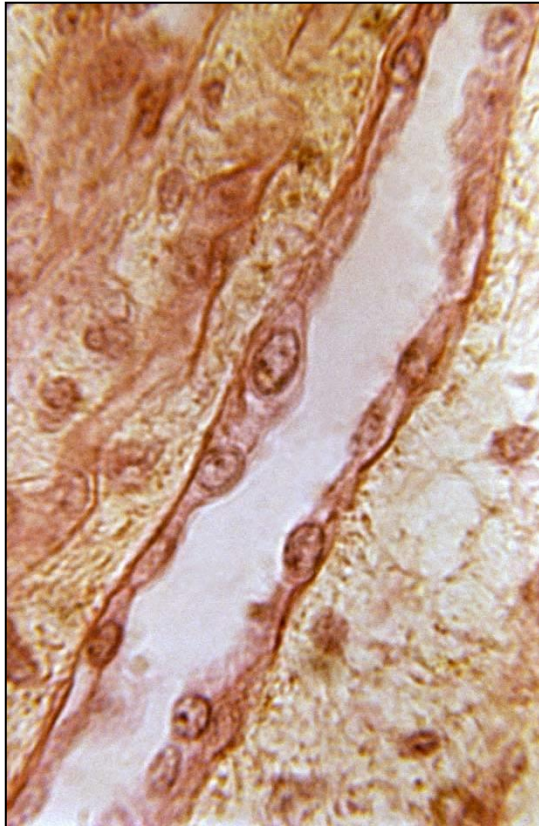
KRYCÍ EPITELY

Kritérium	Termín	Rozlišení
Počet vrstev buněk	Jednovrstevný Vícevrstevný Víceřadý	Jedna vrstva buněk Více vrstev buněk Více vrstev jader, ale všechny buňky v kontaktu s bazální laminou
Tvar povrchových buněk	Dlaždicový Kubický Cylindrický	Ploché dlaždicové buňky, šířka >> výška Polygonální buňky, šířka = výška Polygonální buňky, šířka < výška

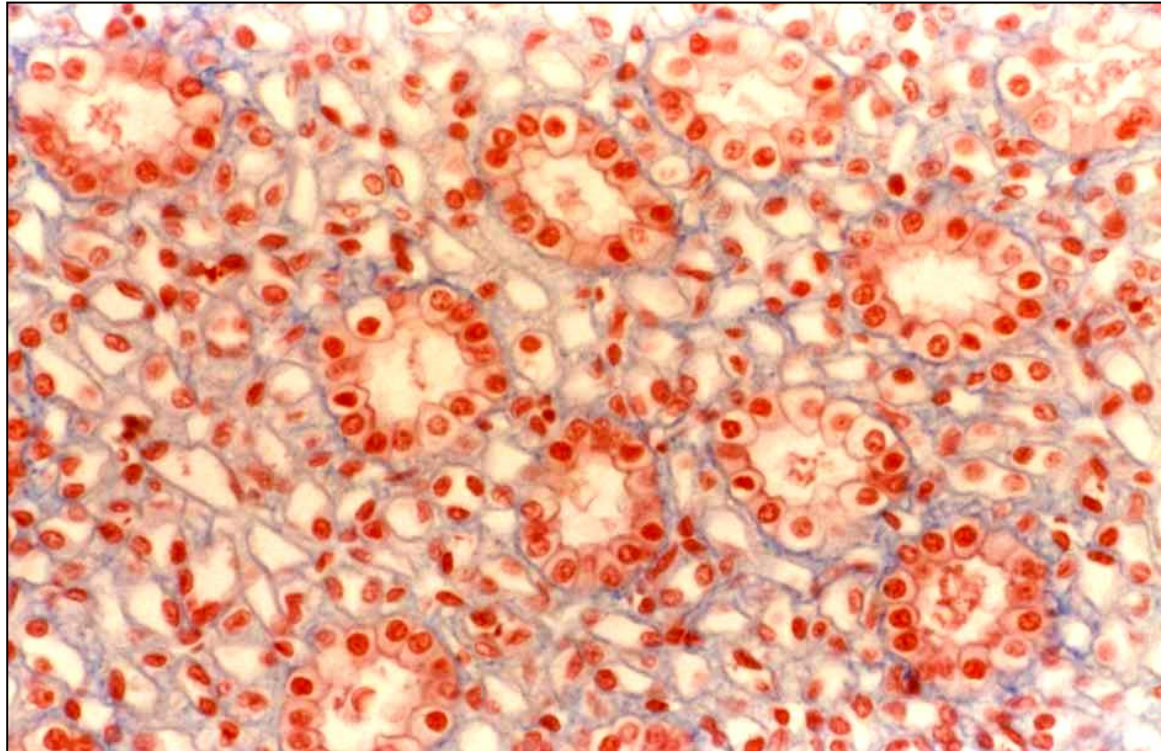
▲ **Schematic of nonkeratinized stratified squamous epithelium as seen with the light microscope.** The epithelium acts as a protective barrier and is typical of wet surfaces—linings of the oral cavity, esophagus, anal canal, part of the urethra, and vagina. It also covers the cornea.

- **Jednovrstevný dlaždicový epitel**

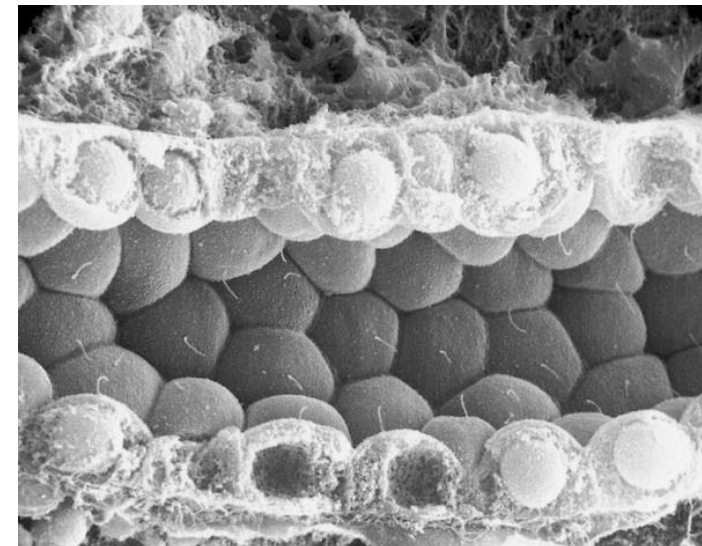
- Semipermeabilní bariéra
- Endotel cév
- Parietální list Bowmanova pouzdra (corpusculum renis)

▪ Jednovrstevný kubický epitel

- Tubuly ledvin
- Vsunuté a interlobulární vývody žláz
- Povrch ovaria
- Vnitřní povrch pouzdra čočky

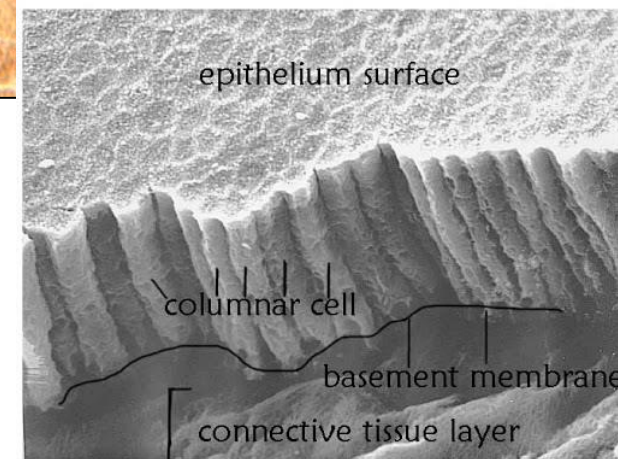
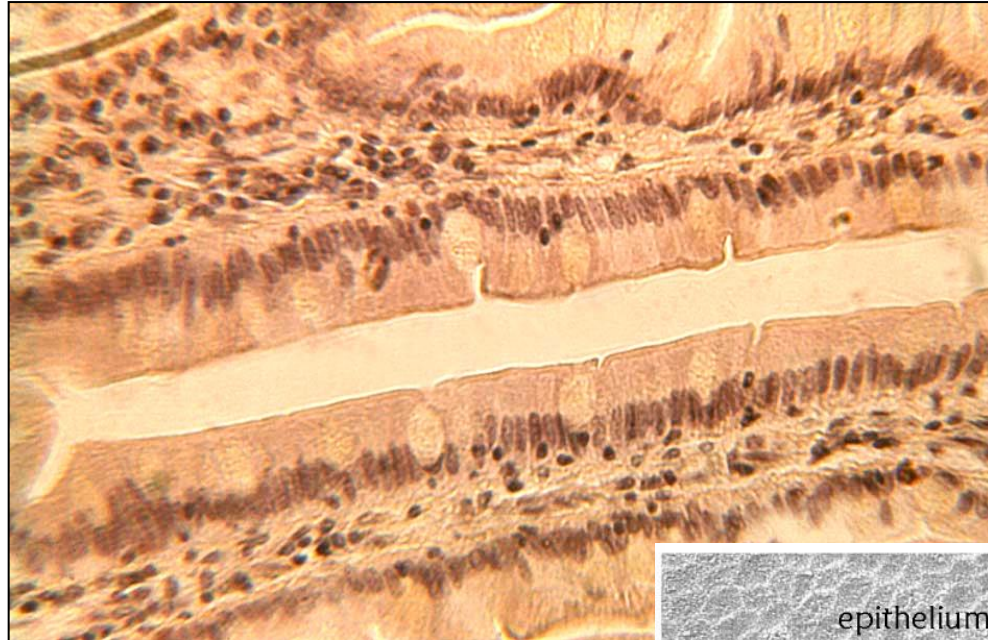
- Sekreční a exkreční kanálky
- Úprava koncentrací iontů a vody

▪ Jednovrstevný cylindrický epitel

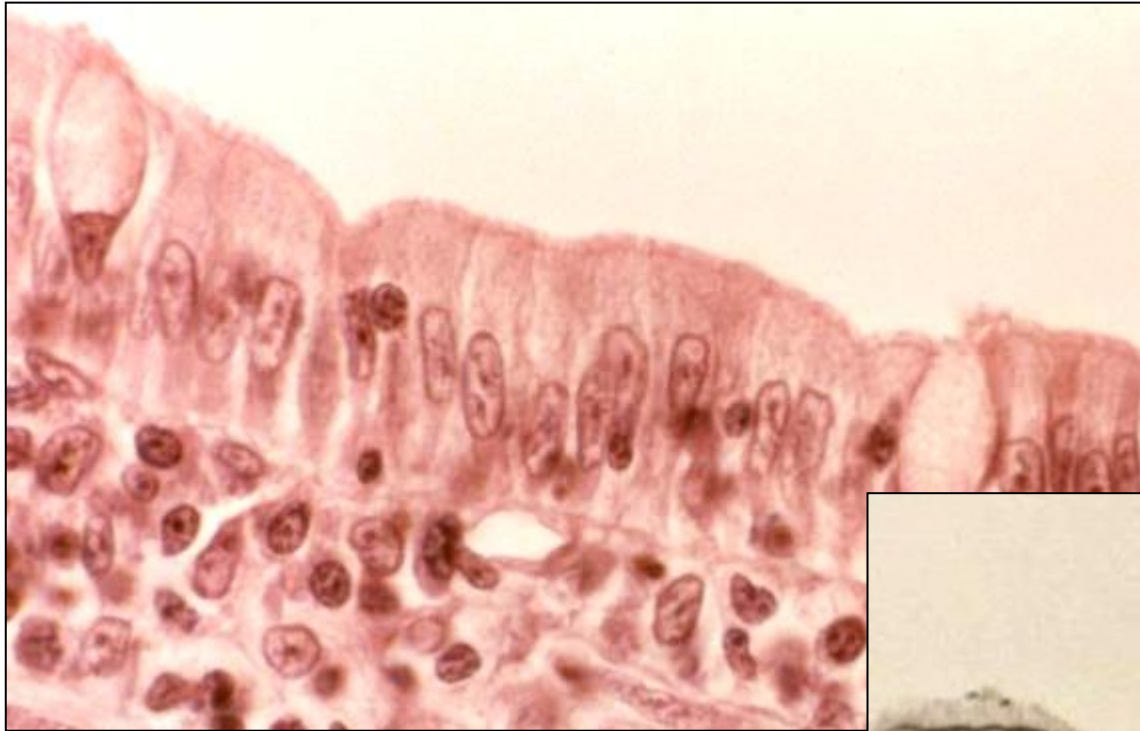
- Sekrece a absorpce
- Apikální povrch může být modifikovaný
- Ochranná bariéra

- Žaludek
- Střevo
- Žlučník
- Rectum
- Uterus
- Vejcovody
- Vývody větších žláz
- Ductus papillares ledvin

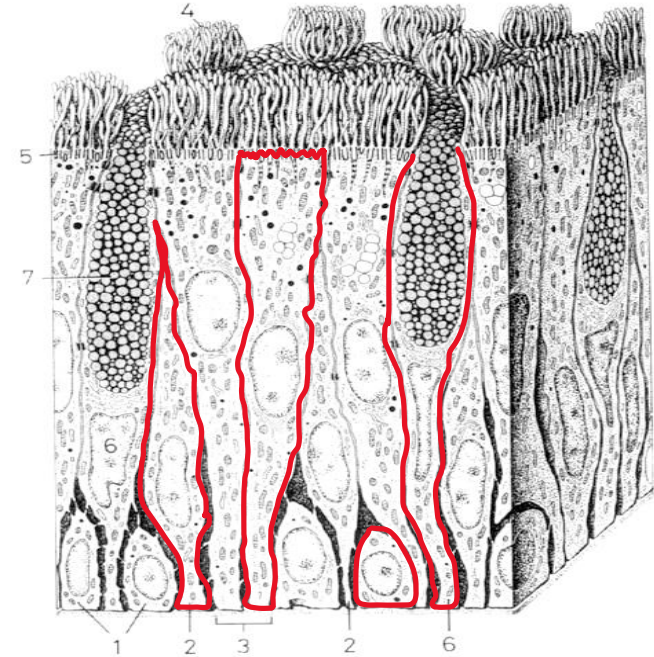
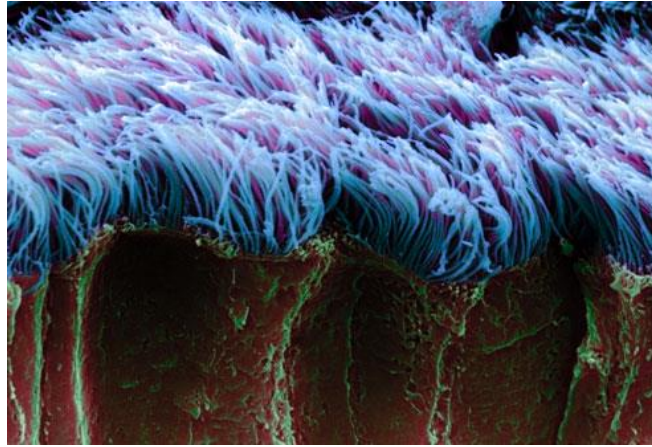
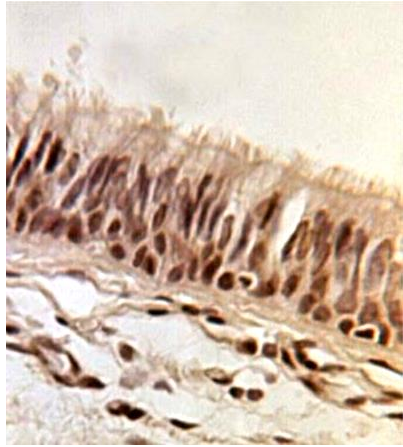

- **Jednovrstevný cylindrický epitel**

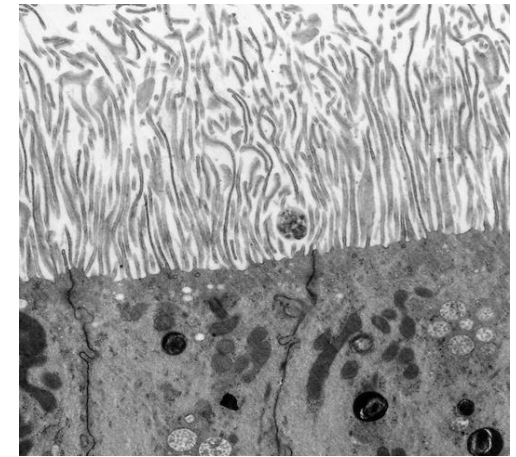
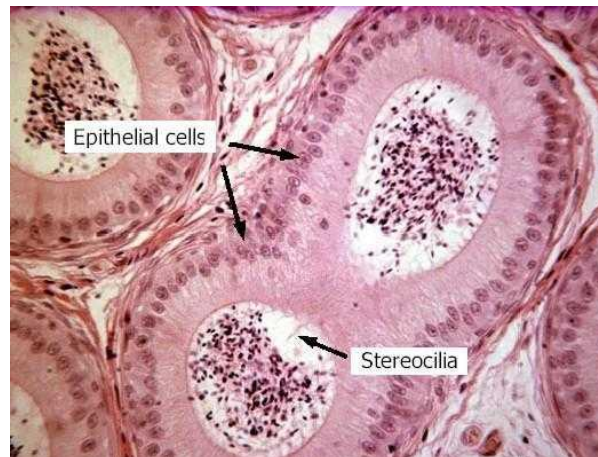
Víceřadý cylindrický epitel s řasinkami a pohárkovými buňkami

- Dýchací cesty

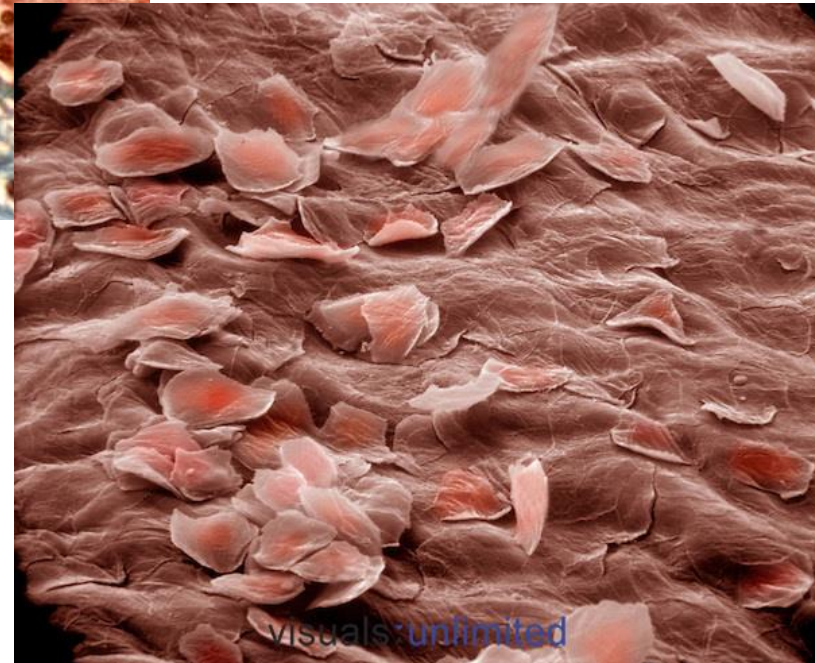
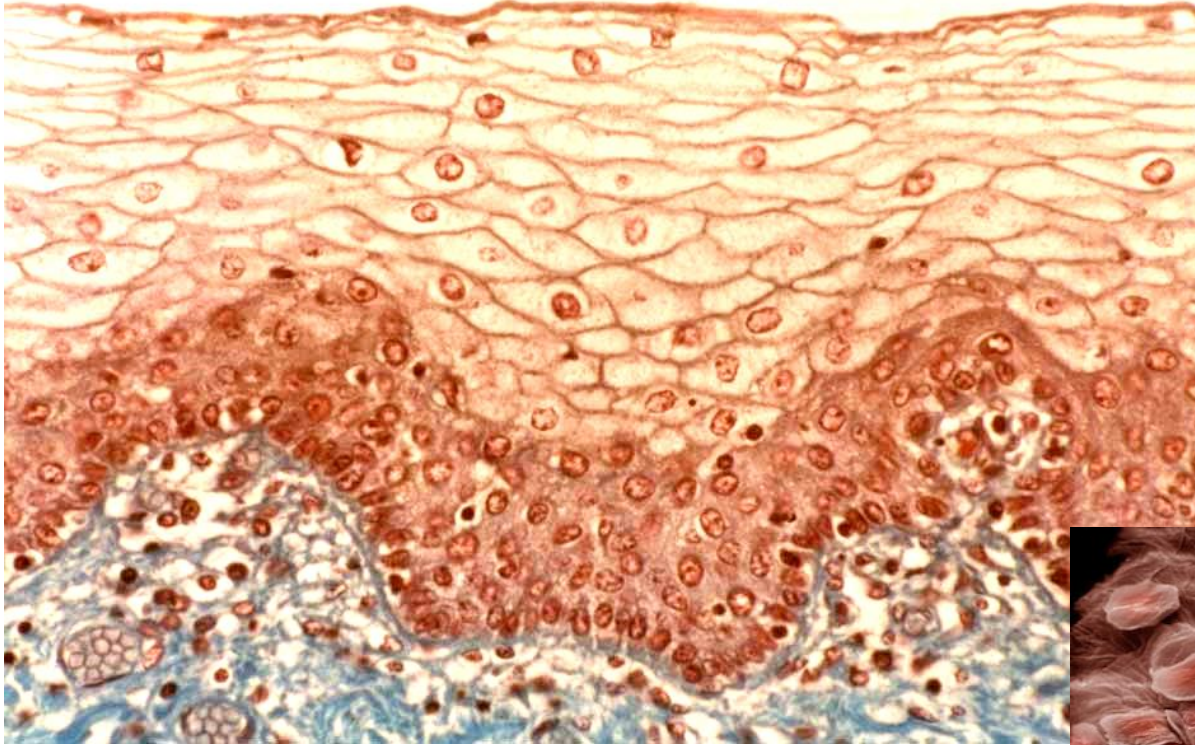

Víceřadý cylindrický epitel se stereociliemi

- Mužský reprodukční systém (epididymis)

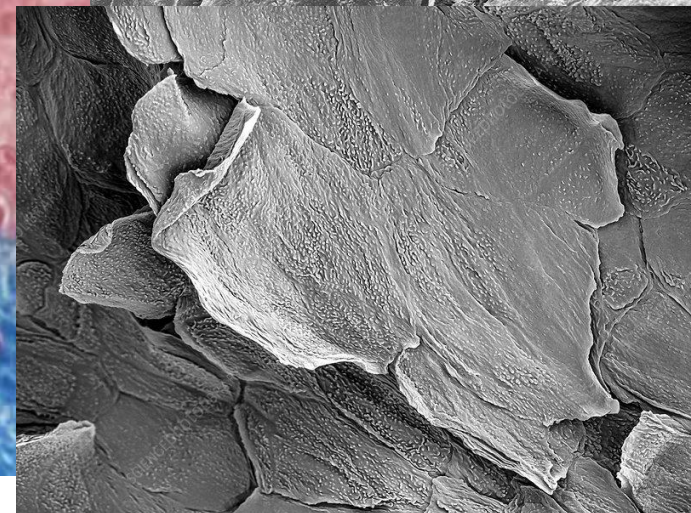
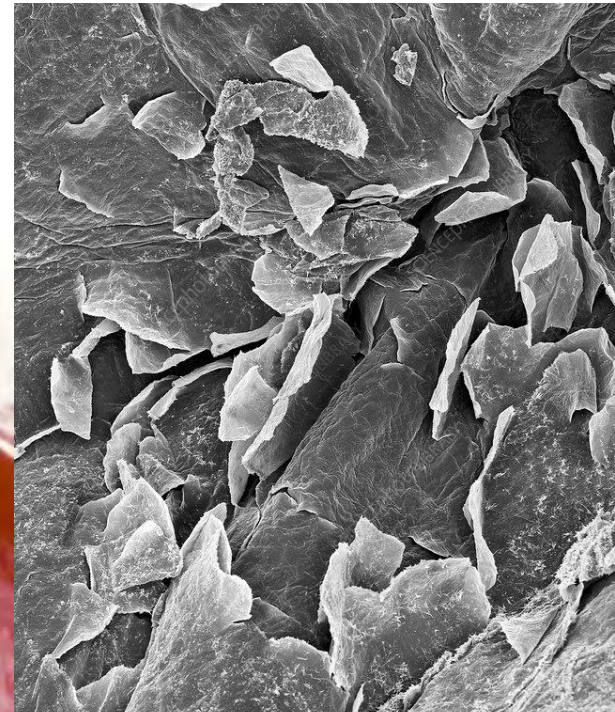
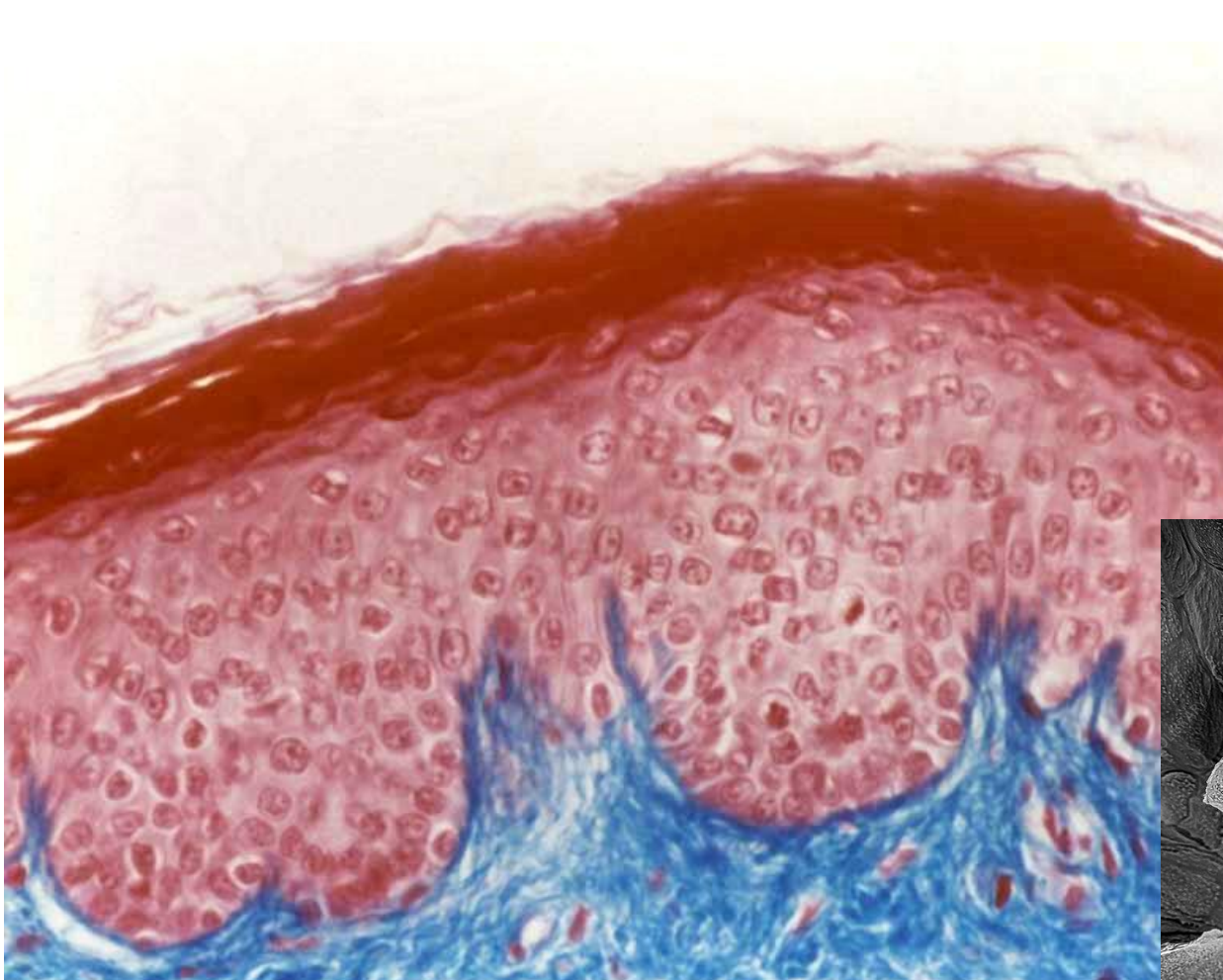

▪ Vrstevnatý dlaždicový epitel nerohovějící

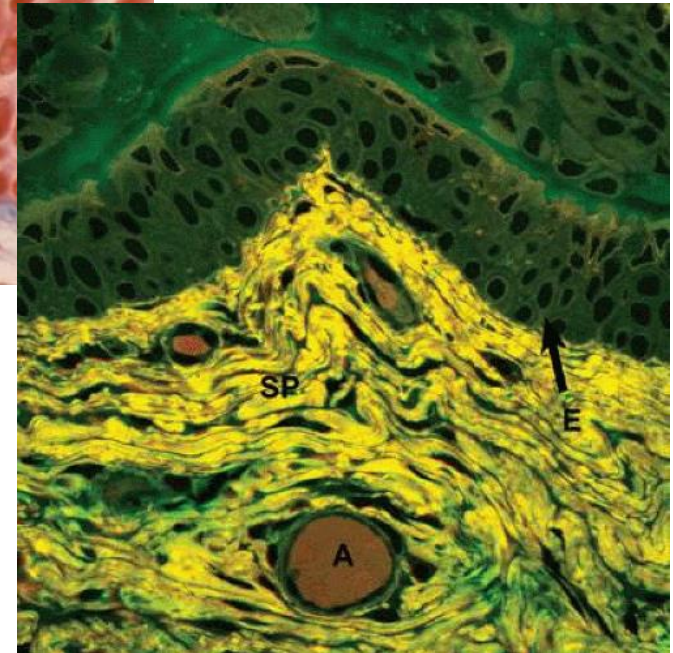

- Ústní dutina
- Jícen
- Pochva
- Anální kanál
- Hlasové valy

- **Vrstevnatý dlaždicový epitel rohovějící**
  - Epidermis

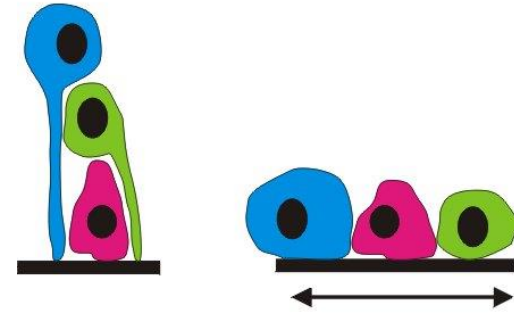
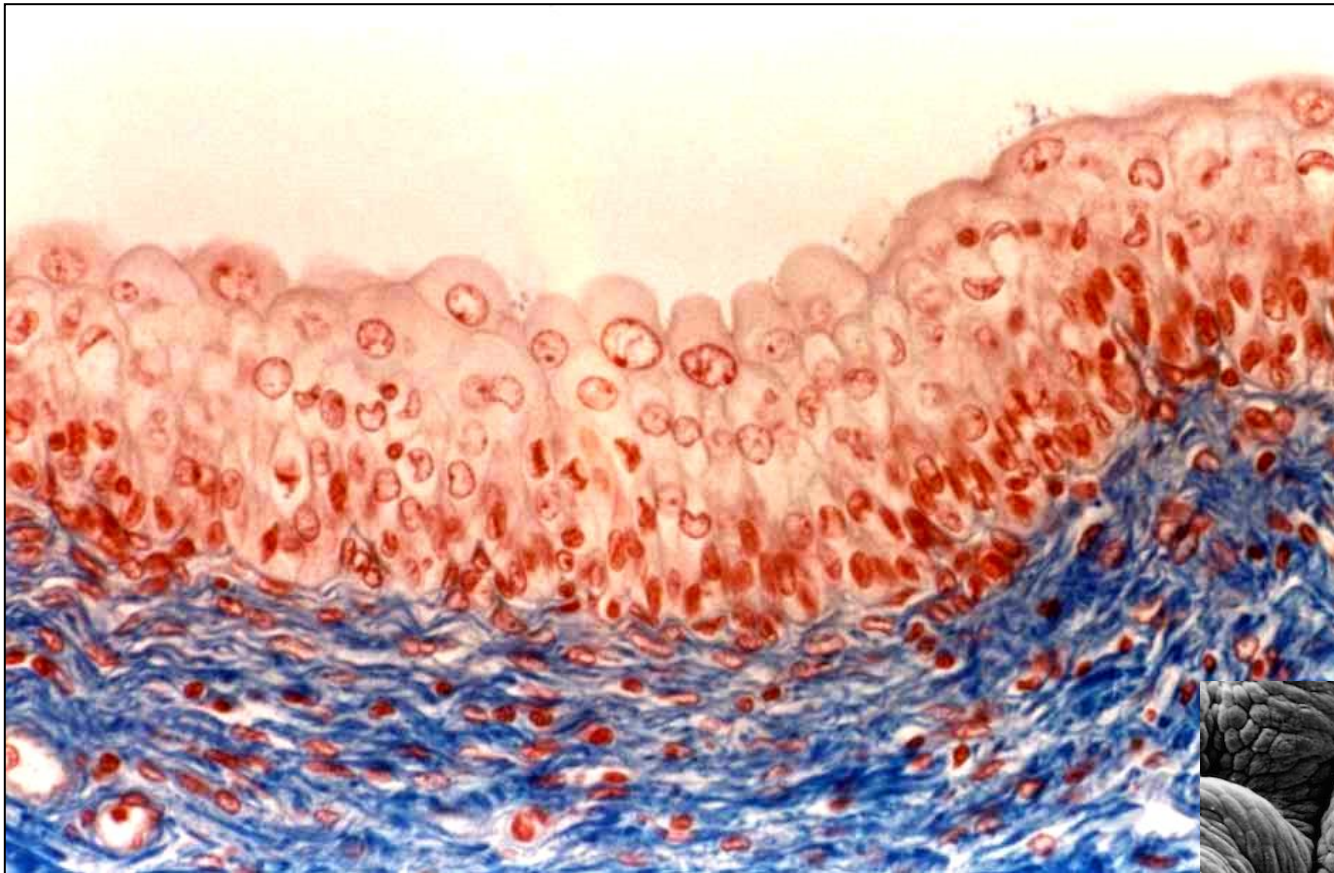

- Vrstevnatý kubický → cylindrický epitel

- Velké vývody žláz
- Spojivka

Přechodný epitel

- Ledvinná pánvička a calyx
- Ureter
- Močový měchýř

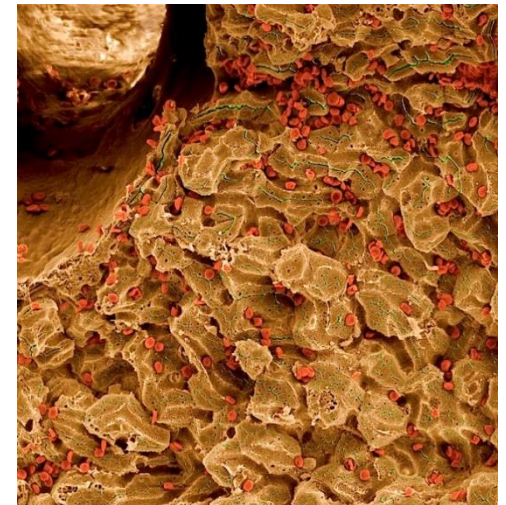
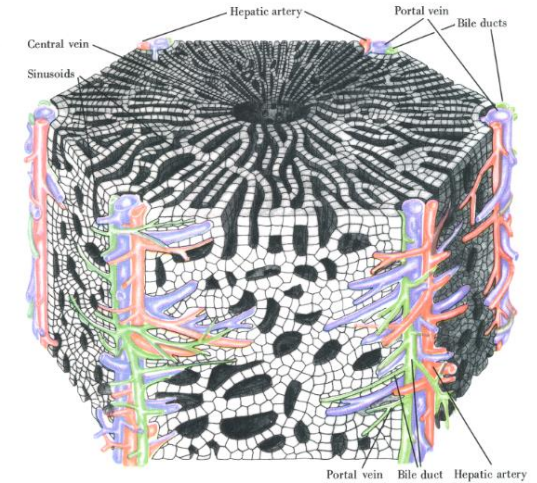
Morfologie

- Tvar a uspořádání buněk
- Počet vrstev

1. Epitely krycí (plošné)
- 2. Trabekulární epitel**
3. Retikulární epitel

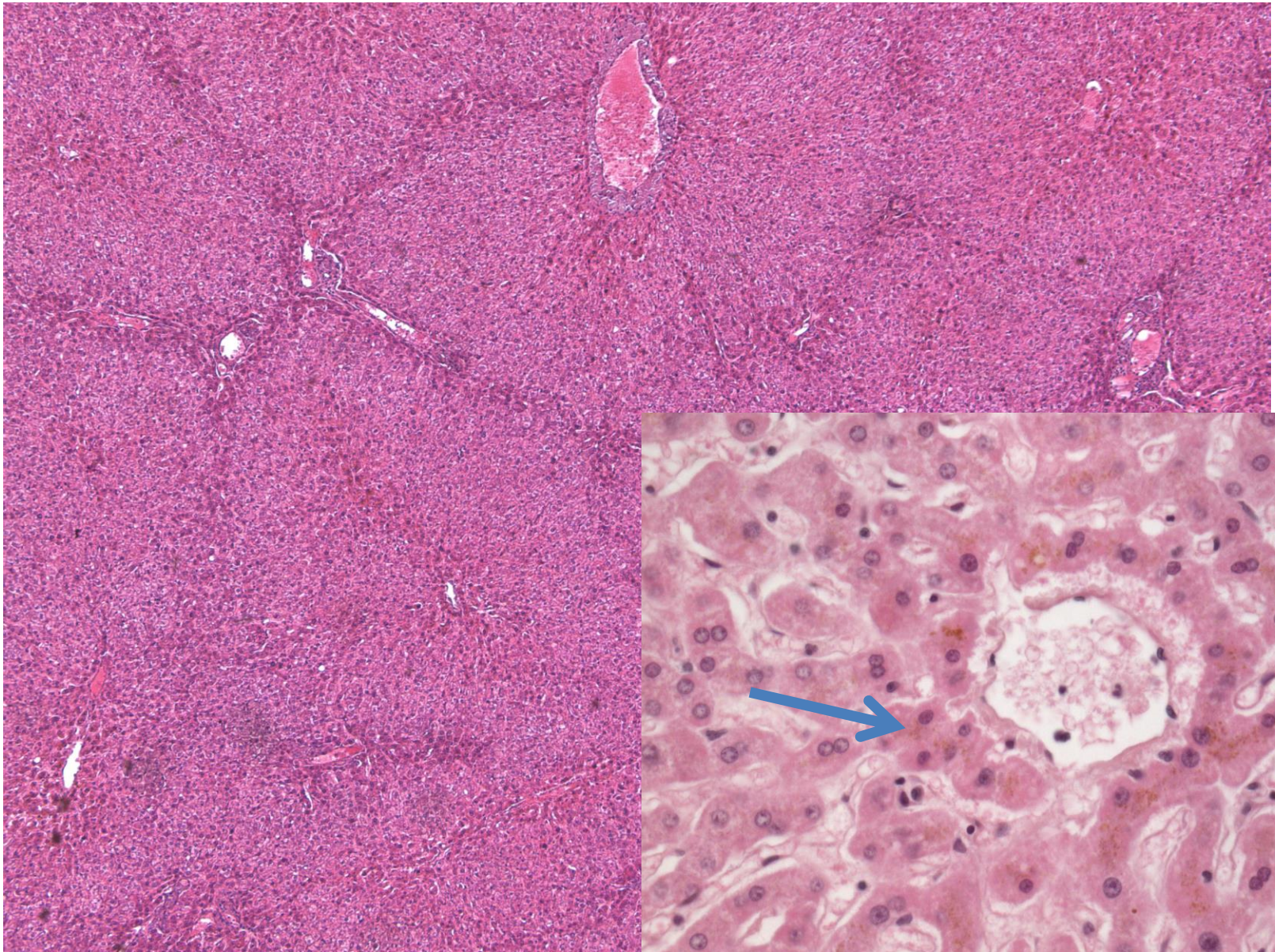
TRABEKULÁRNÍ EPITEL

- Buňky uspořádané do trámců, mezi kterými probíhají kapiláry (sinusoidy)
- Adaptace ke zvýšení efektivního povrchu orientovaného k cévám
- Jaterní parenchym
- Endokrinní žlázy

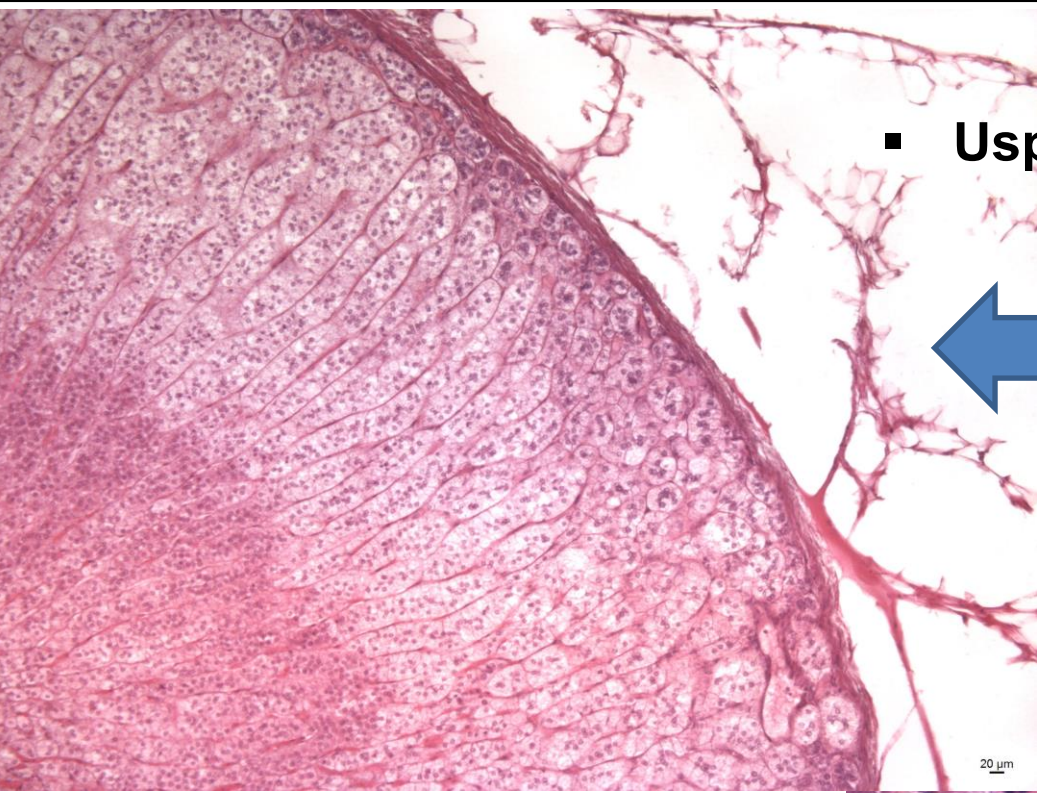

- Uspořádání jaterních hepatocytů

TRABEKULÁRNÍ EPITEL

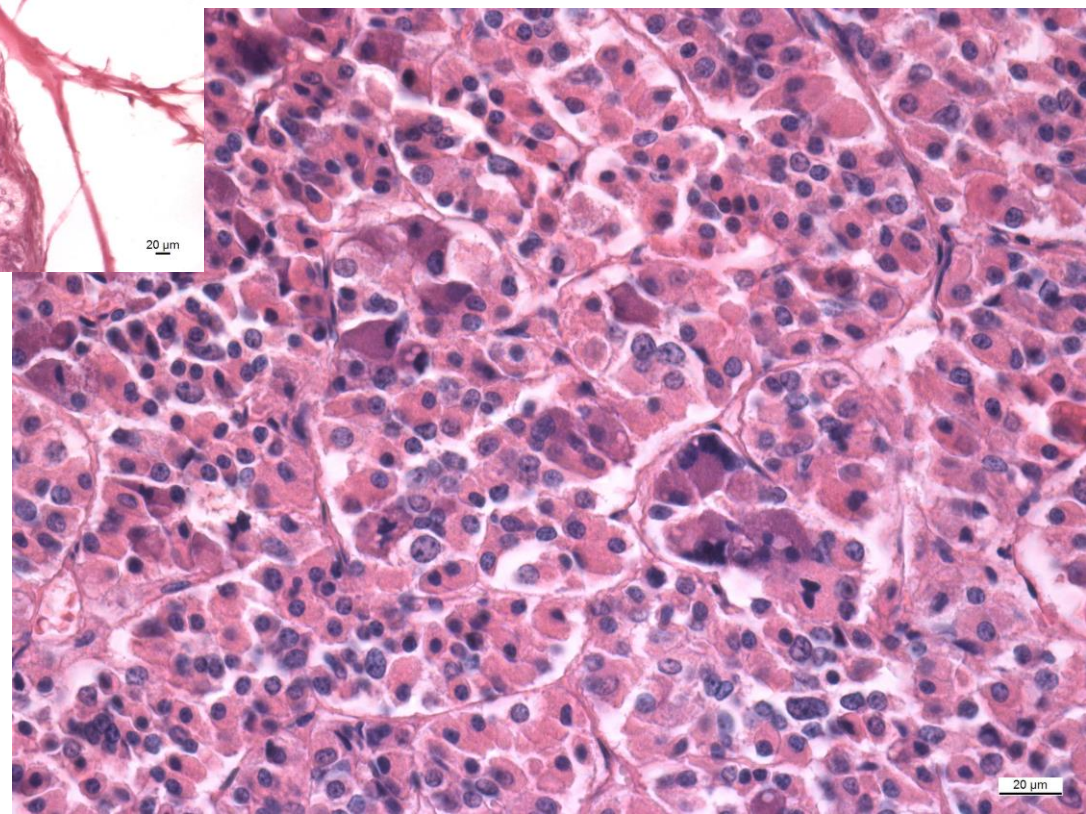

- Uspořádání buněk endokrinních žláz

Nadledvina

Adenohypofýza

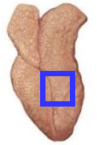
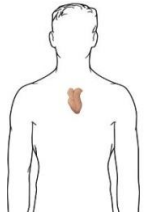

Morfologie

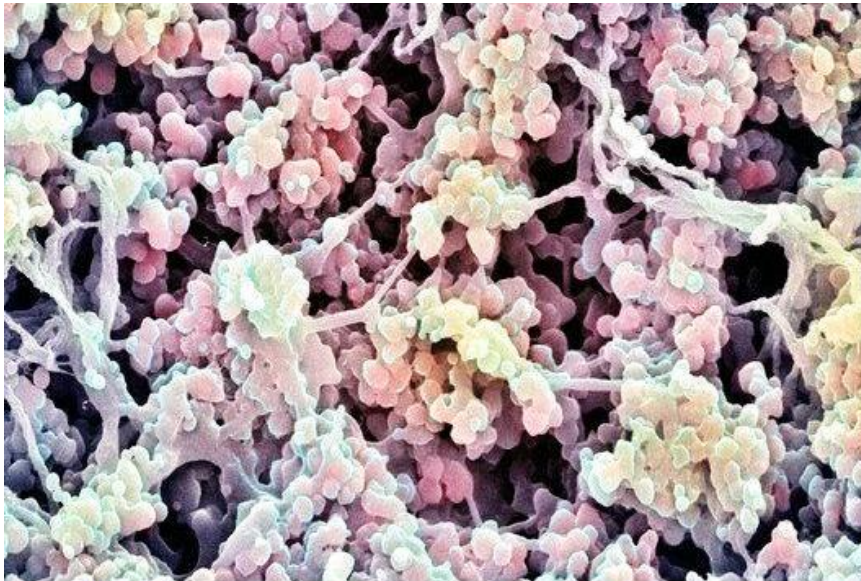
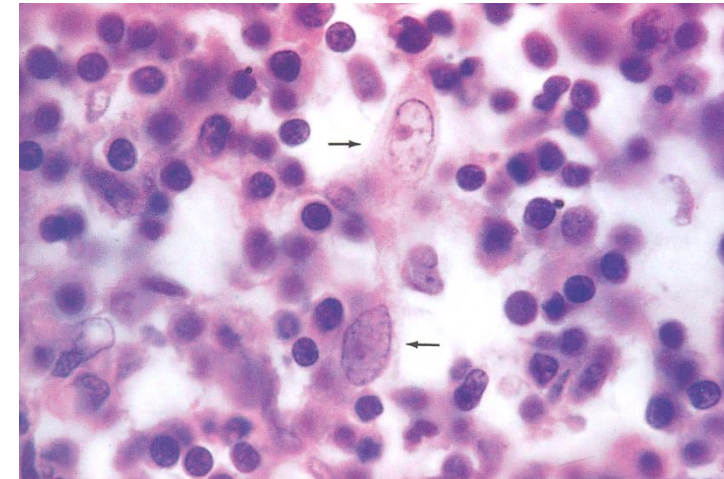
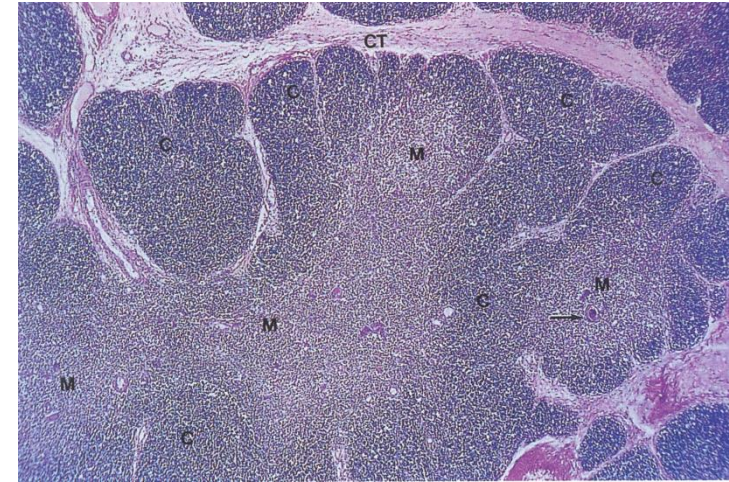
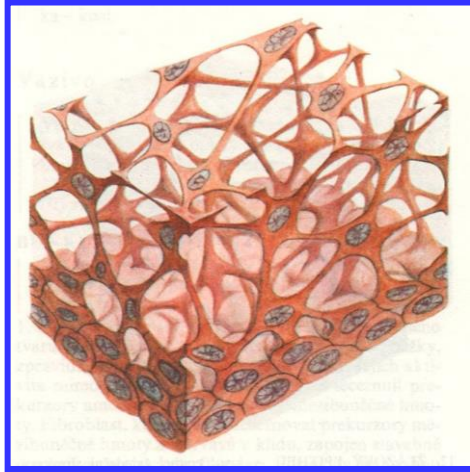
- Tvar a uspořádání buněk
- Počet vrstev

1. Epitely krycí (plošné)
2. Trabekulární epitel
3. **Retikulární epitel**

Thymus - cytotretikulum

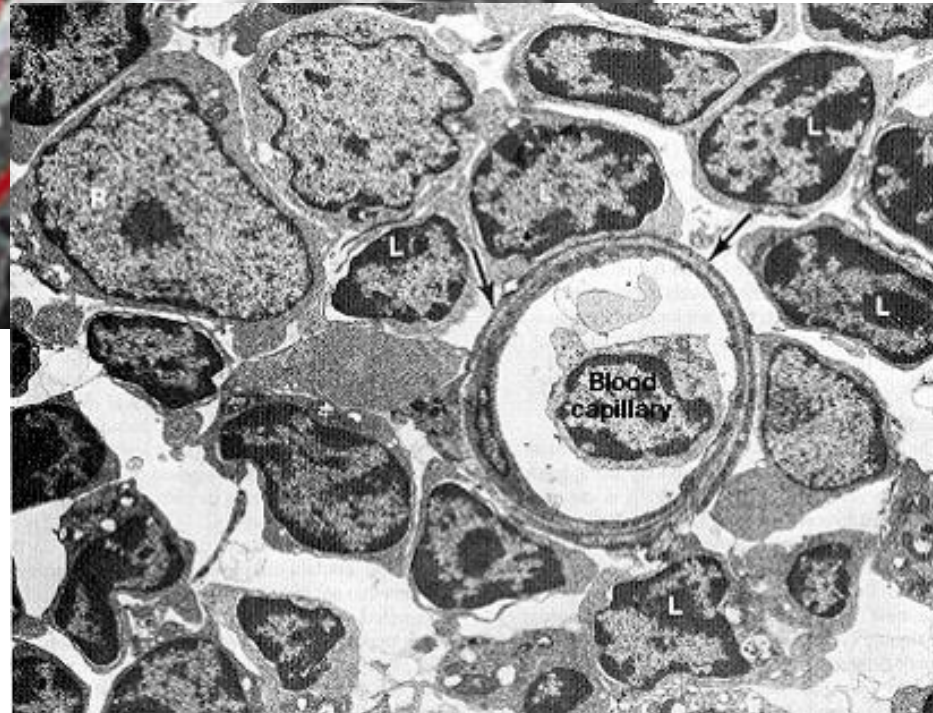
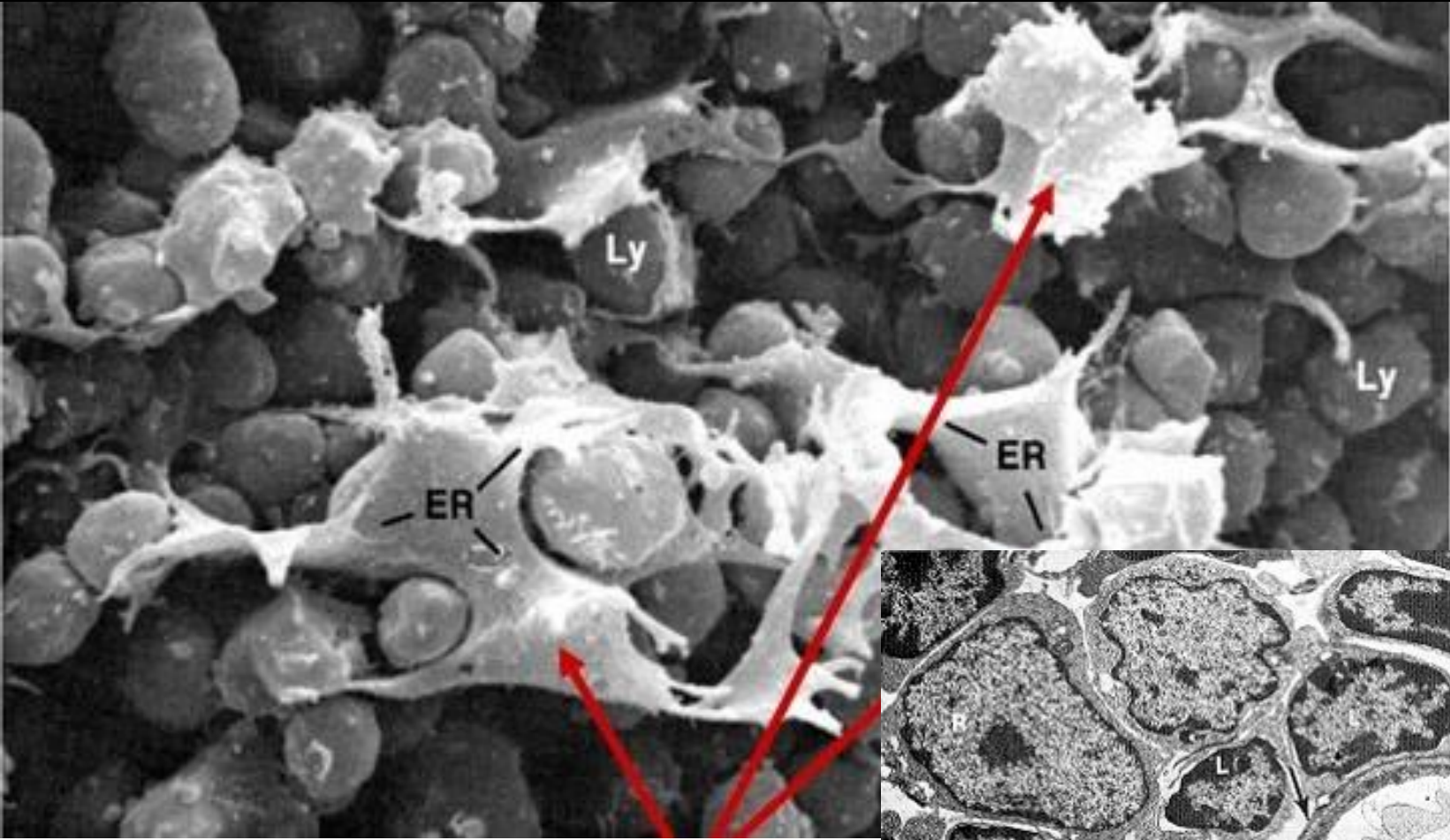

Thymus gland

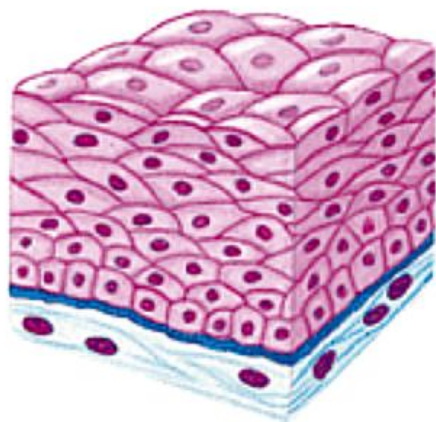

- Kompartmentalizace
- Mikroprostředí pro vývoj T-lymfocytů

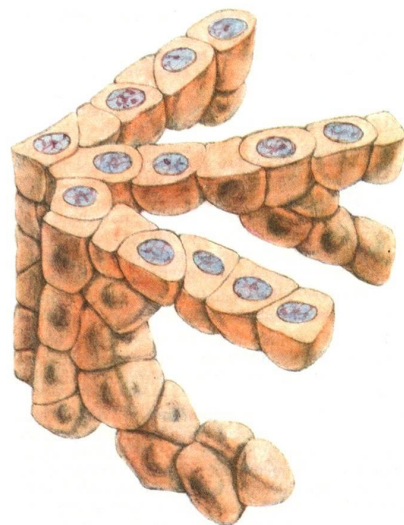
RETIKULÁRNÍ EPITEL

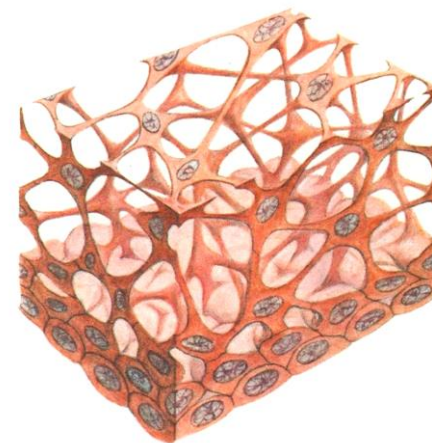
Epiteliální retikulární buňky:
strukturní a funkční podpora vyvíjejícím se T-lymfocytům

Epitel krycí

Epitel
trabekulární

Epitel
retikulární

FUNKCE

- **Tvorba bariér a ochrana tkání**
- **Transport a resorpce**
- **Sekrece - žlázy**
- **Příjem smyslových podnětů**

FUNKCE

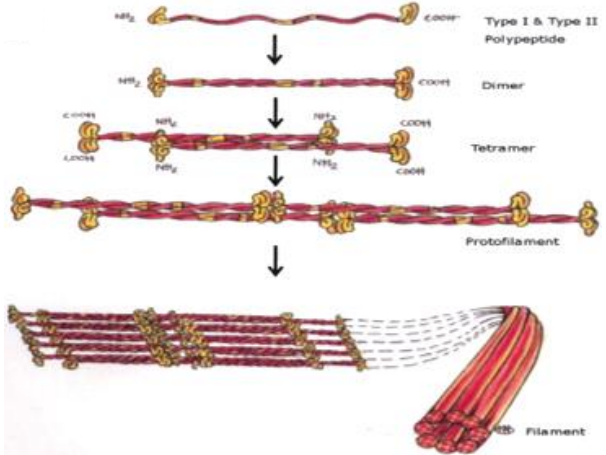
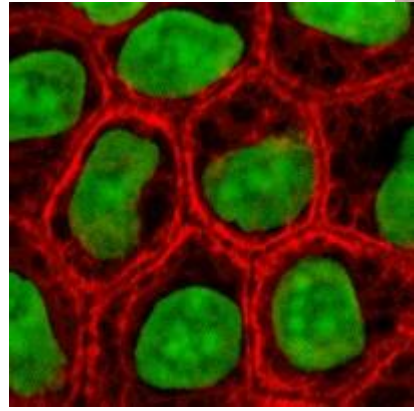
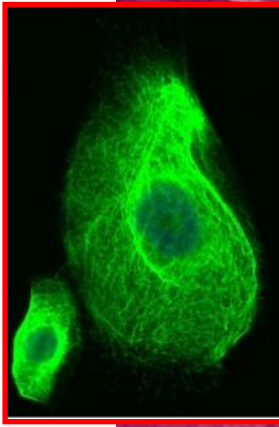
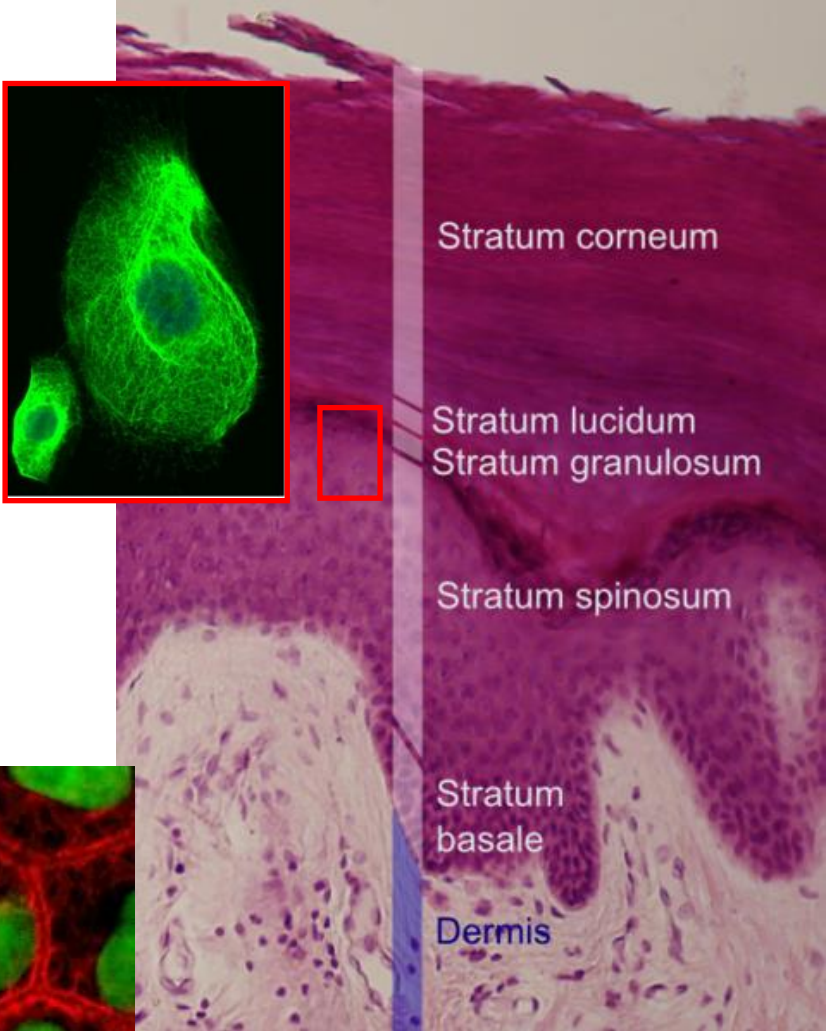
Bariéry

Příklad: Vrstevnatý dlaždicový epitel rohovějící

Mechanická odolnost epidermis

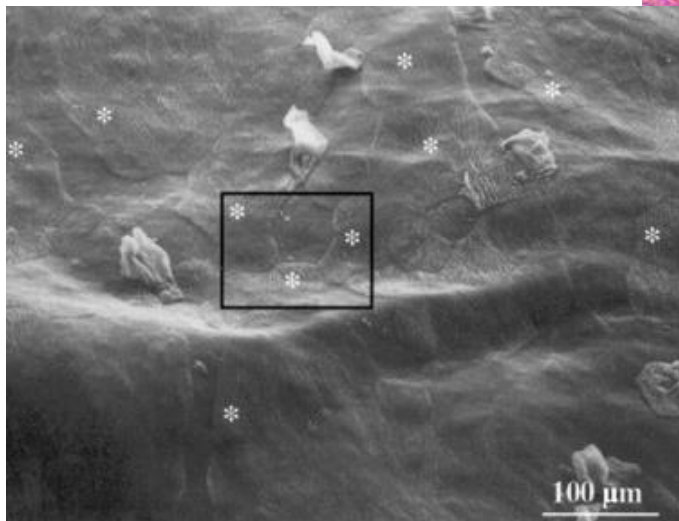
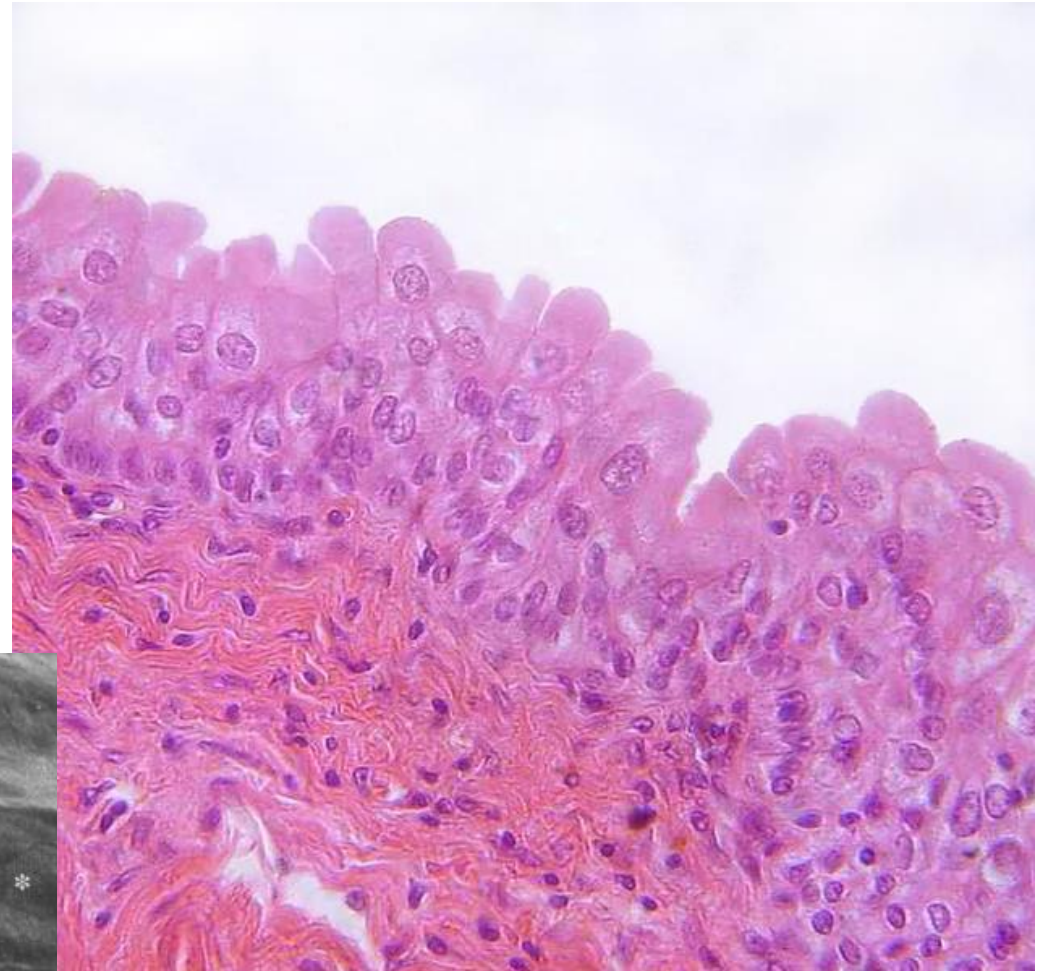
- Konstantní abraze
→ neustálá sebeobnova
- Keratin
  - základní strukturní protein epitelů, polymer
  - cytoskelet – intermediární filamenta
  - 54 genů pro keratiny
  - specifické pro různé tkáně
  - diagnostika
  - onemocnění (epidermolysis bullosa simplex)

Příklad: Přejichodný epitel - urotel

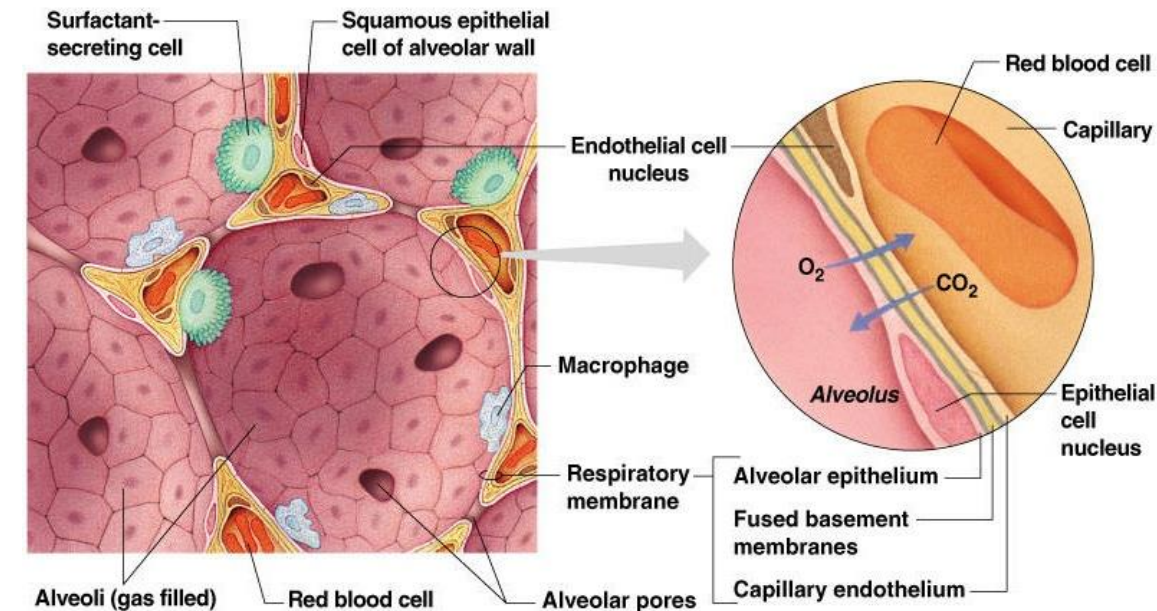
Chemická odolnost Strukturální flexibilita

- Buňky vytvářejí osmotickou bariéru
- Apikální membrána
  - Uroplakiny, lipidy
- Těsné spoje
- Subapikální vezikuly

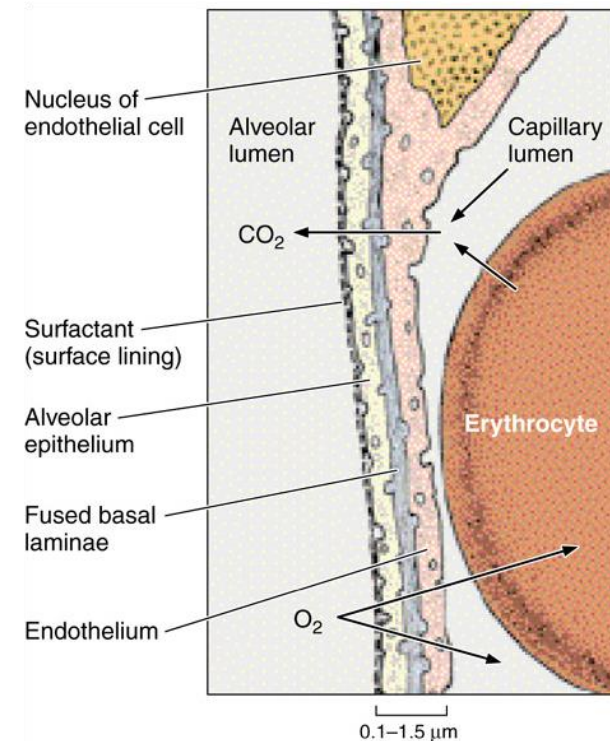

VÝMĚNA PLYNŮ

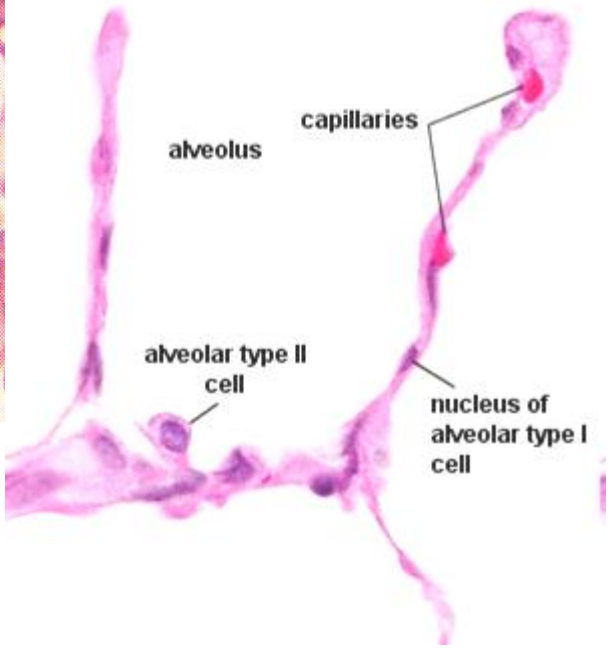
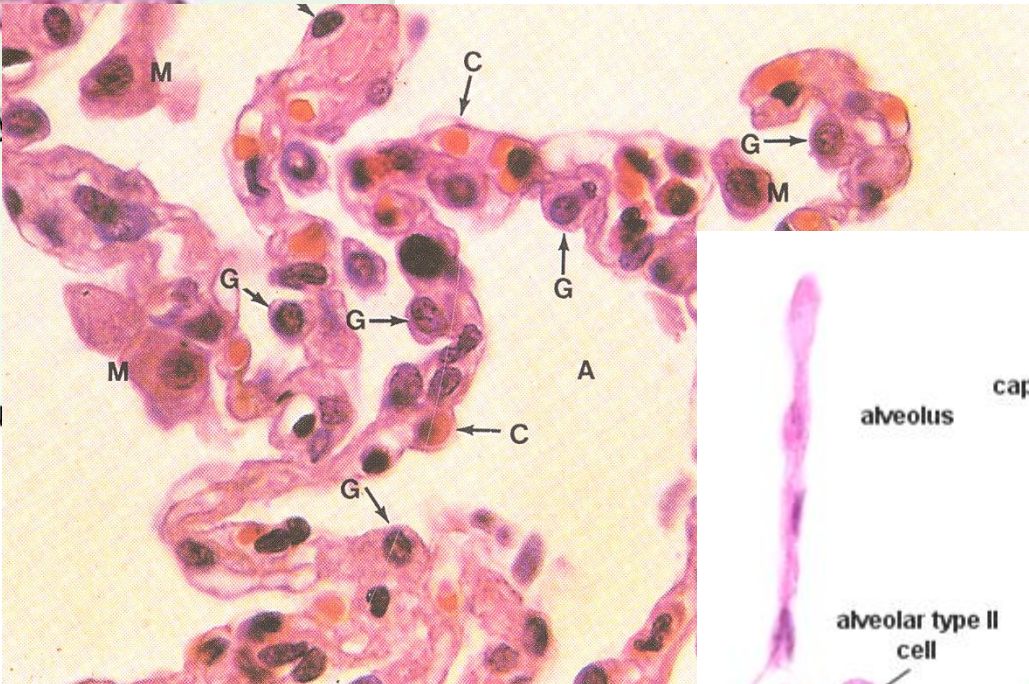
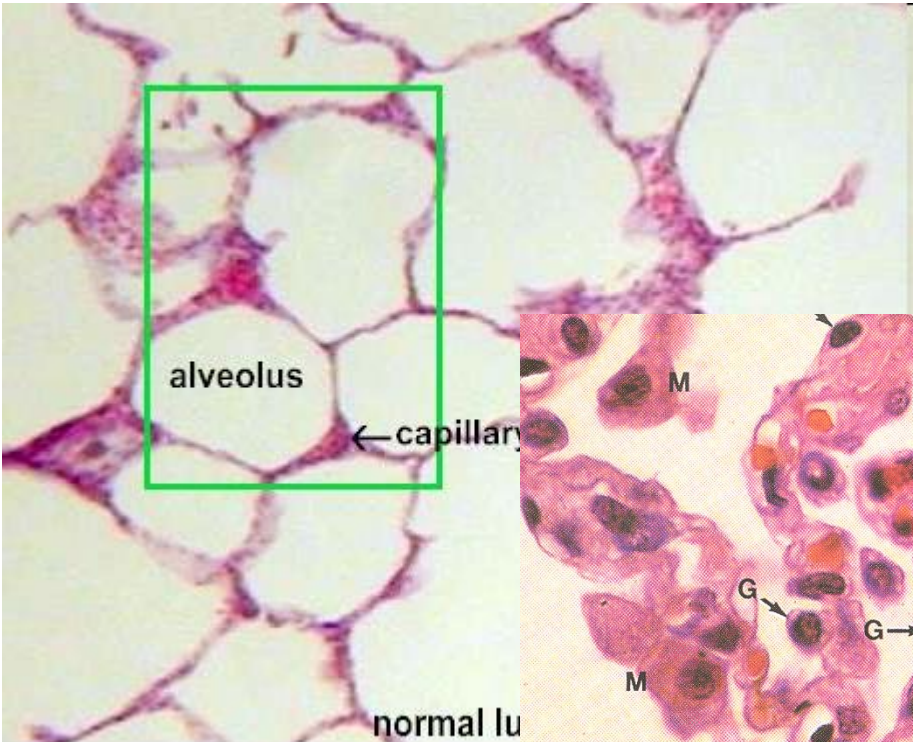
- **Výměna plynů** mezi krví a atmosférickým vzduchem (O_2 , CO_2) – koncentrační gradient
- Bariéra – krev-vzduch
- Surfactant
- Respirační oddíl plic – plicní sklípky respiračních bronchiolů, alveolárních chodbiček a váčků
- Granulární (typ I) a membranózní (typ II) pneumocyty (97%)

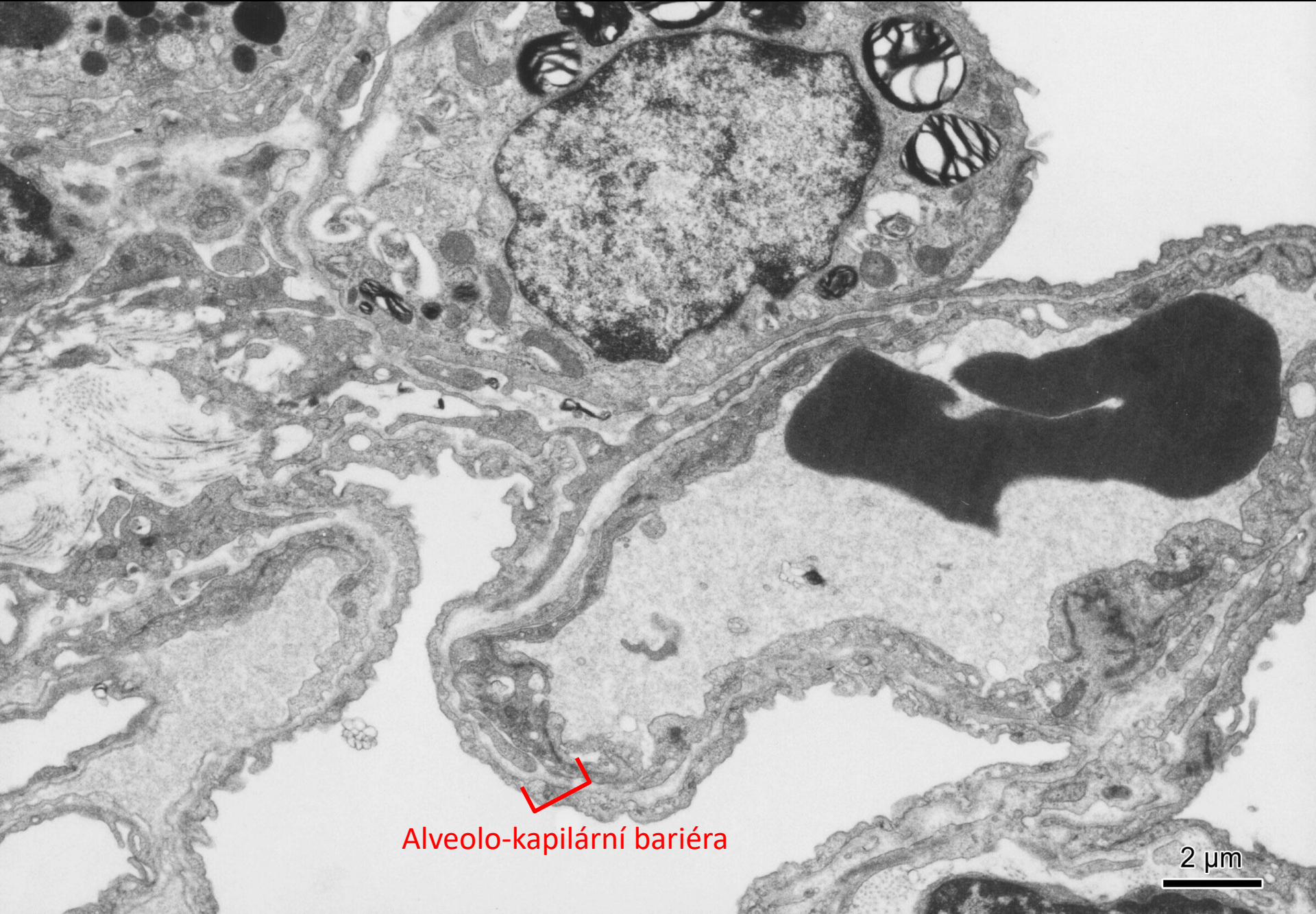
Copyright © 2003 Pearson Education, Inc., publishing as Benjamin Cummings.

ALVEOLÁRNÍ EPITEL

ALVEOLÁRNÍ EPITEL

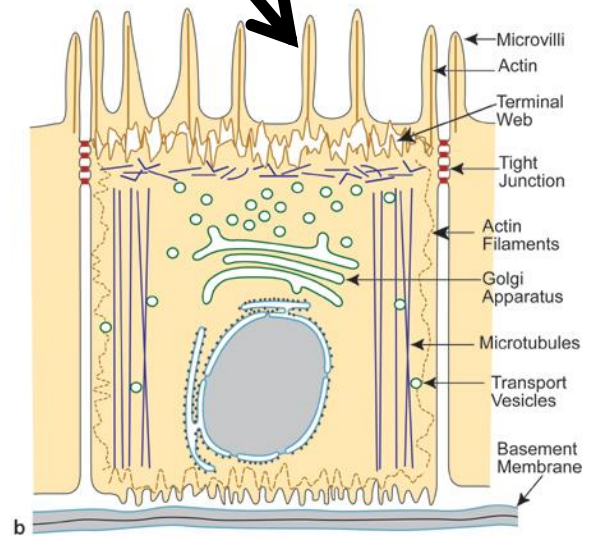
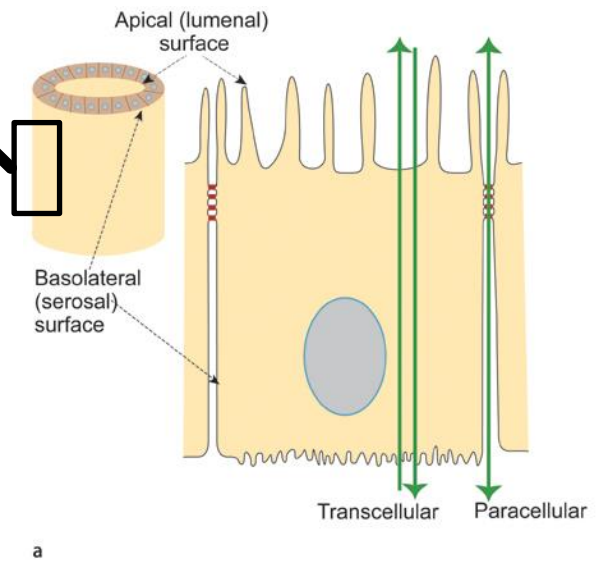
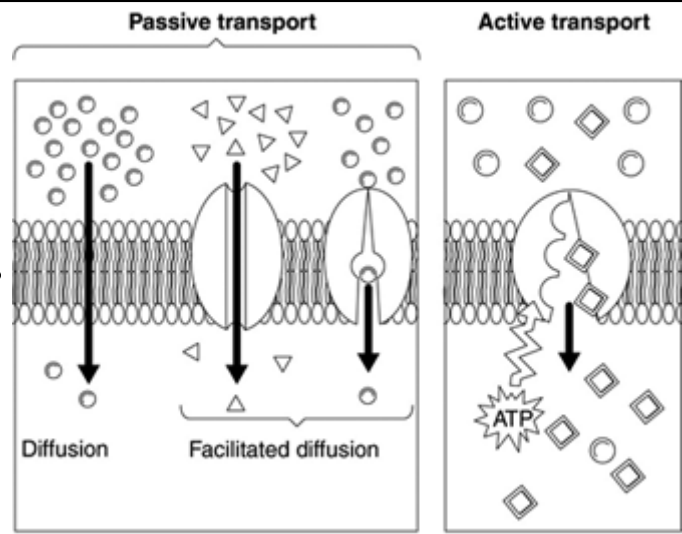
Alveolo-kapilární bariéra

2 μ m

FUNKCE

Resorpce

RESORPTION

FUNKCE

Smyslový epitel

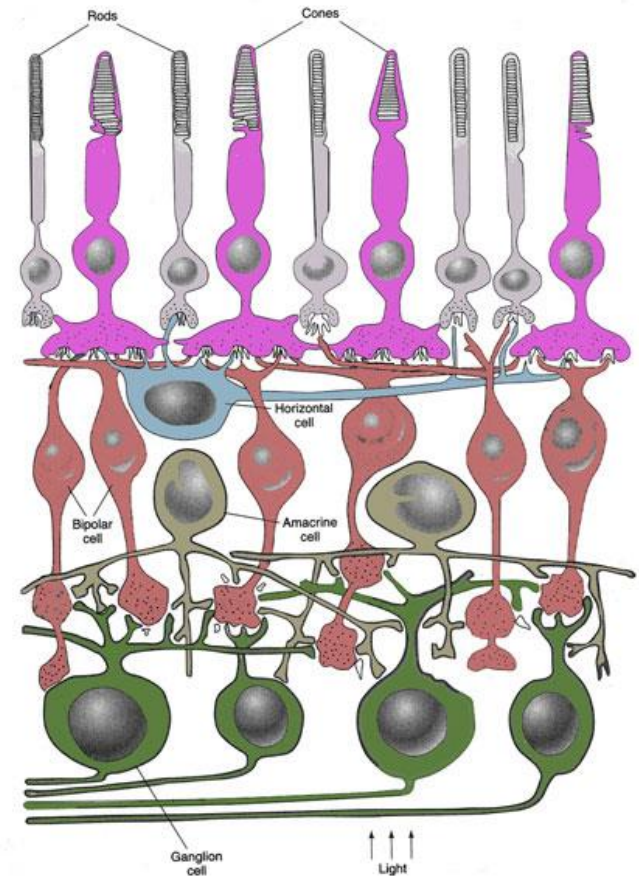
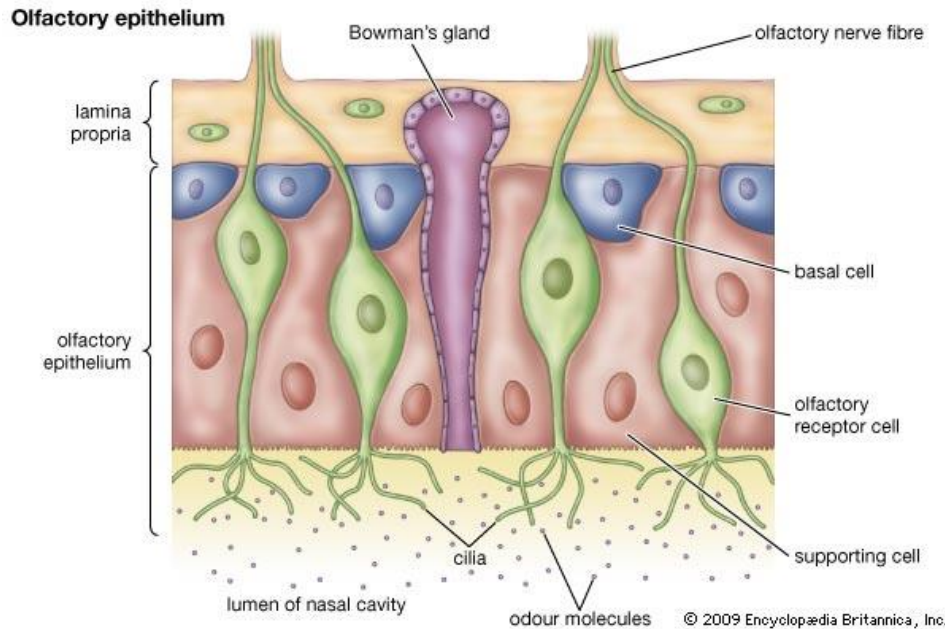
SMYSLOVÝ EPITEL A SMYSLOVÉ VNÍMÁNÍ

Podpůrné a vlastní smyslové buňky

- smyslové buňky konvertují signály z vnějšího prostředí na formu přístupnou pro CNS

- **primární smyslové buňky** (neurosmyslové)

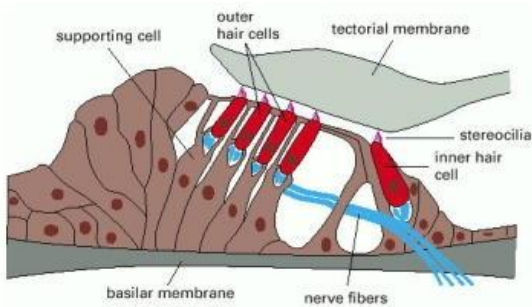
- modifikované unipolární neurony
- generují přímo nervový vzruch
- čichový epitel, retina

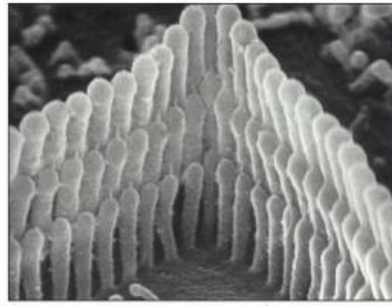
SMYSLOVÝ EPITEL A SMYSLOVÉ VNÍMÁNÍ

- sekundární smyslové buňky

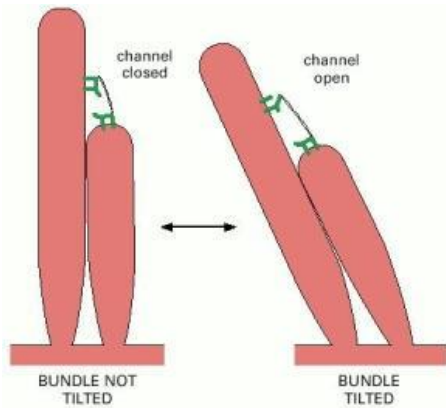
- epitelie tvoří recepční úsek
- v kontaktu s terminálními zakončeními dendritů, které generují nervový vzruch
- vláskové buňky vnitřního ucha, buňky chuťových pohárků

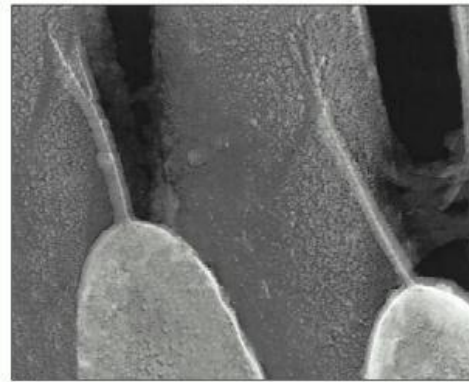
(A)

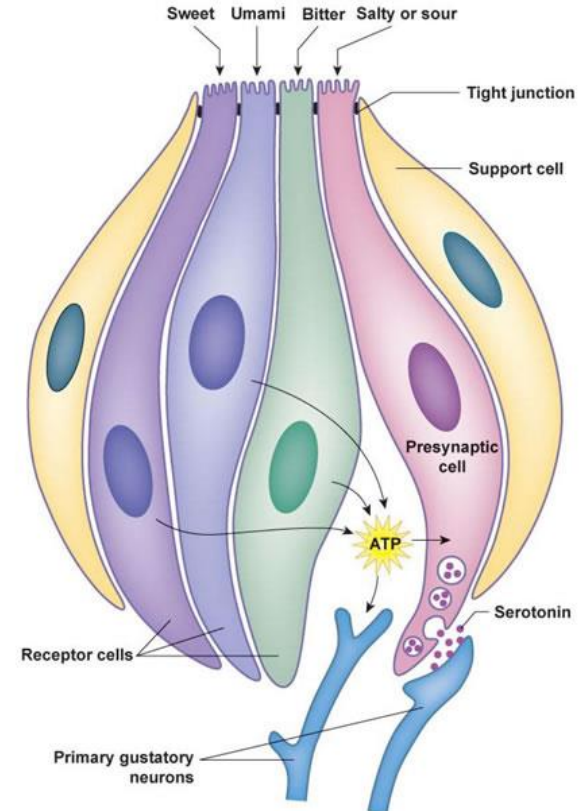
(B)

(A)

(B)

FUNKCE

Žlázový epitel

Charakter žlázy

Jednobuněčné žlázy

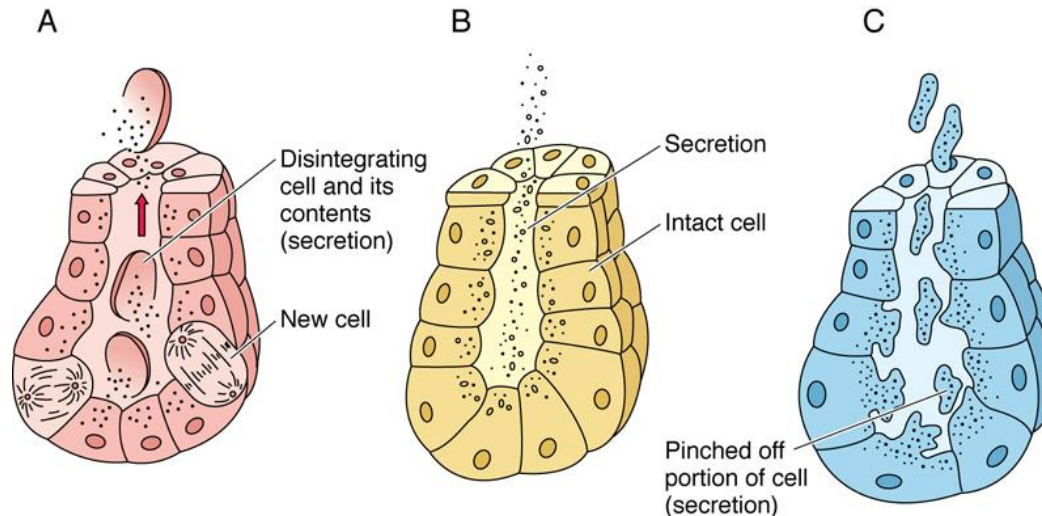
- Pohárkové buňky
- Enteroendokrinní buňky

Mnohobuněčné žlázy

- Endokrinní
- Exokrinní
  - Endoepitelové
  - Exoepitelové

Charakter sekrece

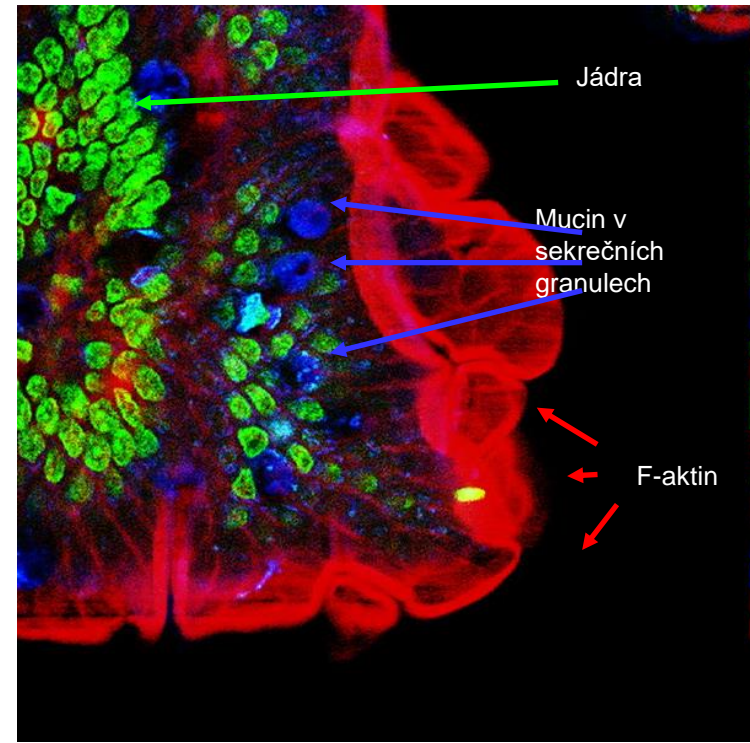
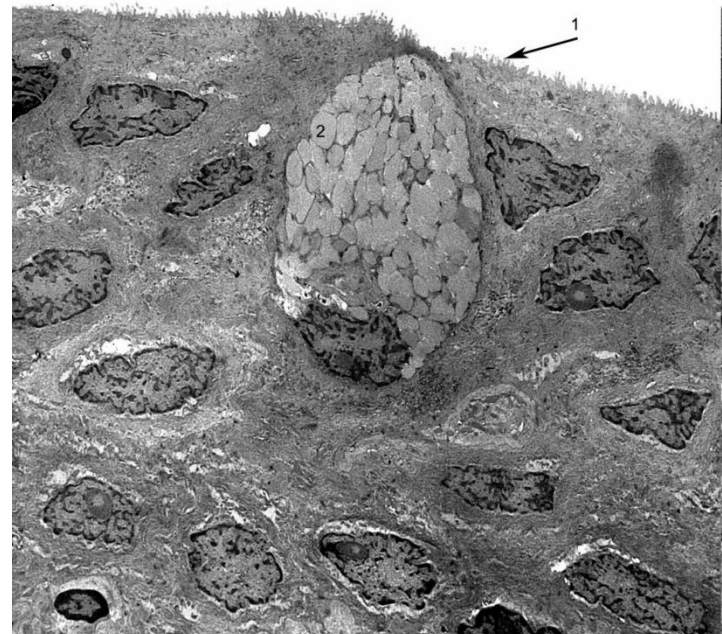
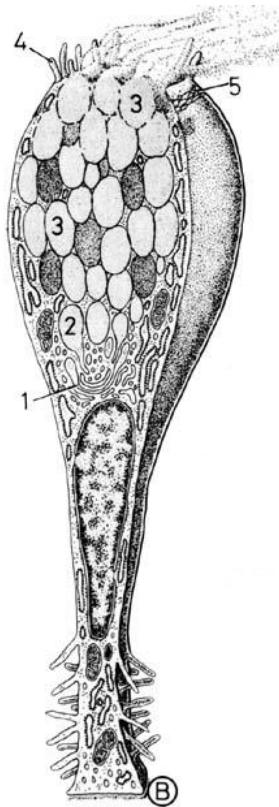
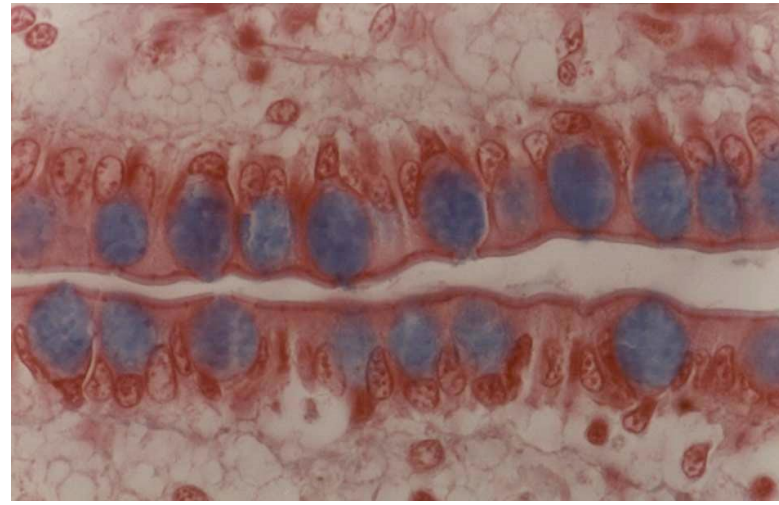
Holokrinní × Merokrinní × Apokrinní

EXOKRINNÍ SEKRECE – JEDNOBUNĚČNÉ ŽLÁZY

■ Pohárkové buňky

- Cylindrické žlázové epiteliální buňky
- Apikální povrch - apokrinní/merokrinní sekrece mucinu
- Bazální část – RER, GA, jádro, mitochondrie
- Mucinogenní zrna – barvení mucinokarmínem

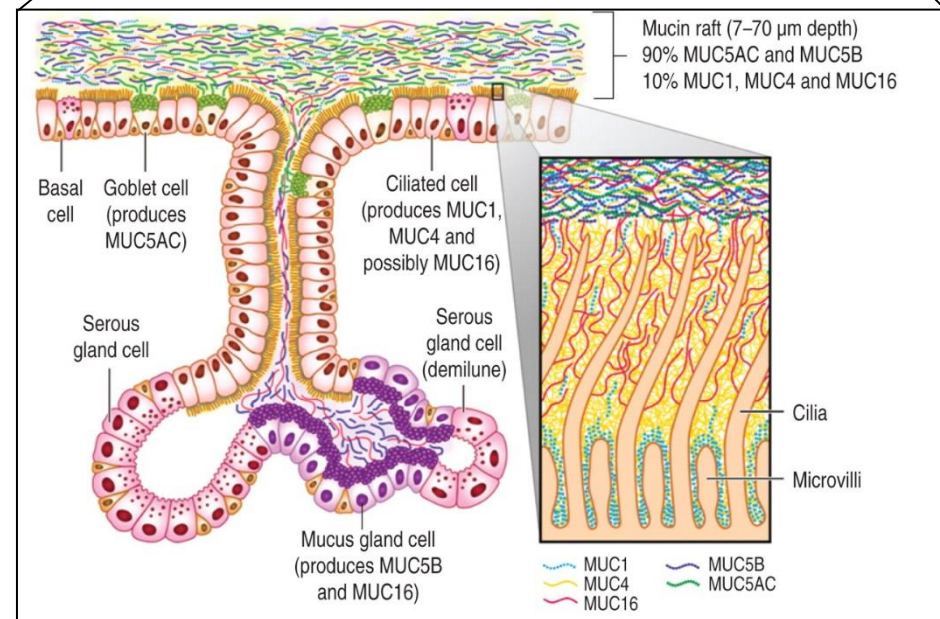
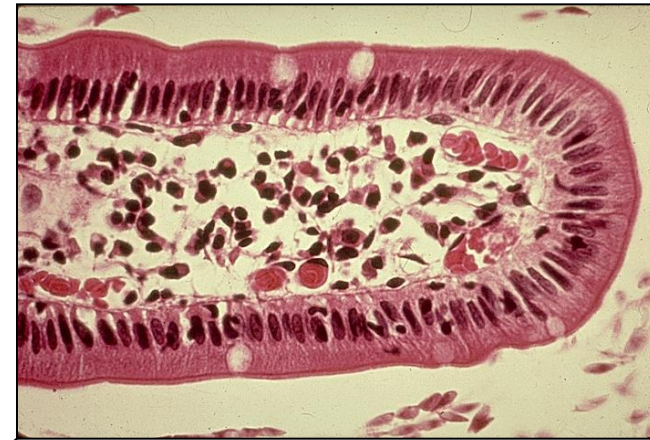
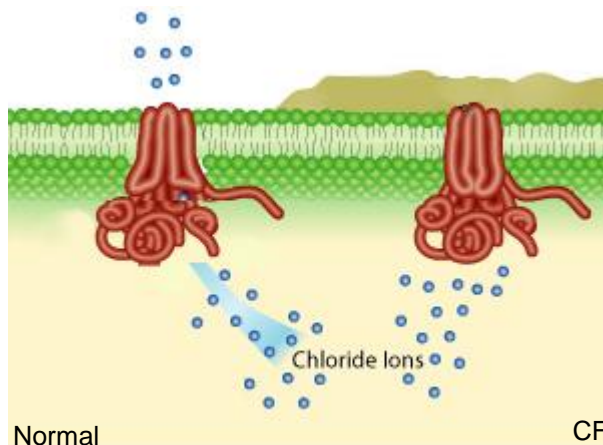
EXOKRINNÍ SEKRECE – JEDNOBUNĚČNÉ ŽLÁZY

■ Pohárkové buňky

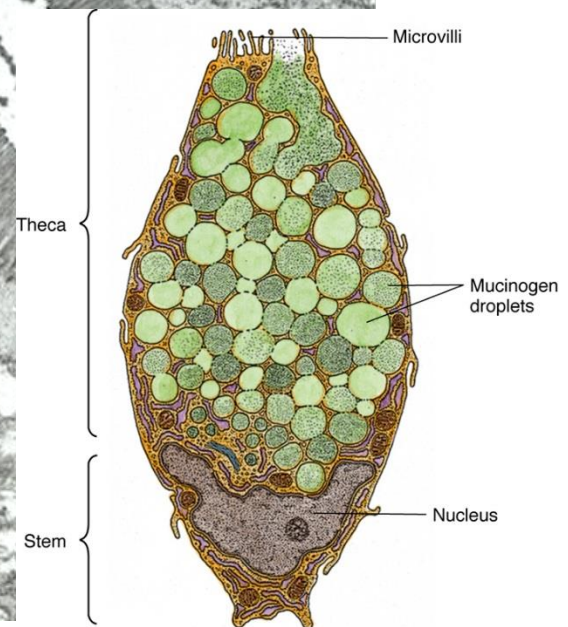
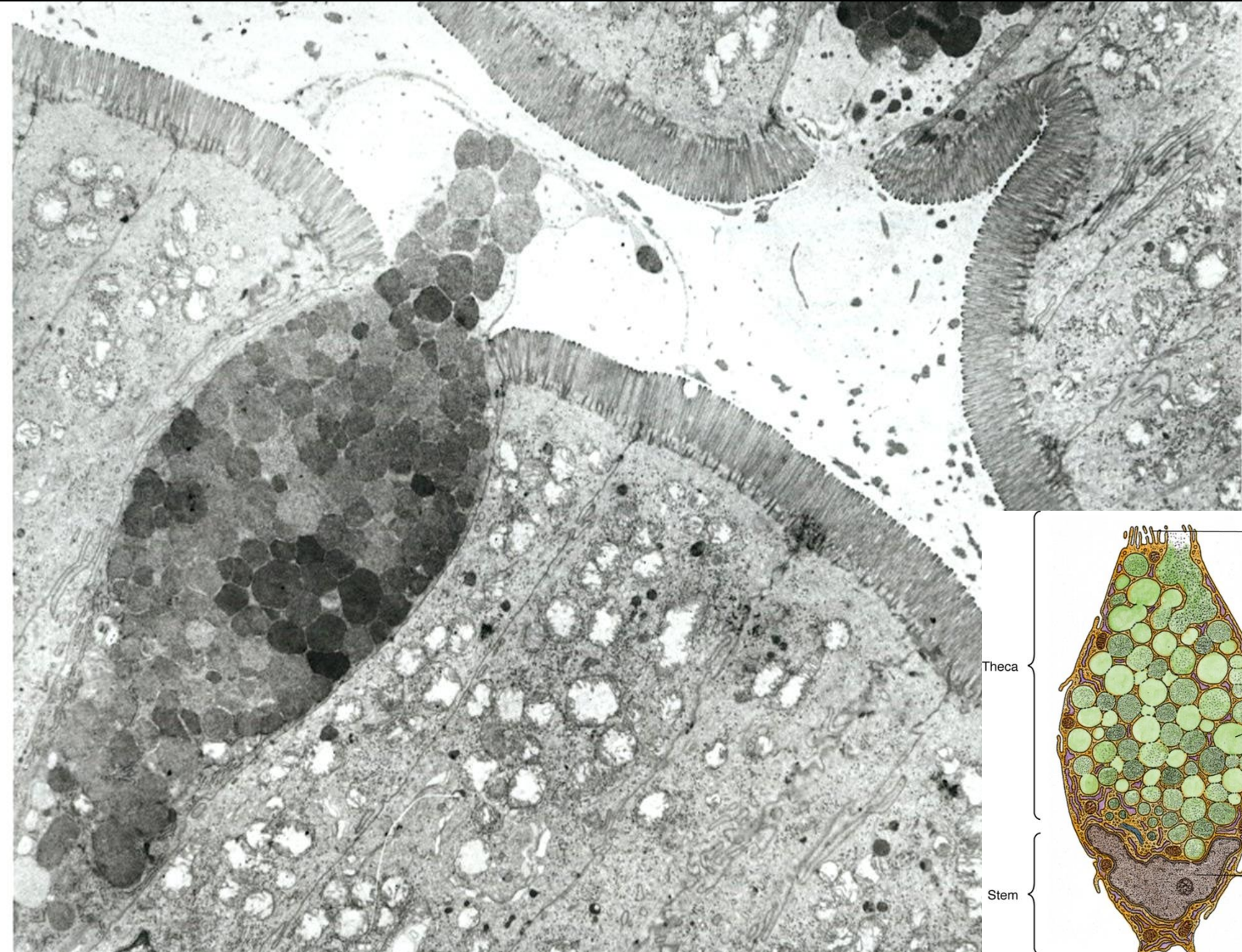
- Zejména respirační a GI trakt
- Produkují **hlen** (mukus) = viskózní tekutina složená z elektrolytů a vysoce glykosylovaných proteinů (muciny)
- Chrání proti mechanickému i chemickému poškození
- Zachycení a eliminace pevných částic
- Sekrece konstitutivní nebo po stimulaci (kouř, prach, bakterie)
- Mukus po sekreci expanduje 500× během 20ms

• Klinické korelace:

- změny ve složení nebo množství hlenu
- **chronická bronchitida / cystická fibróza**

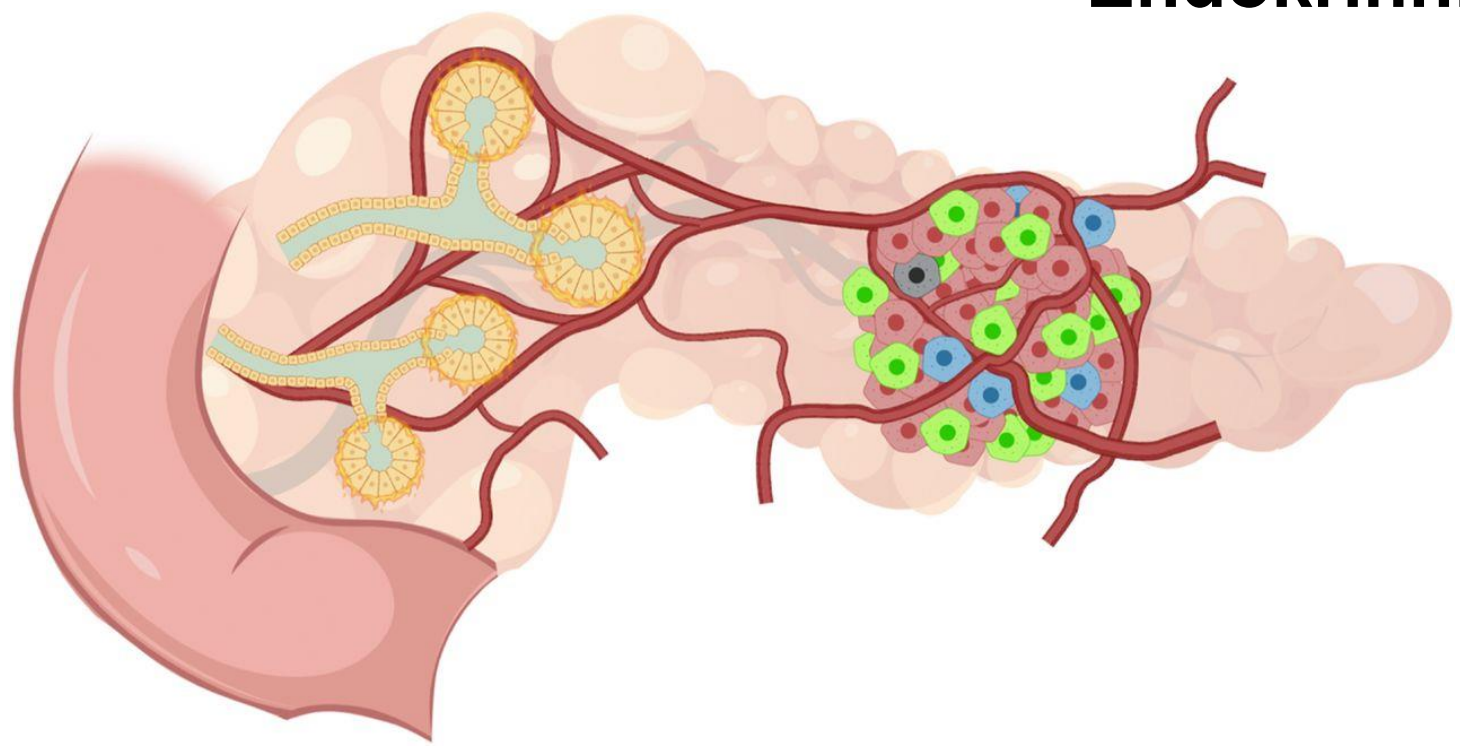
EXOKRINNÍ SEKRECE – JEDNOBUNĚČNÉ ŽLÁZY

MNOHOBUNĚČNÉ ŽLÁZY

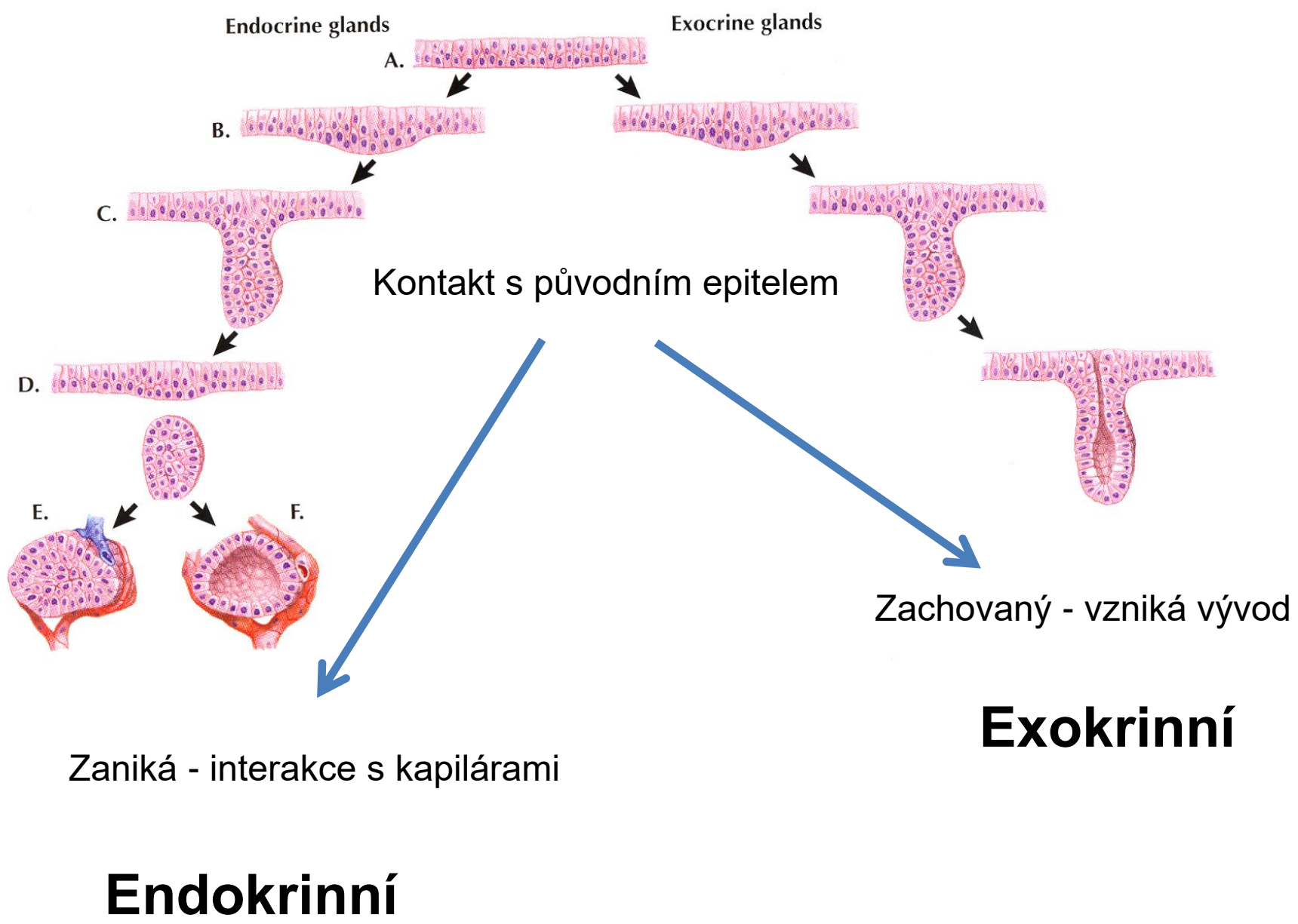
Exokrinní

Endokrinní

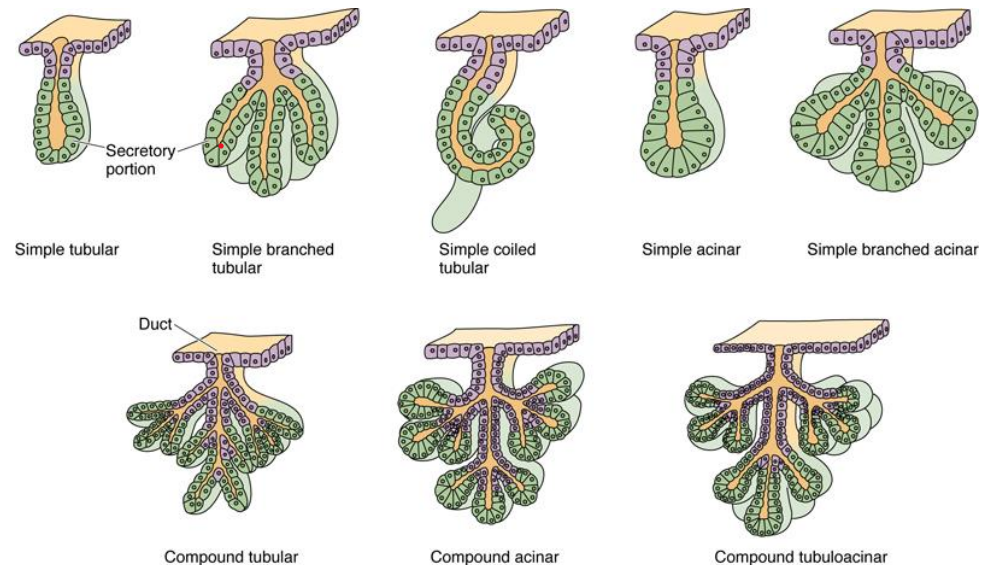

VÝVOJ MNOHOBUNĚČNÉ ŽLÁZY

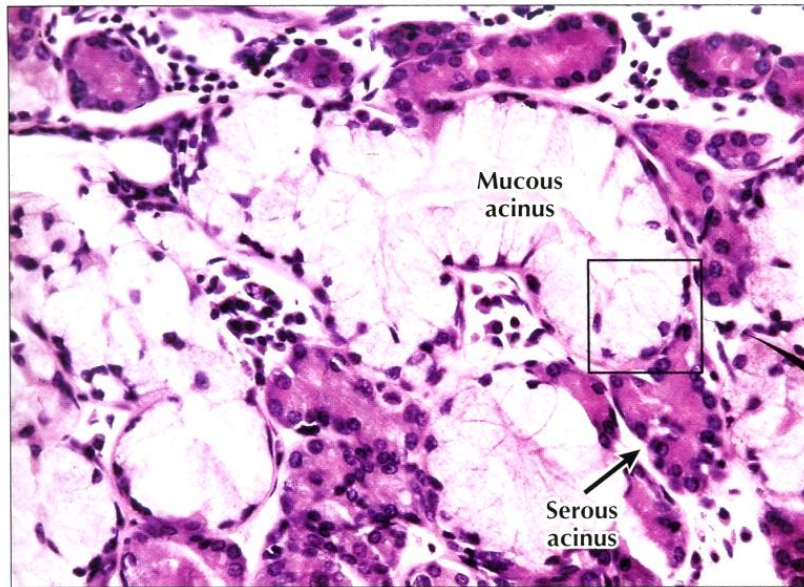

KLASIFIKACE EXOKRINNÍCH MNOHOBUNĚČNÝCH ŽLÁZ

- **Endoepitelové** (neopouštějí epitel, např. endoepitelové žlázy uretry, konjunktiva)
- **Exoepitelové** (epitelové pupeny v okolním vazivu)
  - Podle tvaru sekreční komponenty
    - Alveolární (acinózní)
    - Tubulózní
    - Tuboalveolární (tubuloacinózní)
  - Podle větvení
    - Jednoduché
    - Větvené
  - Podle charakteru sekrece
    - Mucinózní
    - Serózní
    - Smíšené

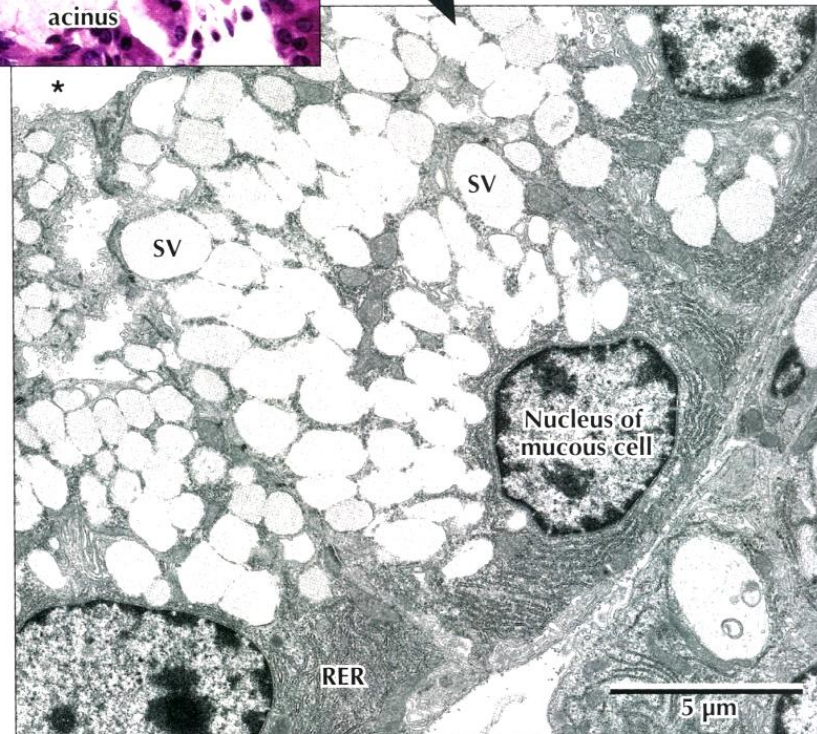

MUCINÓZNI ŽLÁZY

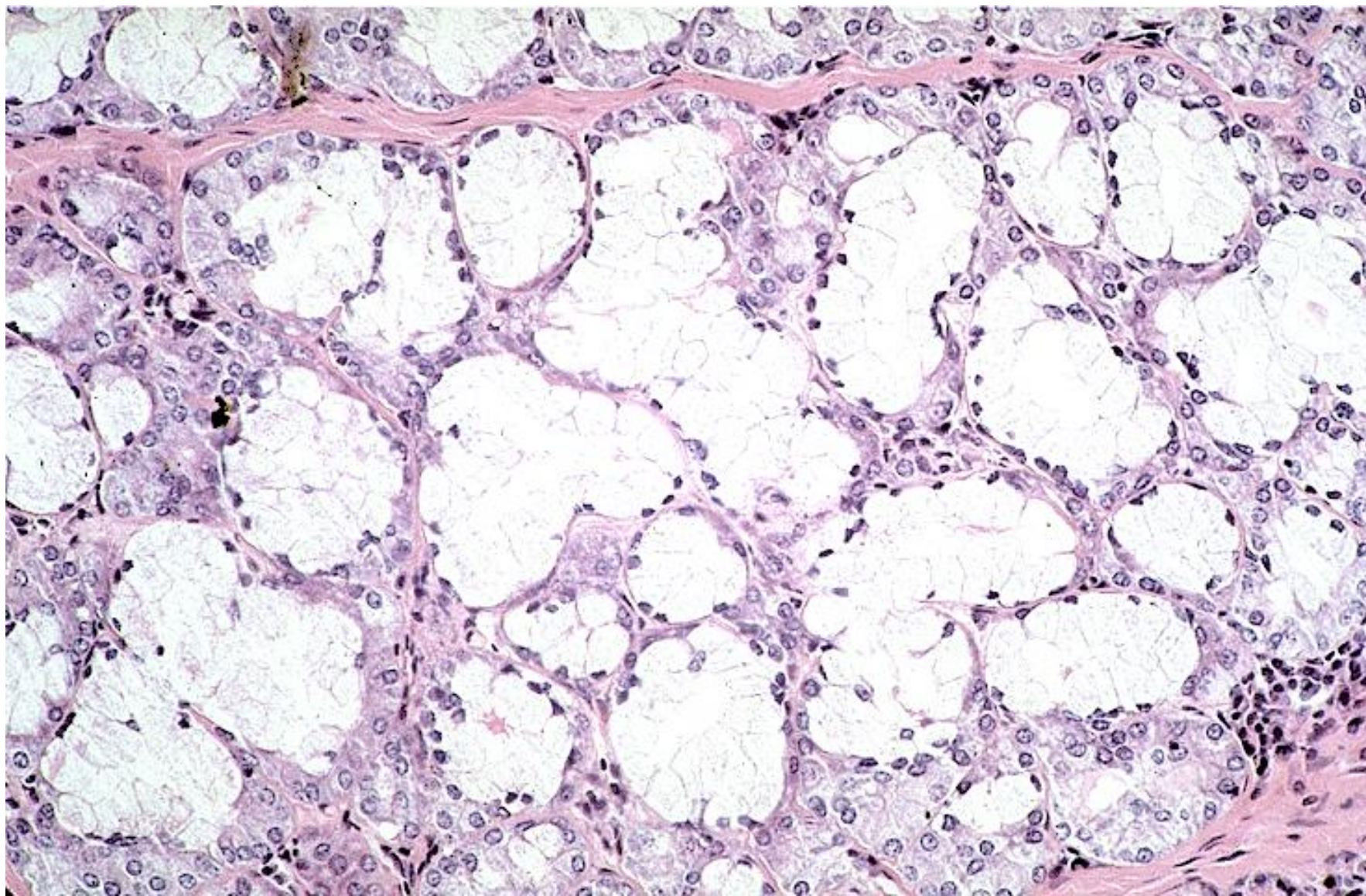

◀ **LM of part of a mixed seromucous gland in the trachea.** Several mucous acini with pale-stained mucous cells are seen. The basal nuclei are flat, and cells appear washed out because mucous droplets dissolved during specimen preparation. Darker stained serous cells in adjacent acini have more rounded basal nuclei. Serous cells are smaller than mucous cells. The square outlines the area of interest seen in the EM below. 295 $\times$. H&E.

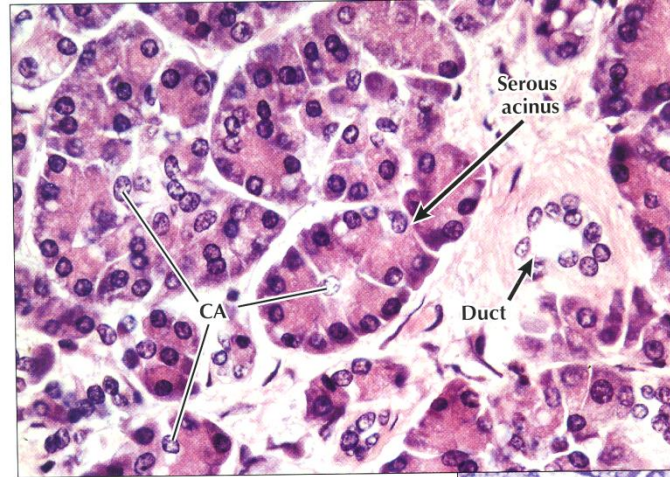
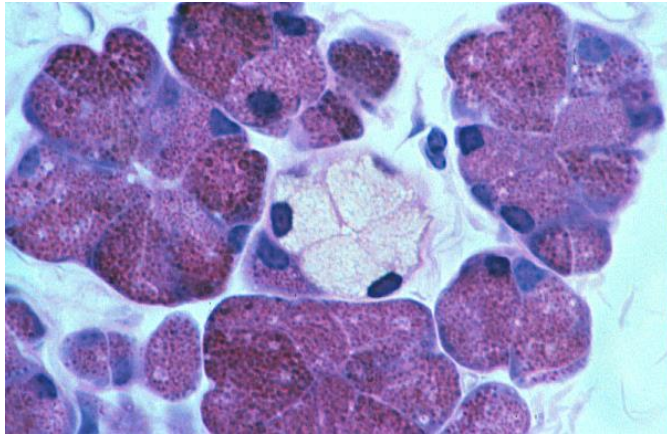
▶ **EM of part of a mucous acinus in a mixed salivary gland.** Parts of three mucous cells line the acinus lumen (*). Euchromatic basal nuclei have prominent nucleoli. Basal cytoplasm contains many profiles of rough endoplasmic reticulum (RER). Many large, electron-lucent secretory vesicles (SV) dominating the remaining cytoplasm are discharged by exocytosis into the acinus lumen. 5400 $\times$.

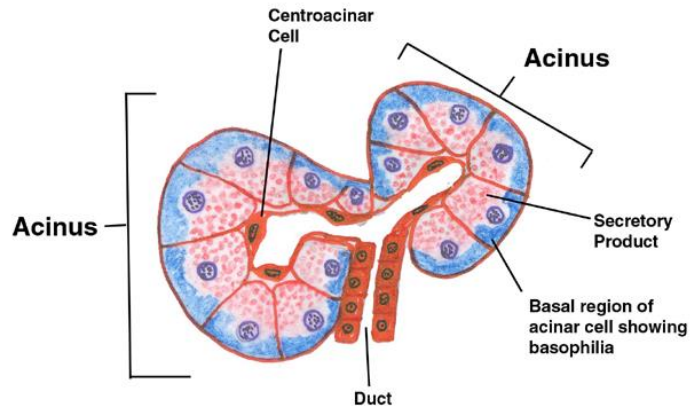
MUCINÓZNÍ ŽLÁZY

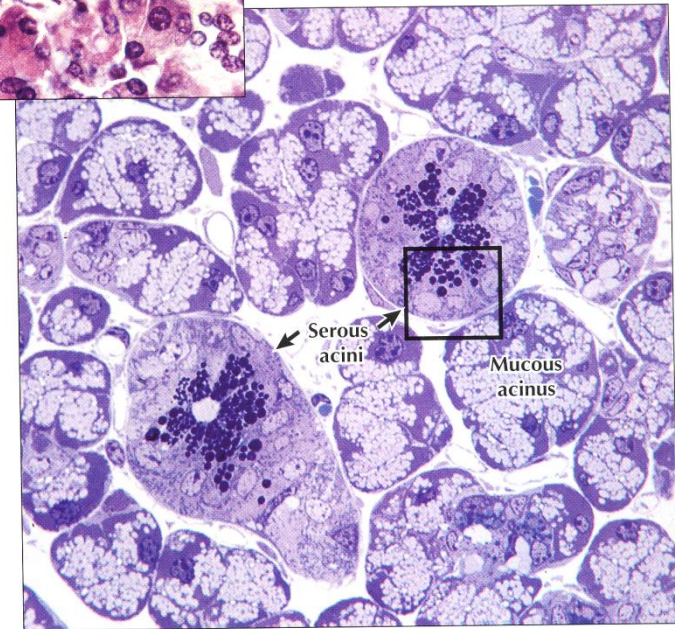
SERÓZNÍ ŽLÁZY

◀ **LM of part of the exocrine pancreas.** The exocrine part of the gland consists of closely packed spherical or pear-shaped serous acini. Several columnar to pyramidal acinar cells, with round basal nuclei, face a small central lumen in each **serous acinus**. Basal cytoplasm is basophilic; apical cytoplasm is more eosinophilic. Small clear centroacinar cells (**CA**) in acini centers help distinguish this purely serous gland from others, such as the parotid salivary gland. A small **duct**, in the connective tissue stroma, conveys secretions from acini to larger pancreatic ducts. 385 $\times$. H&E.

▶ **LM of part of a mixed salivary gland.** Several pale **mucous acini** surround two round **serous acini**. Serous cells have conspicuous, dark-stained secretory vesicles; mucous cells look vacuolated and washed out. EM in 2.15 shows the area in the square in detail. 600 $\times$. Toluidine blue, plastic section.

HIERARCHIE VÝVODŮ

Vývod

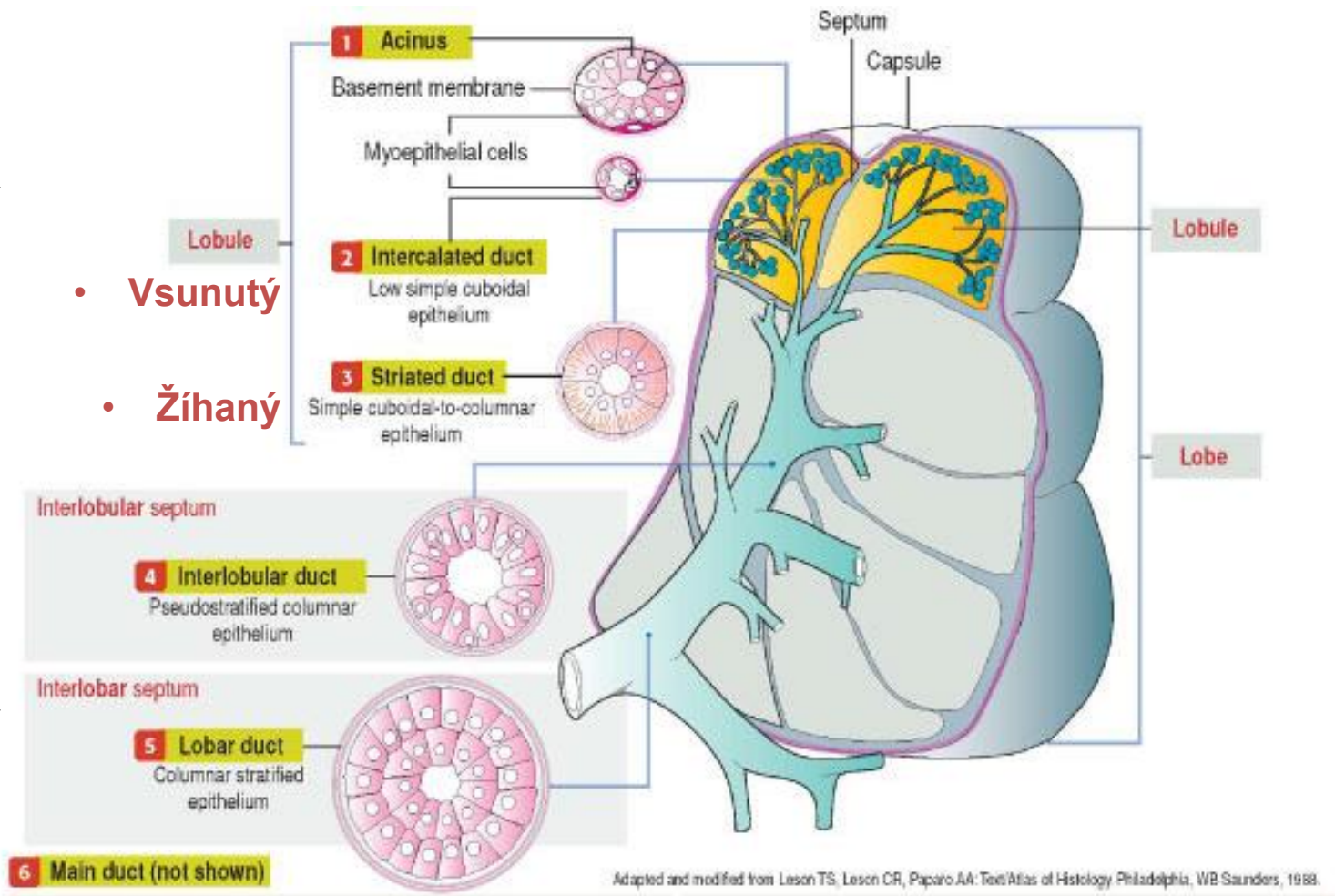
- Intralobulární

- **Vsunutý**

- **Žíhaný**

- Interlobulární (lobární)

- Hlavní

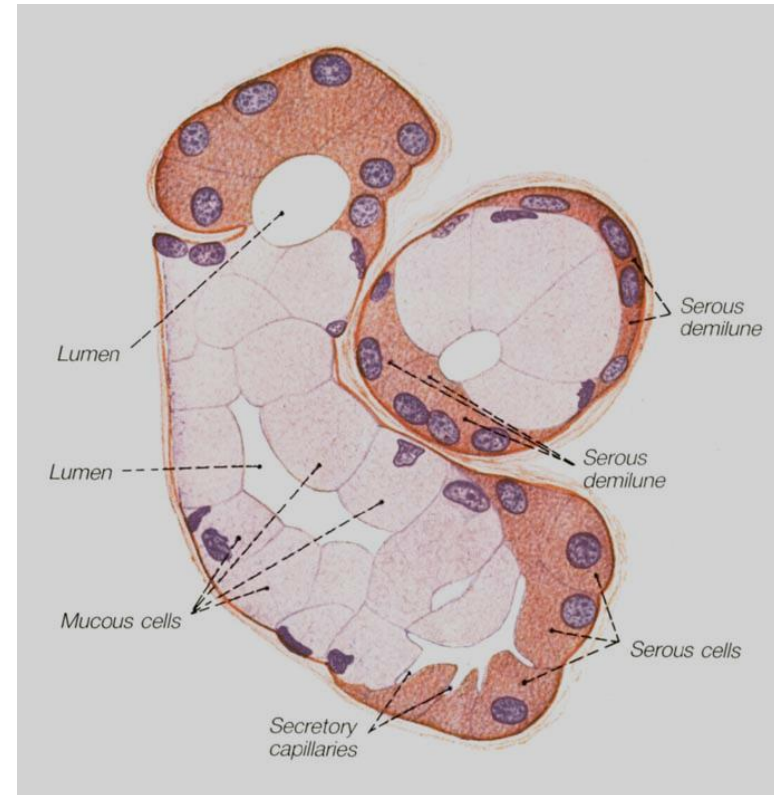
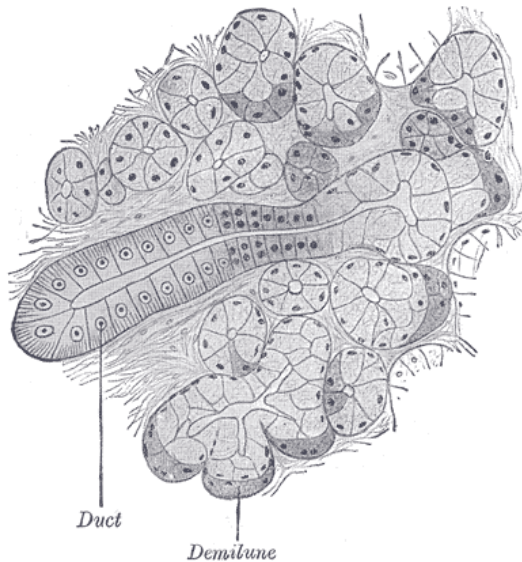
Výška epitelu a počet jeho vrstev se zvyšují směrem ústí žlázy

SLOŽENÉ ŽLÁZY

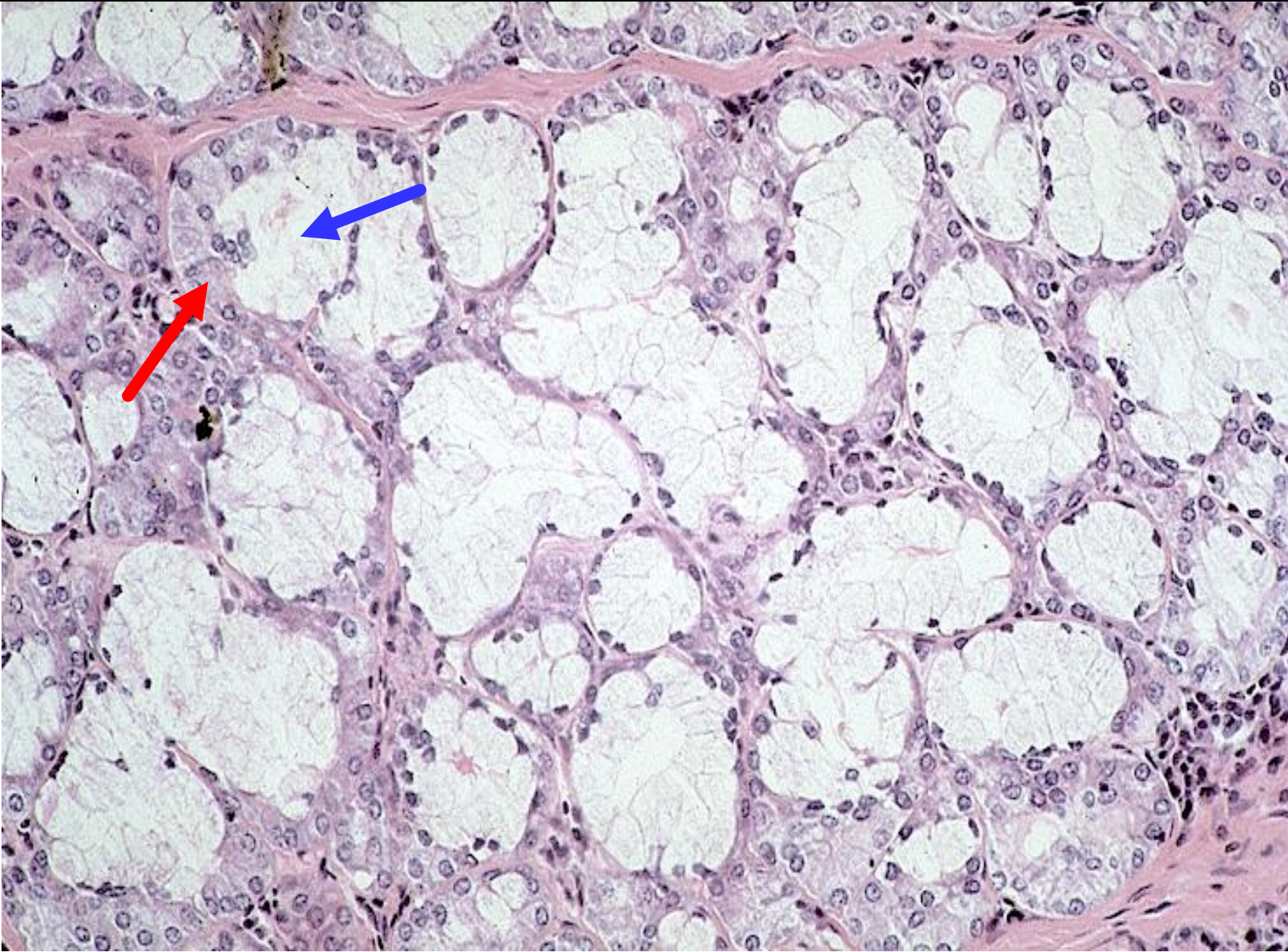
- mucinózní i serózní složka
- Gianuzziho lunuly (demiluny)

Giuseppe Oronzo Giannuzzi
(1838-1876)

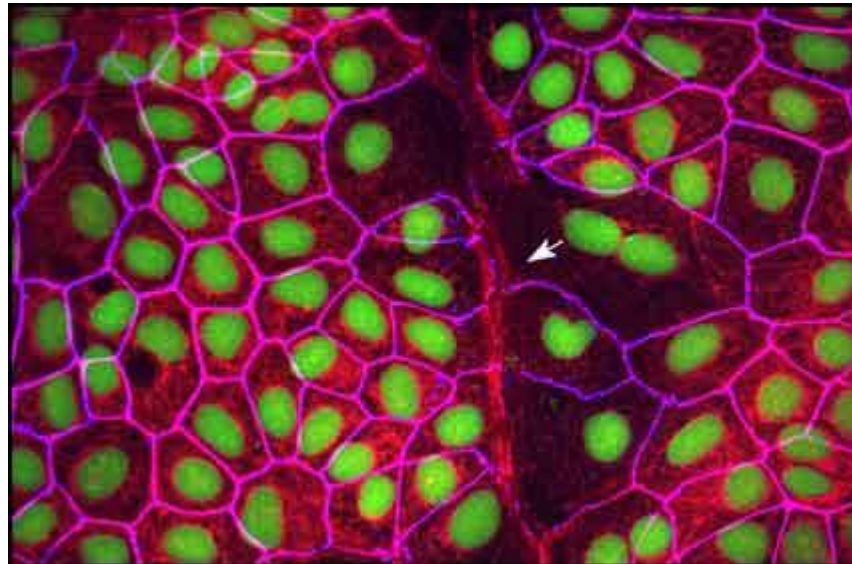

GIANNUZZIHO LUNULY (SERÓZNÍ DEMILUNY)

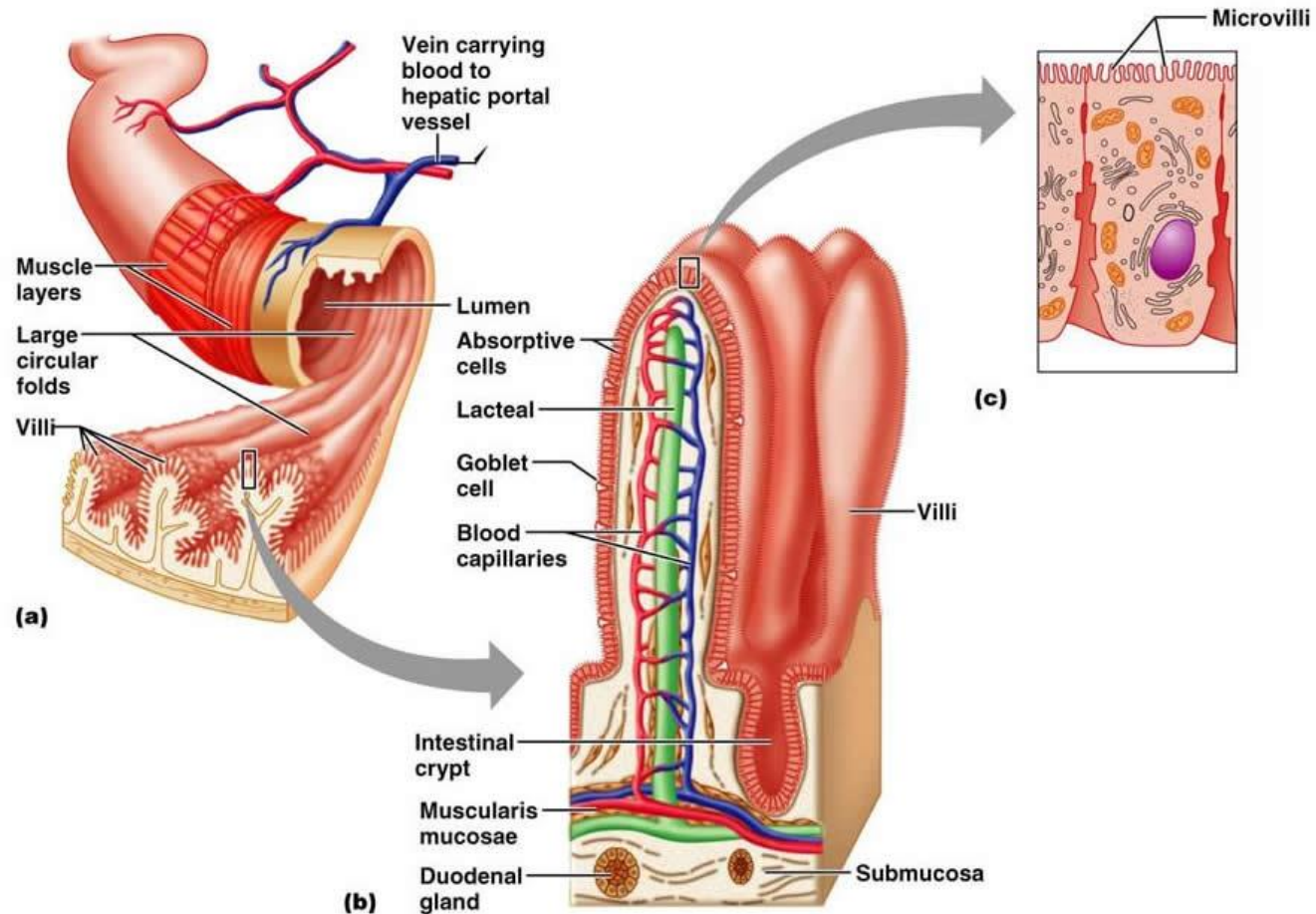
PROMĚNLIVOST EPITELIÁLNÍHO FENOTYPU

REGENERACE EPITELIÁLNÍ TKÁŇĚ

- **různé epitely** mají **různou schopnost regenerace** (epidermis × smyslový vnitřního ucha)
- multi- a oligopotentní kmenové buňky
- mikroprostředí – *stem cell niche*

Příklad: Obnova střevního epitelu

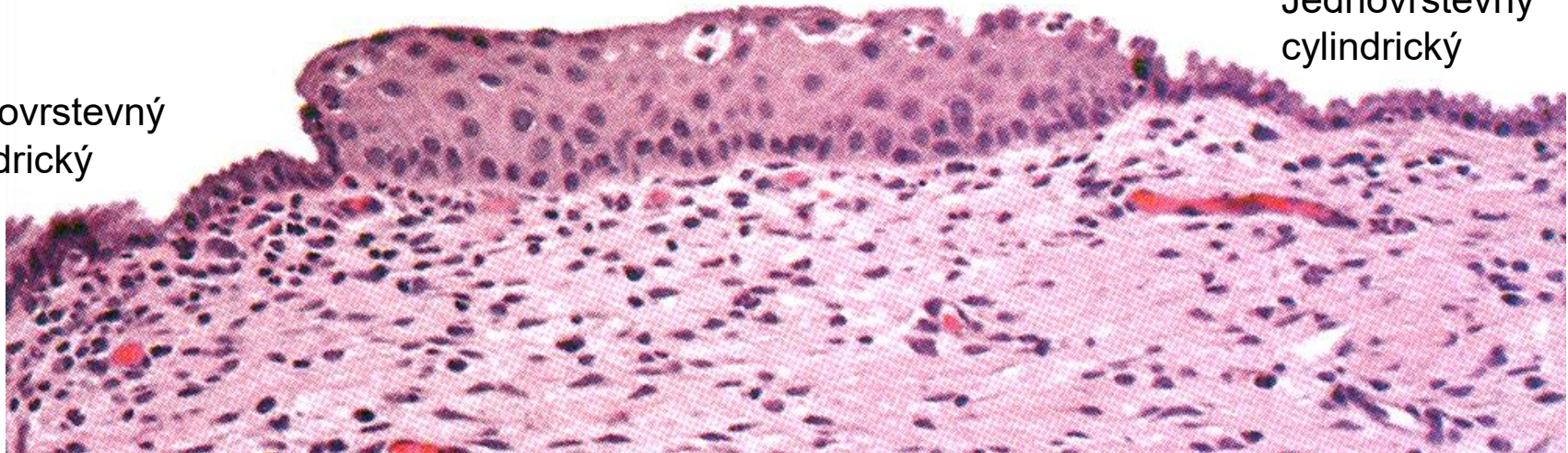
Abnormální plasticita:

▪ Metaplasie

Vícevrstevný dlaždicový

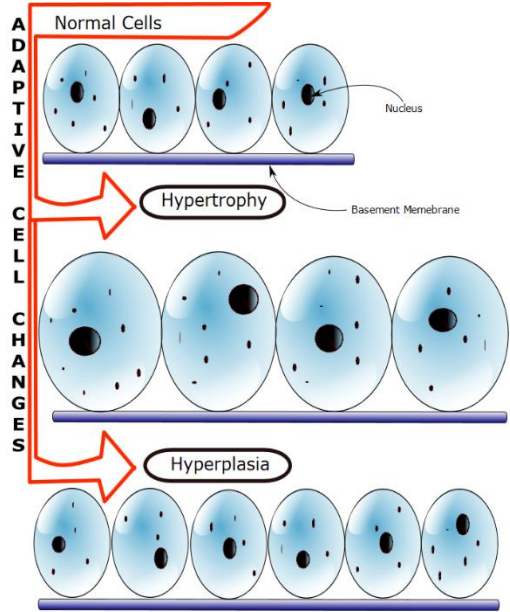
Jednovrstevný
cylindrický

Jednovrstevný
cylindrický

- Diferencovaný epitel je nahrazený jiným typem diferencovaného epitelu
- Skvamózní metaplasie děložního krčku (jednovrstevný cylindrický - vrstevnatý dlaždicový)
- Respirační cesty (jednovrstevný cylindrický s řasinkami - vrstevnatý dlaždicový)
- Prekanceróza; obvykle v místech chronického poškození (kuřáci)

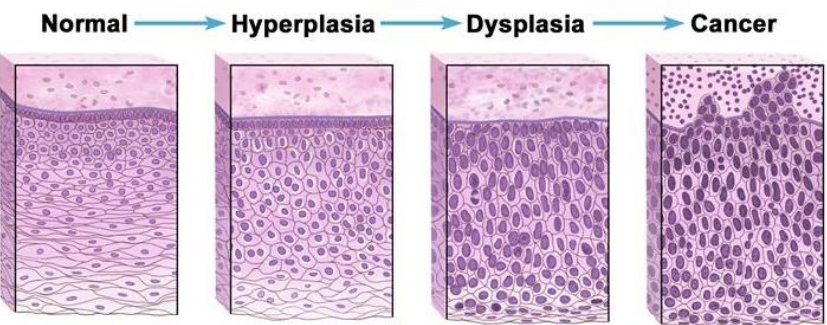
Hyperplasie a hypertrofie

Hypertrofie: roste velikost buněk

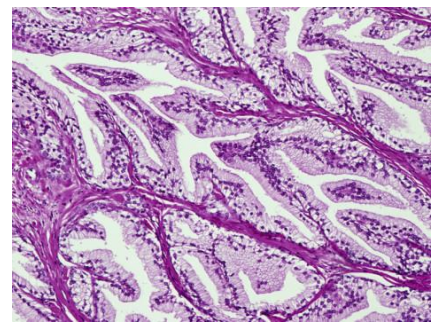
Hyperplasie: roste počet buněk

Dysplasie porucha diferenciacie

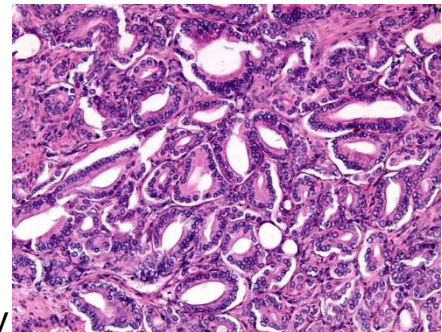

Prostata

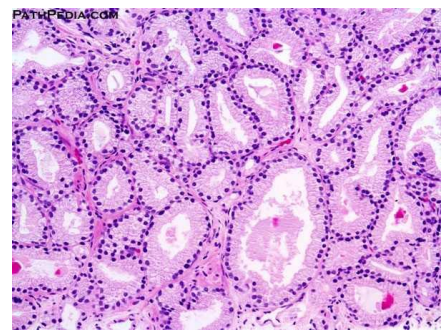
Normální
prostatičká tkáň

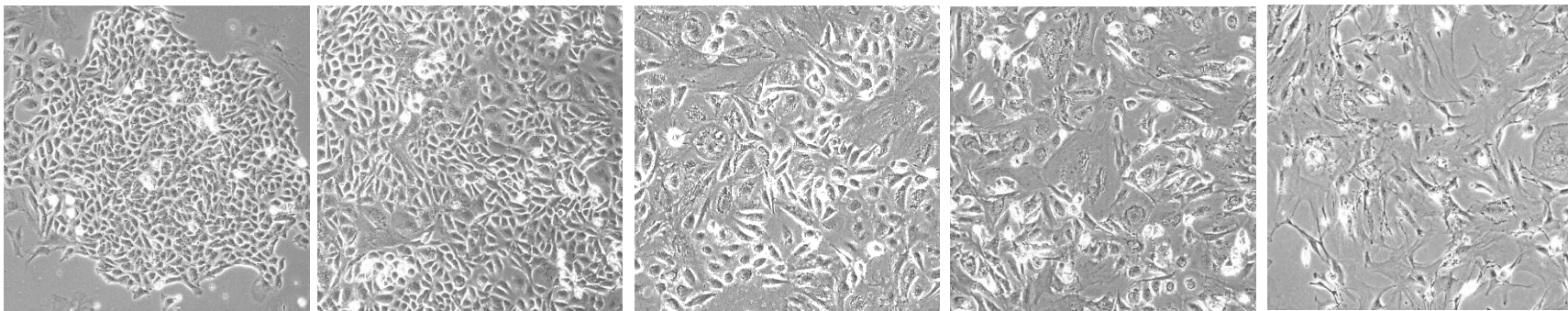
Hyperplasie
žlázového
epitelu prostaty

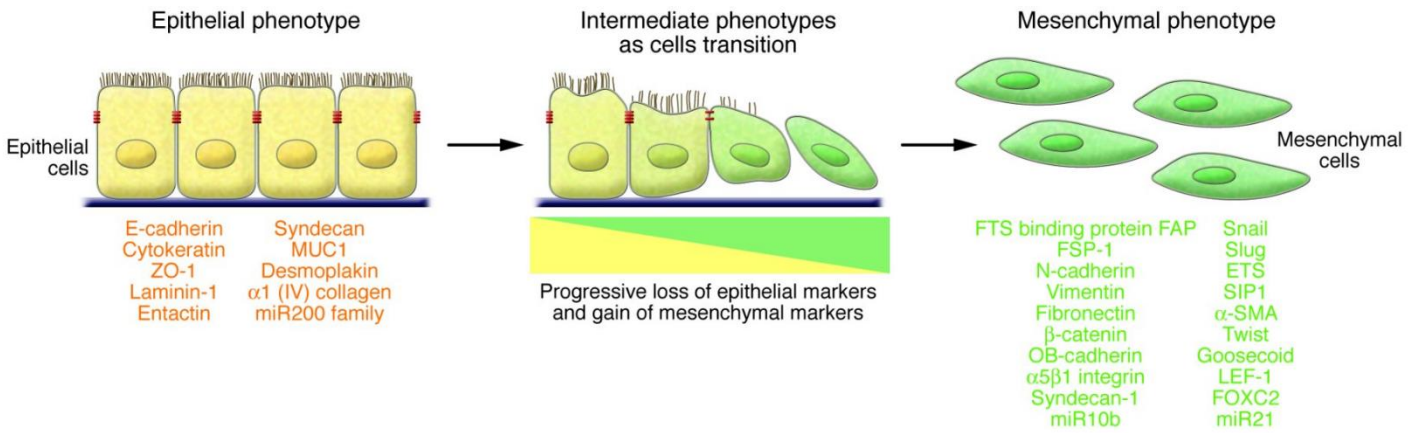
Adenokarcinom
prostaty

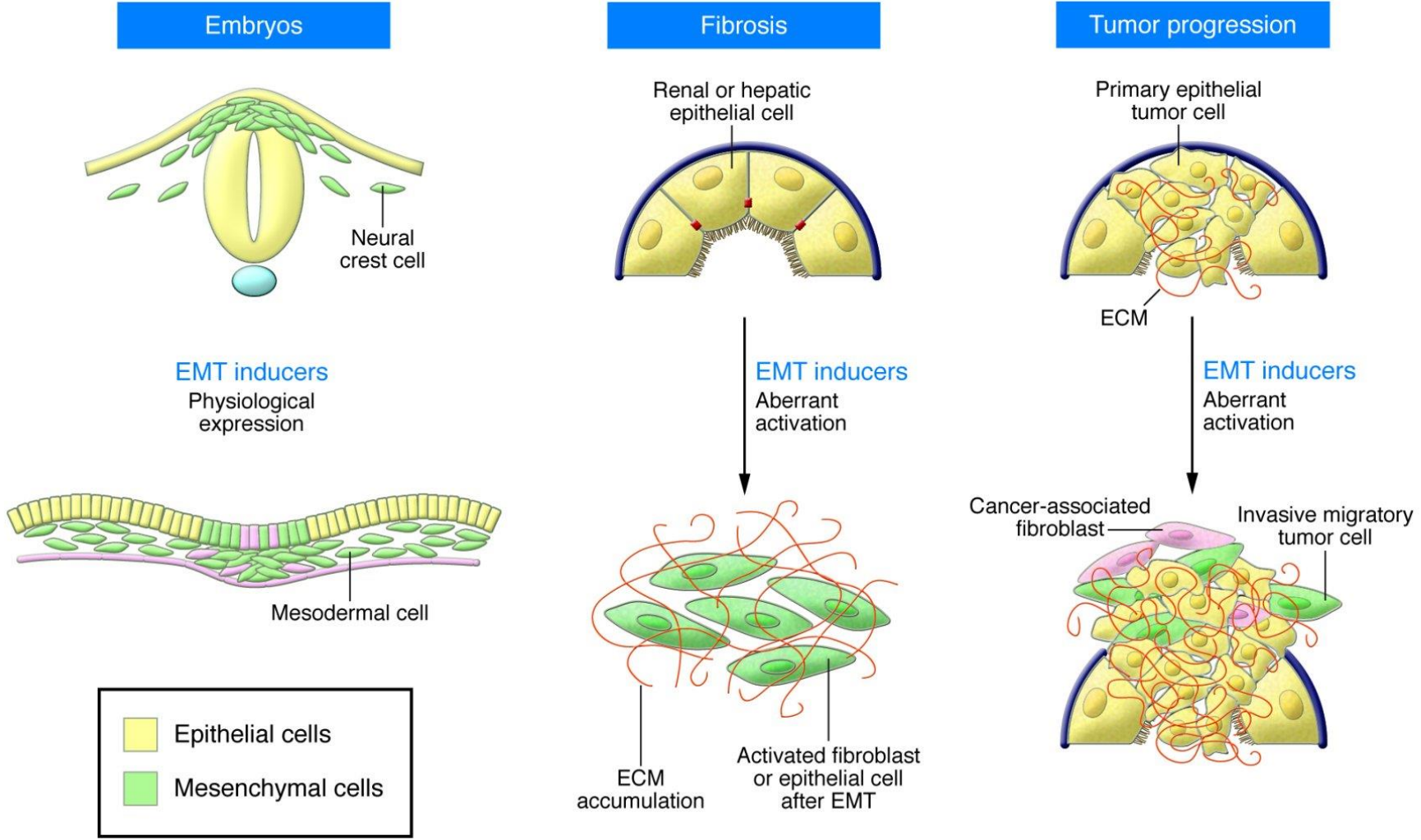
Epiteliální – mesenchymální tranzice (EMT)

Změna fenotypu z **epiteliálního**, soudržného, na **mesenchymální** – migrující a produkující ECM.

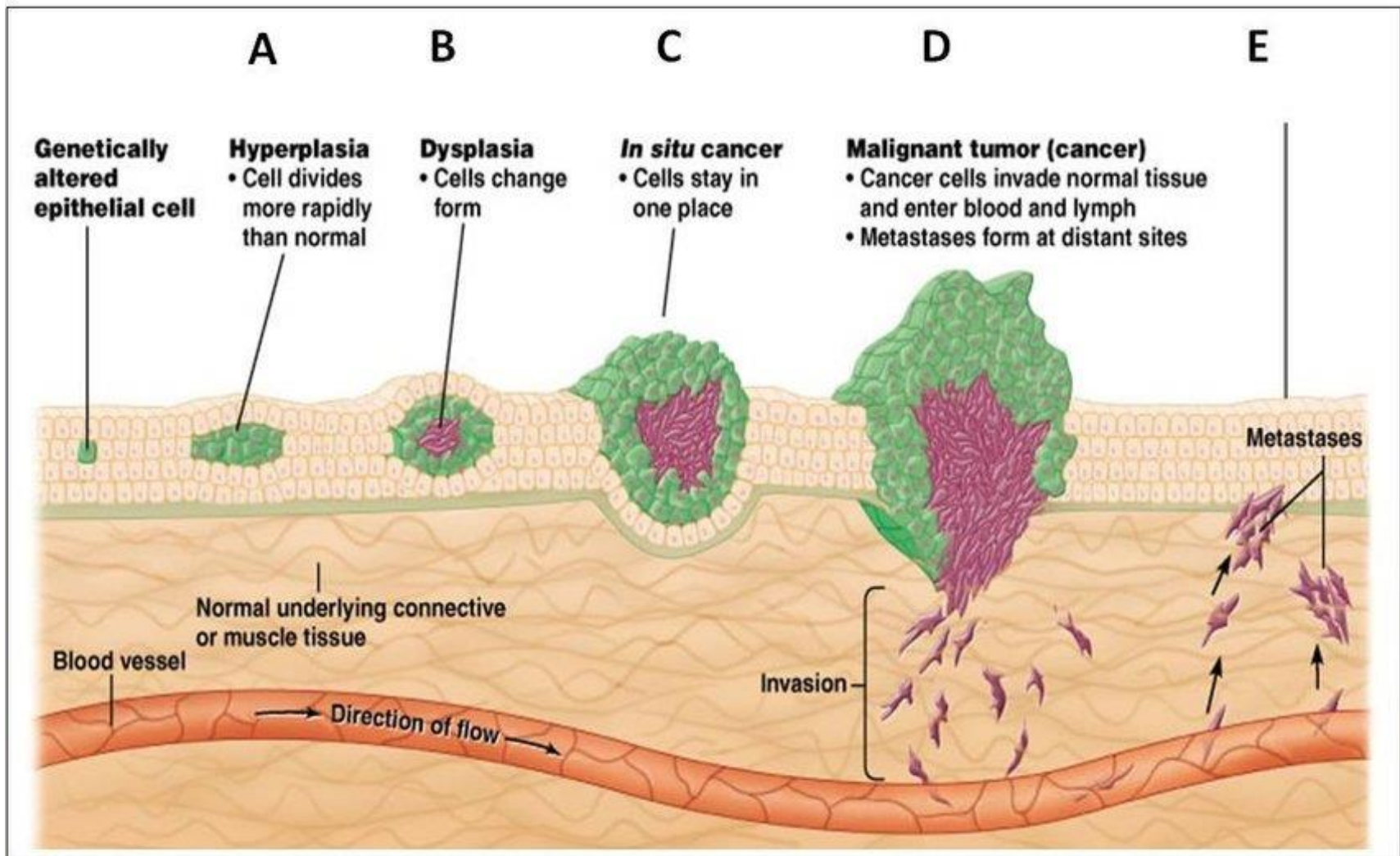

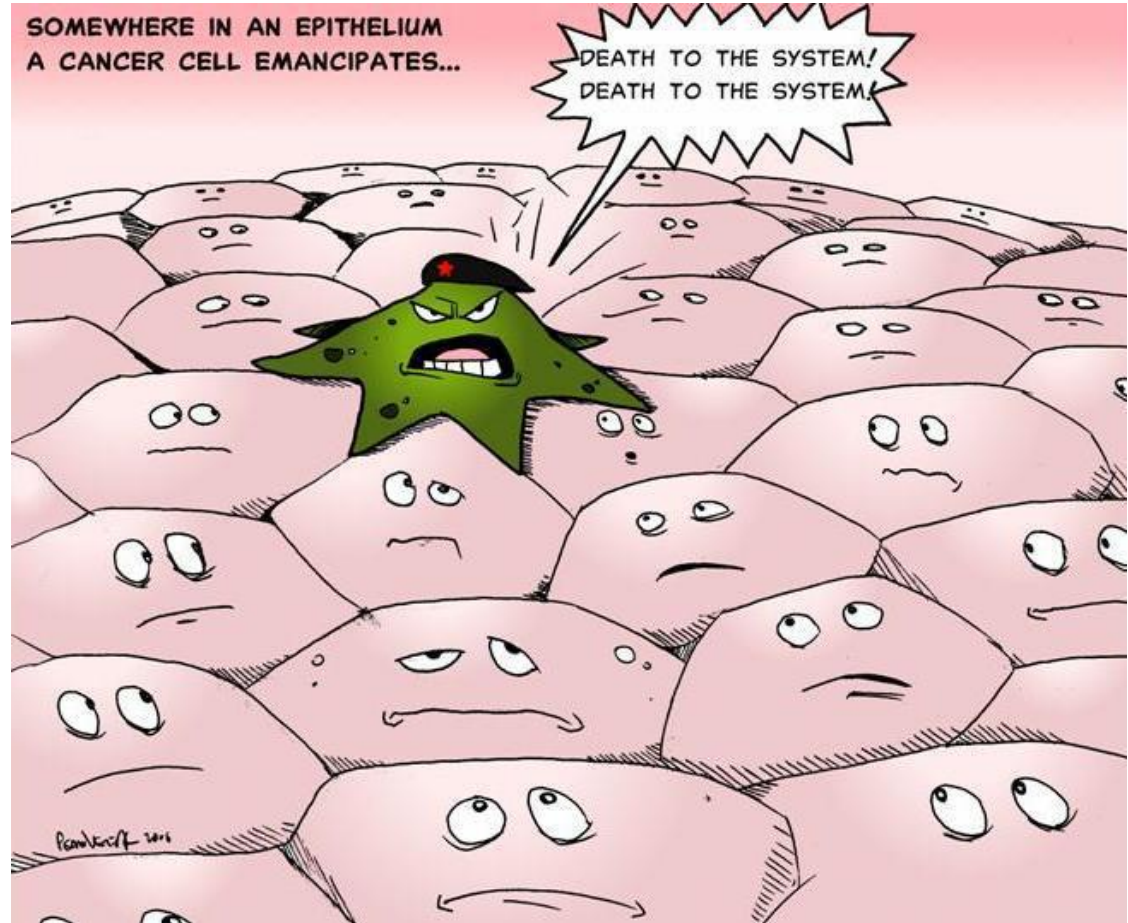
PLASTICITA EPITELIÁLNÍ TKÁNĚ

PLASTICITA EPITELIÁLNÍ TKÁNĚ

U nádorových onemocnění hraje EMT roli v diseminaci primárního tumoru a tvorbě metastáz.

DĚKUJI ZA POZORNOST